

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 4 (55), юли 2015 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Европейска конференция на органите по защита на данните	3
Учебно посещение на Националната агенция за защита на личните данни на Република Косово	4
Изнесено заседание на КЗЛД в Бургас	5
Обучения на администрацията на КЗЛД в изпълнение на проект по ОПАК	6
Заседание на Работна група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО	8
Заседание на Надзорния орган и Координационната група за Митническата информационна система	9
Становище на Европейския надзорен орган по защита на данните относно мобилното здравеопазване	10
Представители на КЗЛД взеха участие в проверки по Шенген в областта на защитата на личните данни	11
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	12
РЕГИСТРАЦИЯ НА АДМИНИСТРАТОРИ НА ЛИЧНИ ДАННИ	13
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	14
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	71

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

ЕВРОПЕЙСКА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ОРГАНИТЕ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

От 18 до 20 май 2015 г. в английския град Манчестър се проведе Европейската пролетна конференция на органите по защита на данните. Домакин и организатор на това ежегодно събитие бе органът по защита на личните данни на Великобритания - Офисът на Информационния Комисар. Конференцията е предназначена както за органи за защита на данните, така и за наблюдатели. Тя е уникална възможност за обсъждане на въпроси от общ интерес и има сериозен принос в развитието на правото на защита на личните данни не само в европейски, а и в световен мащаб.

Представители на Комисията за защита на личните данни бяха нейният председател, Венцислав Караджов и членовете Мария Матева и проф. Веселин Целков.

Основната тема на тазгодишната конференция бе „Защитата на личните данни на практика“, а мотото - „Навигиране в цифровото бъдеще - нека сме практични!“. Фокус на Конференцията бе гарантирането на практика на правото на защита на личните данни на физическите лица. Това има особена стойност в условията на дискусиите, свързани със защитата на личните данни, в рамките на дебата относно реформата на Европейската правна рамка. Органите по защита на данните трябва да са убедени, че настоящите правила и предстоящи промени са приложими и приведени в реални и практически инструменти, които позволяват на гражданите да знаят защо съществуват тези органи и какви са ползите от тях.

В рамките на проведените обсъждания с експерти бяха дискутирани темите „Очакванията на физическите лица относно гарантирането на техните правата“, „Правата за защита на личните данни - как организациите могат успешно да ги гарантират“, „Поставяне на правата за защита на данните в ръцете на гражданите - предизвикателствата към органите по защита на данните“, „Подобряване на сътрудничеството между европейските органи по защита на данните“. Водещи експерти в защитата на личните данни споделиха своя опит за това, как физическите лица се възползват от закона и какво означава за тях защитата на личните данни и неприкосновеността. Споделени бяха примери за реални и практически инструменти, които обществени и частни организации могат да разработят, с цел да се помогнат хората да упражняват ефективно правата си. Изследвани бяха предизвикателствата, пред които органите за защита на данните са изправени във все по-широко променящата се регулаторна и технологична среда. Информационният комисар на Великобритания запозна участниците в Конференцията със своите изпълнителни правомощия, както и с подхода към регулаторни действия във Великобритания. Делегатите имаха възможността да споделят своите собствени подходи и да зададат въпроси относно опита на Информационния комисар в предприемането на регулаторни действия.

На Конференцията бяха представени резултатите от дейността на Работната група за европейско сътрудничество, чиято основна цел е предоставянето на инструмент за сътрудничество, който да централизира всички документи на Европейската пролетна конференция и да улесни обмена на информация между нейните членове.

Заместник председателят на Работната група по чл. 29 и Председател на българския надзорен орган по защита на данните, Венцислав Караджов, изнесе презентация, в която представи вижданията и опитът на българския надзорен орган в работата с гражданите и техните очаквания по отношение защита на личните им данни. Той изрази своята убеденост, че защитата на личните данни и правото на неприкосновеност на личния живот никога не са били по-значими, отколкото са днес.

Едновременно с това, Венцислав Караджов подчерта, че практическото прилагане на основните концепции за защита на данните става все по-сложно. В презентацията бяха открити четири основни източника на предизвикателства пред системата за защита на личната информация - бързото развитие на технологиите, глобализацията на икономиката, огромния обем от данни, който се събира за различни цели, както и различията в националните правни системи. Г-н Караджов сподели виждането, че защитата на личните данни и неприкосновеността на личния живот изискват ново мислене на политиките и правоприлагащите органи, и в частност – органите за защита на данните. В неговия призив за практически действия бяха открити следните основни моменти – повишаване ролята на субекта на данните и възможността физическите лица да притежават контрол над своите лични данни; повишаване на информираността и разработване на програми за обучение за граждани и администратори на лични данни; осигуряване на условия за наличие на информирано и свободно съгласие; повишаване на прозрачността; осигуряване на ефективни средства за защита и санкции на нарушенията; въвеждане на по-строги правила за защита на данните и институционални мерки за тяхното по-добро прилагане. Не на последно място г-н Караджов посочи ролята на органите за защита на данните като подчерта, че те са пазители на неприкосновеността на личния живот и като такива трябва да са достатъчно способни да се справят с очакванията на гражданите.

УЧЕБНО ПОСЕЩЕНИЕ НА НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ НА РЕПУБЛИКА КОСОВО

От 14 до 18 юни 2015 г. Комисията за защита на личните данни бе домакин на посещение на делегация от Националната агенция за защита на личните данни на Република Косово, осъществено в изпълнение на проект „Подпомагане на институциите на Косово в областта на защитата на личните данни“. Участваха представители на българския и косовския орган по защита на данните. Работното посещение започна със запознаване с дейността на Комисията за защита на личните данни, организационната структура, работата и управлението на КЗЛД. За тази цел, проф. Целков, член на КЗЛД, изнесе презентация по темата, след което се проведе обсъждане и дискусии. По време на своето посещение, гостите от Косово бяха запознати с българската система за извършване на регистрация на администраторите на лични данни, както и с функциониращата за тази цел автоматизирана информационна система (eRALD). Споделени бяха добрите практики на КЗЛД при извършването на надзор над обработването на данни по време на избори и задълженията на политическите партии.

Бяха разгледани конкретни дейности по извършване на инспекции, както и казуси при защита на личните данни в здравния сектор. Споделени бяха практиките на КЗЛД за дистанционно обучение.

Работната програма включваше посещение в Конституционния съд на Република България, при което конституционен съдия Кети Маркова запозна представителите на Косово с производствата пред Конституционния съд във връзка с неприкосновеността и защитата на данните. Обсъдени бяха въпроси, свързани с запазването на трафични данни и мотивите от Решението на Конституционния съд, с което бе обявена за противоконституционна уредбата в Закона за електронните съобщения, регламентираща достъпа до и запазването на трафични данни.

В последния ден от посещението, който се проведе в централния офис на „Алфа Банк“, косовската делегация бе запозната и с опита на банковия сектор в сферата на защита на личните данни. Банковата институция представи измерването на кредитоспособността от страна на банките и трансфер на данни до кредитните информационни системи в България. Разгледана бе и темата за трансфера на лични данни до трети лица, трансфер на данни в случай на одит от Банков надзор/БНБ и пропорционалността на тези трансфери. Представена бе системата за разглеждане на жалби относно обработването на лични данни, подадени от клиенти.

ИЗНЕСЕНО ЗАСЕДАНИЕ НА КЗЛД В БУРГАС

Комисията за защита на личните данни проведе своето първо изнесено заседание на 27 и 28 май 2015 г. в град Бургас. Инициативата е част от политиката на Комисията за достъпност и отвореност към гражданите и администраторите на лични данни. Домакин на събитието бе общинската администрация на град Бургас. КЗЛД бе представена в пълен състав от председателя, Венцислав Караджов и членовете на Комисията – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков. Във връзка със съпътстващите мероприятия, участие в двудневната инициатива взеха и служители от администрацията на Комисията.

На 27 май, в сградата на общината, се състоя пресконференция за представители на регионалните печатни и електронни медии. Представител на общинската администрация бе Секретарят на общината – Божидар Кънчев, а Комисията за защита на личните данни присъства в пълен състав. Журналистите имаха възможността да зададат своите конкретни въпроси както по мерките за защита на личната информация на българските граждани, така и във връзка с регионалното изпълнение на

изискванията за защита на личните данни на територията на община Бургас. В следобедните часове бе проведено регулярно заседание на Комисията. Както всички заседания на КЗЛД, то бе открито за присъствие на граждани, желаещи да се запознаят с работата на институцията. Почти през целия ден в сградата на общината функционираше открита приемна на КЗЛД за граждани и администратори на лични данни. Приемната бе обслужвана от служители на специализираната администрация, занимаващи се с нормативната дейност, правните производства, контролната дейност и регистрацията на администраторите на лични данни.

На 28 май се състоя среща на КЗЛД с областния управител на Бургаска област - Вълчо Чолаков и кмета на община Бургас - Димитър Николов. Председателят на КЗЛД връчи на кмета на Бургас удостоверение за администратор на лични данни на общината.

При голям интерес се проведе и обучението на администратори на лични данни, представители на централната власт и местното самоуправление. То имаше за цел подготовка на служители на администраторите на лични данни по теми, свързани с правната рамка по защитата на личните данни, процесът по регистрация на администраторите и производствата, които се развиват пред Комисията.

Поредицата събития в Бургас завършиха с кръгла маса с представители на Асоциацията на хотелиерите от община Бургас. Състоя се интересен и ползотворен диалог по въпроси от сферата на туризма и хотелиерските услуги, свързани със спецификата на хотелиерския бизнес по отношение събирането, обработването и съхранението на лична информация на български и чуждестранни граждани.

ОБУЧЕНИЯ НА АДМИНИСТРАЦИЯТА НА КЗЛД В ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПРОЕКТ ПО ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА „АДМИНИСТРАТИВЕН КАПАЦИТЕТ”

Повишаването на административния капацитет на служителите от администрацията на Комисията за защита на личните данни, с цел подобряване обслужването и услугите, предоставяни на гражданите и бизнеса, е устойчива политика на КЗЛД. През юни 2015 г. бяха проведени две обучения за специализираната администрация в изпълнение на проект „Повишаване на квалификацията и надграждане на уменията и компетенциите на служителите на КЗЛД за по-ефективно и ефикасно изпълнение на задълженията им”. Проектът се изпълнява по Оперативна програма „Административен капацитет”, приоритетна ос II „Управление на човешките ресурси”, подприоритет 2.2. „Компетентна и ефективна държавната администрация”, бюджетна линия BG051PO002/14/2.2-16.

В периода 9-11 юни се проведе обучение по стратегическо планиране, анализ и оценка по прилагането на законодателството в областта на защитата на личните данни. По време на тридневното обучение служителите на Комисията бяха обучени чрез лекции и практически упражнения на теми като извършването на SWOT анализ, извършване на анализ на въздействието, оценка при прилагане на законодателството, приоритизиране при стратегическото планиране. Целта на обучението бе служителите от дирекции „Нормативна дейност, международно сътрудничество, планиране и обучение” и „Правни производства и надзор” да придобият умения, свързани със задълженията им за планиране, подготовка и изпълнение на стратегии, както и оценка на въздействието на Закона за защита на личните данни.

Второто обучение се проведе в периода 22-25 юни и неговата основна тема бе управлението на риска. В обучението бяха включени служители на трите дирекции от специализираната администрация на КЛЗД – „Нормативна дейност, международно сътрудничество, планиране и обучение“, „Правни производства и надзор“ и „Информационни фондове и отчетност“. Под формата на лекции, дискусии и практически упражнения, специализираната администрация на Комисията бе запозната с принципите за изготвяне на Стратегия за управление на риска, методология за подготвяне на План за действие, минималните изисквания към Вътрешните правила за управление на риска. В практически занимания бе изготвен примерен модел на Вътрешни правила и План за действие. Проведени бяха дискусии по отношение изготвянето на Стратегия за управление на риска. Разгледани бяха общи принципи на организация и провеждане на обучение. Представени бяха въпросници за определяне на рисковете при автоматична и ръчна обработка на лични данни. Също в практически занимания бе извършено идентифициране на рискове и техния анализ с цел защита на данните на голям администратор на лични данни. Разгледани бяха конкретни способи и мерки за минимизиране на рисковете, както и мерки за повишаване на сигурността. Дискутирано бе постигането на баланс между степен на сигурност и разходите, за нейното постигане.

В края на двете обучения, служителите на КЗЛД получиха сертификати, удостоверяващи придобитите нови знания и умения

ЗАСЕДАНИЕ НА РАБОТНА ГРУПА ПО ЧЛ. 29 ОТ ДИРЕКТИВА 95/46/ЕО

На 16 и 17 юни се състоя заседание на Работната група по чл. 29 от Директива 46/95/ЕО. Представители на КЗЛД бяха Мария Матева, член на Комисията и Десислава Тошкова, Главен секретар.

Двата дни на заседанието протекоха при наситена и разнообразна програма, в която основен акцент бе поставен на реформата на Европейската правна рамка за защита на личните данни. Приет бе текст на прессъобщение, в което се сочи, че ЕС се намира на повратна точка в дефинирането на защитата на данните предвид предизвикателствата на новото хилядолетие. След като на 15 юни 2015 г. Съветът на ЕС

прие общ подход по проекта за Регламент, европейските органи по защита на данните, обединени в Работна група по член 29 приветстват факта, че трите европейски институции – Комисията, Парламента и Съвета, са готови за решителната фаза на преговорите – тристранната среща. В този контекст и в приемствеността на вече приетите становища и изявления относно реформата, Работната група прие обща позиция по основните теми (определения, обхват на приложение, основните принципи, правата на субектите на данни, правомощията на органите за защита на данните и управленски модел), която следва да бъде взета под внимание от европейските институции. Работната група се надява, че това ще помогне на предстоящите преговори да доведат до нова правна рамка, осигуряваща високо ниво на защита на личните данни, и предлага своя опит по време на различните фази от тристранната среща. На заседанието на Работната група бе обърнато внимание на факта, че в голяма степен правомощията на надзорните органи и тяхното прилагане зависят от ресурсите и това трябва да се има предвид в дискусиите при триалогом. Изразена бе решимостта реформата да не бъде само на хартия, поради което през следващите две години основен приоритет ще бъде да се улесни нейното прилагане, което ще зависи в голяма степен и от политическата воля на страните-членки. Предстои изготвянето на ръководство за прилагането на Регламента. Подчертана бе важността на обучението в областта на защита на личните данни, за което също ще бъде изготвено ръководство, насочено не само към органите по защита на данните, но и към научните среди. Провеждането на информационна кампания за популяризиране на новата правна рамка бе подчертана като съществен момент от практическата страна на осъществяването на реформата.

На заседанието бяха представени резултати от проучване на Работната група относно ползването на Ръководството за прилагане на Решението на Съда на ЕС относно услугата „търсене“ в интернет. На 13 май 2014 г. Съдът на ЕС постанови, че потребителите на мрежата имат право директно да изискват от търсачката изтриване на препратки към уеб страници (делистване), съдържащи информация, която нарушава техните права съгласно Директива 95/46/ЕО. В случай, че администраторът не уважи искането, засегнатото лице може да сезира за това националния надзорен орган или компетентния съд, с цел извършване на проверка и предприемане на съответни мерки. На 26 ноември 2014 г. Работната група прие Ръководство за прилагане на решението, с цел да се дадат указания към европейските органи по защита на данните относно еднаквото му прилагане от държавите членки. Към момента резултатите от проучването сочат, че въведената от Работна група по чл. 29 система работи ефективно. Органите по защита на данните са започнали оценка на жалбите и изискват заличаване, в случаите, в които са изпълнени съответните условия за това. Всяко решение се взема при осъществяване на баланс между правото на неприкосновеност на личния живот и обществен интерес при осъществяване на правото на информация. Отчита се, че общите критерии на Работната група са осъществили съгласуваност на решенията, както и фактът, че за някои критерии е необходимо по-голямо прецизиране и яснота. Всички органи са създали своя вътрешна система, която да разглежда, преценява и да дава

съответния отговор на подадените жалби. Отчита се, че по-голямата част от жалбите е насочена срещу Гъгул като търсачка. На заседанието бе докладвана и информация за новата политика на Гугъл за защита на данните.

Един от въпросите, присъстващи на всяко заседание на Работната група, бе този за споразумението Сейф Харбър. Продължават преговорите със САЩ, при което се прави всичко възможно да се задържи високата степен на защита на данните на гражданите на ЕС, които се предават на САЩ. Обръща се внимание и на самите компании - администратори на лични данни, регистрирани по Сейф Харбър. Дискутират се и санкции по отношение на компаниите - администратори, които не са регистрирани по Сейф Харбър. Обсъждат се и изключенията, които САЩ иска да бъдат въведени в договора по отношение на някои компании.

Работната група прие представено от Подгрупата по технологиите становище относно използването на „дронове“. Обърнато бе внимание на факта, че няма политика по отношение на „дроновите“ на национално ниво.

Във връзка с изграждането на електронно правителство бяха обсъдени въпроси, свързани с предоставянето на облачни услуги при неговото изграждане и функциониране, както и такива, отнасящи се до Наредбата за електронната идентификация и доверителни услуги за електронните транзакции на Вътрешния пазар. Обсъдено бе изготвянето на документ относно нормите на поведение при предоставянето на облачни услуги.

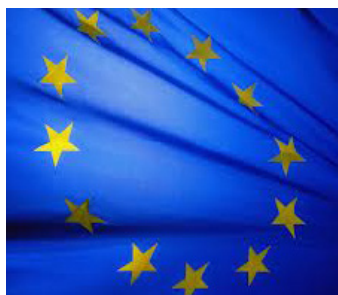
Подгрупата по трансферите на данни представи доклади относно взаимното припознаване на водещия орган при прилагане на задължителните корпоративни правила, както и относно трансфери на лични данни между публични органи за целите на административното сътрудничество. От гледна точка на сигурността на данните бяха разгледани аспекти на автоматичния обмен на лични данни с цел осигуряване работата на данъчните и митническите органи.

Групата по сътрудничеството предложи практически начини за подобряване на сътрудничеството между органи те по защита на данните, както и сътрудничеството на национално ниво. Обсъдено бе разглеждането на жалби, като бе посочено, че в повечето законодателства не е предвидено изготвяне на официална форма за жалби. Работната група приема този въпрос като практическо сътрудничество между органите. Подчертано бе предимството на единна бланка за жалби и бе заявена готовността такава да бъде изготвена преди края на 2015 година.

ЗАСЕДАНИЕ НА НАДЗОРНИЯ ОРГАН И КООРДИНАЦИОННАТА ГРУПА ЗА МИТНИЧЕСКАТА ИНФОРМАЦИОННА СИСТЕМА

На 4 юни 2015 г. в Брюксел се състояха заседания на Надзорния орган и на Координационната група за Митническата информационна система (МИС). Представител на Комисията за защита на личните данни бе проф. Веселин Целков, член на Комисията. Фокус на обсъжданията бе приемането на Ръководство за упражняване правото на достъп до Митническата информационна система. Лицата, чиито лични данни се събират, съхраняват или обработват в митническата информационна система, имат право на достъп, корекция на неточна информация и

заличаване на неправомерно съхранявани данни. Ръководството описва начините за упражняване на тези права. Разделено е на 3 основни части - описание на МИС; права на лицата, чиито данни се обработват в МИС; описание на процедурата за упражняване на тези права в различните страни на Европейския съюз. Участниците представиха практиката си във връзка с правото на физическите лица за подаване на жалби пред органите по защита на данните, както и средствата за съдебна защита на личните данни в областта на митническите регулации.

На заседанията бяха дискутирани съществуващите правила, приложими към изграждащата се Система за регистрирани износители. Системата представлява електронна база данни на износителите към трети страни, подпомагаща прилагането на митническите процедури на Общността. Тя дава на регистриралите се икономически субекти възможност за улеснено създаване на декларации за произход на стоките по електронен път. Предвидено е системата да съхранява информация, свързана с наименованието на икономическия субект, регистрационния му номер, адрес, данни на лицето за контакт, обичайната икономическа дейност, произвежданите и търгуваните стоки и техните обеми. Данните се събират чрез единен формуляр. Планираното въвеждане в експлоатация на Системата за регистрирани износители е определено за 1 януари 2017 г.

СТАНОВИЩЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ ОТНОСНО МОБИЛНОТО ЗДРАВЕОПАЗВАНЕ

На 21 май 2015 г. Европейският надзорен орган по защита на личните данни издаде свое становище относно мобилното здравеопазване (mHealth), озаглавено „Мобилното здравеопазване – съгласуване на технологичните иновации със защитата на личните данни“. Становището за има цел провокиране на дебат в контекста на някои от действията, посочени в стратегията на ЕНОЗД за периода 2015-2019 година - повишаване на прозрачността, потребителски контрол и отчетност при обработването на „големите данни“, етичното измерение на защитата на личните данни и подпомагане изработването на отговорни и информирани политики.

В становището се посочва, че мобилните технологии извършват революция на пазара на здравните услуги, предлагайки на хората в световен мащаб възможности да се възползват от различни приложения. Обществото трябва да идентифицира и подпомага решения, които на първо място служат на физическите лица и уважават техния избор. Тези решения трябва да бъдат не само технически възможни, но и морално защитими и да породят доверие. По думите на заместника на ЕНОЗД, Джовани Бутарели „живеем в свят, където нашия цифров живот може да бъде проникателно анализирани. Днес изчезва разделението между информация за нашето здраве и информация за останалата част от нашия цифров живот: технологични решения позволяват устройства и приложения да свържат различни данни за нас, като например местоположение, хранене и здравословно състояние. Ние можем да гласуваме доверие на технологични компании, които да постъпят правилно с нашата лична информация и да направят живота ни по-лесен. Но трябва да имаме критично отношение към употребата на нашата лична информация и да насърчаваме разработчиците да дават приоритет на доверието на потребителите пред краткосрочните печалби.“

Напредъкът на технологиите се асоциира с по-добро качество и ниски разходи за здравеопазване и предлага значителни ползи на пациентите, органите по здравеопазване и бизнеса. Мобилните здравни технологии може да бъдат разделени на две категории: уелнес (за потребителите и пациентите) и медицинска (за лекари). Уелнес и превенцията са от ключово значение в здравеопазването и становището на ЕНОЗД относно мобилното здравеопазване се фокусира върху тази технология. Съгласно действащите правила на ЕС за защита на данните, информацията за здравето се ползва с много високо ниво на защита, но на пазара на уелнес услугите, не е съвсем ясно какво представлява здравната информация на практика.

Големите данни (Big Data) въздействат на мобилното здравеопазване в голяма степен. Потенциалът за събиране на огромно количество лична информация (физиологична, предпочитания, емоции и т.н.), както и потенциалът да се купува, продава и анализира тази информация без пълното знание и съгласие на засегнатите лица, трябва да бъдат отчетени от индустрията и държавните органи, както и от лицата, в качеството им на потребители на тези технологии. Начините и целите, за които личните данни се обработват, споделят и повторно използват, трябва да бъдат прозрачни, например чрез лесни за четене и разбиране правила за поверителност и възможност за извършване на активен избор.

В становището се подчертава, че неуспехът да се гарантира защита на личните данни ще доведе до критична загуба на доверие от страна на физическите лица, което ще доведе до по-малко възможности за публичните органи и предприятията, а това от своя страна ще попречи на развитието на пазара на здравеопазването. За да се поощри доверието, бъдещите политики трябва да насърчават по-голяма отчетност на доставчиците на услуги и техните партньори; да са обърнати към зачитането на същността на решенията на физическите лица; да сложат край на безразборното събиране на лична информация и всякакво възможно дискриминационно профилиране; да насърчат спазването на принципите за неприкосновеност при проектиране (privacy by design) и по подразбиране (privacy by default), да се подобри сигурността на използваните технологии.

ЕНОЗД препоръчва предизвикателствата на инженеринга на неприкосновеността в технологиите за мобилното здравеопазване да бъдат разгледани в рамките на Мрежата за инженеринг на неприкосновеността в Интернет (Internet Privacy Engineering Network - IPEN), която осигурява рамка за сътрудничество между инженери, правни и регулаторни експерти. IPEN обединява разработващи информационни системи и експерти за защита на данните от регулаторните органи, бизнеса, гражданското общество и академичните среди да работят заедно по практически проблеми и техните решения, отнасящи се до защитата на неприкосновеността.

В становището се подчертава, че технологиите за мобилно здравеопазване са проектирани да работят за хората, а не обратното. Хората не са просто потребители на стоки и услуги, затова трябва да бъдат намерени решения за зачитане на техния личен живот и идентичност при ползването на тези стоки и услуги. Европейското общество, неговите ценности и закони са разработени така, че да бъдат защитени хората и да им се дадат възможности, независимо дали те са предприемачи, потребители или граждани.

ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА КЗЛД ВЗЕХА УЧАСТИЕ В ПРОВЕРКИ ПО ШЕНГЕН В ОБЛАСТТА НА ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

В съответствие с механизма за мониторинг и оценка по Шенген в областта на защитата на личните данни, държавите от Европейския съюз, които прилагат напълно или частично достиженията на правото от Шенген, подлежат на периодични проверки относно спазването на правилата в тази област. Проверка се извършва на всеки 2 години, по множество показатели, като целта е да се оцени нивото на защита на Шенгенската информационна система (SIS II), начинът на работа с информацията и защитата на личните данни. Проверките по Шенген се извършват с посещение на място, при което всички членове на екипа за оценка и мониторинг имат възможност да интервюират представители на институциите, обект на оценка, да проучат и изследват цялата относима информация и документация. При оценка в областта на защитата на личните данни, в състава на оценяващите екипи биват включвани експерти от Европейската комисия, както и представители на европейски надзорни органи по защита на данните.

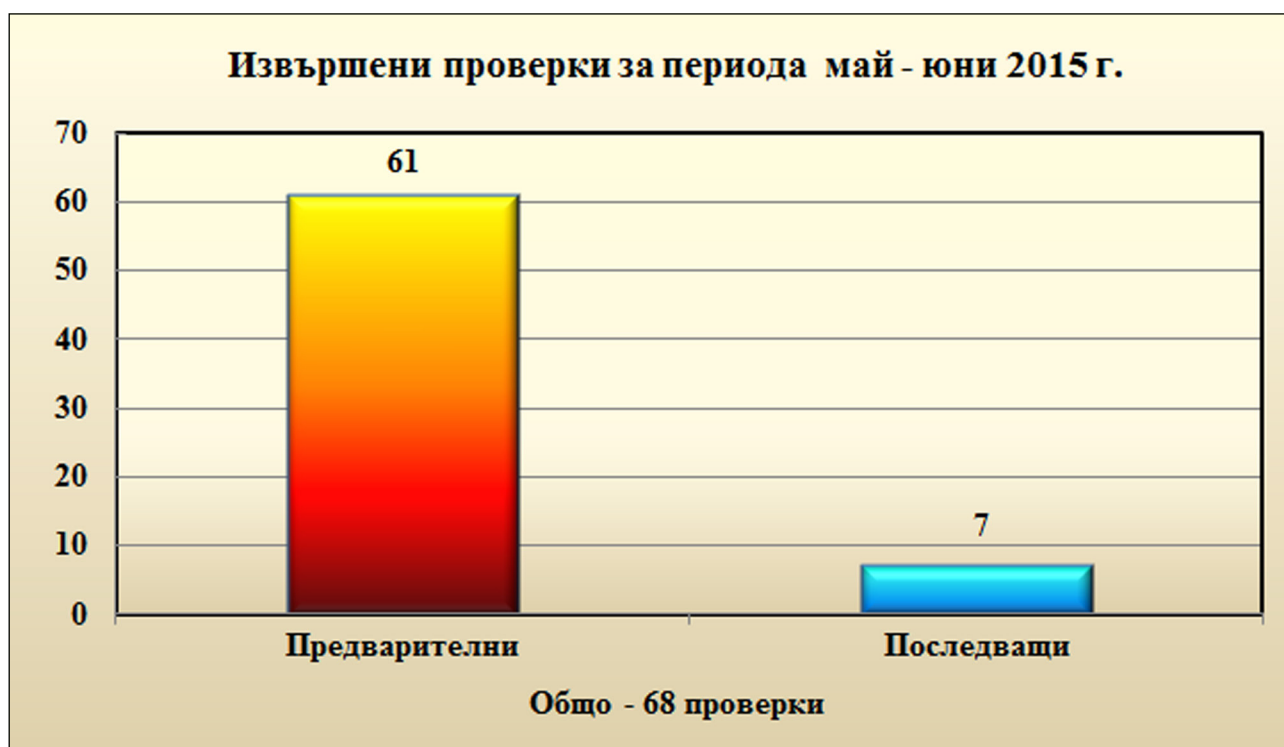
В екипите на две от тазгодишните проверки участваха представители на Комисията за защита на личните данни. Мария Матева, член на Комисията, бе в състава на екипа, проверил Германия в периода от 28 юни до 3 юли, а Десислава Тошкова-Николова – Главен секретар на КЗЛД, участва в проверката на Белгия в периода от 18 до 22 май.

Проверките завършват с доклад от оценката и мониторинга, в който се формулират и конкретни препоръки към държавата-домакин в областта на защитата на личните данни по линия на Шенген асquis. Докладът се предоставя на вниманието на държавата, обект на оценка, до изтичането на 6 седмици от посещението на място, след което тя разполага с двуседмичен период за коментари и уточнения. Окончателният доклад от оценката и мониторинга се представя на Комитета по Шенген.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА МАЙ - ЮНИ 2015 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) през месеците май и юни 2015 г. са извършени общо 68 проверки. Отново най-голям е дялът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За периода извършените предварителни проверки са 61 бр., на базата на които са вписани съответните администратори на лични данни в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД.

Разгледани са 11 искания от физически лица, включително различни запитвания по актуални въпроси, свързани със защита на личните данни. На всички податели са изпратени съответни отговори.

През периода са съставени 2 акта за установяване на административно нарушение и са издадени 4 наказателни постановления.

РЕГИСТРАЦИЯ НА АДД

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И ОТЧЕТНОСТ” ЗА ПЕРИОДА МАЙ - ЮНИ 2015 г.

През периода май - юни 2015 г. в електронната система за регистрация на администратори на лични данни (еРАЛД) бяха създадени нови 1319 потребителски профила на АДД. От тях 1285 са на АДД, подали заявление за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД и 34 - на АДД, желаещи да бъдат освободени от задължението за вписване в този регистър. В резултат на това в еРАЛД вече има създадени 346984 потребителски профила – 316372 на АДД, подали заявления за регистрация и 30612 - на тези, които са изявижи желание за освобождаване от това задължение.

През този период КЗЛД е взела решения за:

- вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД на 1102 нови АДД. С това общият брой на вписаните АДД в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД става 275924;
- освобождаване от задължението за вписване в регистъра на КЗЛД – 25 АДД, с което общият брой на освободените от регистрация става 27587.
- заличаване от регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД на 13 АДД. С това общият брой на заличените администратори става 246.

КЗЛД не е прекратявала производства по освобождаване от задължение за вписване и не е отказвала вписване в регистъра на АДД. Общият брой на прекратените производства по освобождаване остава 1966, а общият брой на отказите остава 2464.

За проверка по чл. 176 на ЗЗЛД са подадени 63 АДД.

През периода са обработени 1313 подадени на хартиен носител заявления за регистрация и молби за освобождаване от задължение за вписване. През еРАЛД са изпратени 2856 електронни съобщения до АДД, а във входящата поща на електронната система са получени 50 писма, по които е взето отношение.

Регистрите на вписаните администратори на лични данни, на освободените от задължение за регистрация, както и на тези с отказана регистрация, са публични и са достъпни от интернет страницата на КЗЛД.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ № Ж-54/2015 г. София, 12.05.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 01.04.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-54/18.02.2015 г., подадена от В.И.Т. срещу „Б.М.Б.“ ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от В.И.Т., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от „Б.М.Б.“ ЕАД, във връзка със сключен между страните договор и задължения по него, които жалбоподателя оспорва. Г-н В.И.Т. твърди, че дружеството неправомерно е предоставило личните му данни на „няколко агенции за събиране на вземания“, които го подлагат на телефонен тормоз и му изпращат „периодично писмени покани за доброволно изпълнение“ на задължения към „Б.М.Б.“ ЕАД.

Жалбоподателят твърди, че няма задължения към „Б.М.Б.“ ЕАД и моли Комисията за съдействие за прекратяване на договорните му отношения с дружеството.

Жалбата е подадена по електронен път до Комисията за защита на потребителите, откъдето е препратена в КЗЛД за разглеждане компетентност, с приложено към нея копие на сключен между страните договор за услуги и разпечатка на кратки текстови съобщения.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на лични им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са посочени задължителните реквизити, които следва да съдържа искането, с което е сезирана КЗЛД, а именно: данни за искателя, естеството на искането, дата и подпис.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) когато писменото искане не е подписано и при съмнение, че изхожда от посочения в него гражданин административния орган следва да изиска неговото потвърждение със собственоръчен или електронен подпис в тридневен срок от получаване на съобщението за това. Законодателят е указал, че при непотвърждение в срока производството следва да се прекрати.

Жалба № Ж-54/18.02.2015 г. е подадена по електронен път от имейл адрес **** и не е надлежно подписана. В тази връзка и в изпълнение на разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от АПК и разпоредбата на чл. 30, ал. 2 и ал. 3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), до жалбоподателя е изпратено писмо № П-1731/27.02.2015 г. на КЗЛД с указания, че жалбата не съдържа нормативно определените реквизити, а именно липсва подпис, с оглед което същата е нередовна и следва да бъде потвърдена в три дневен срок от получаване на съобщението за това. Посочено е, че при неизпълнение на дадените указания в срок, образуваното по случая административното производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено на посочения от жалбоподателя адрес за кореспонденция **** и видно от известие за доставка № AR 4100015520173 е получено на 13.03.2015 г. лично от г-н В.И.Т.

С оглед обстоятелството, че в законоустановения срок дадените указания не са изпълнени, Комисията счита, че са налице предпоставките на чл. 56, ал. 2 от АПК за прекратяване на административното производство.

Съгласно чл. 56, ал. 2 от АПК административният орган следва да прекрати образуваното пред него административно производство, в случаите на чл. 30, ал. 1 от АПК, а именно когато жалбата, с която е сезиран, не е подписана и след дадени от органа указания не е потвърдена в законоустановения срок.

Водима от горното и на основание чл. 56, ал. 2, във връзка с чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-54/18.02.2015 г., подадена от В.И.Т. срещу „Б.М.Б.“ ЕАД, като нередовна и прекратява образуваното административно производство, поради непотвърждаване на жалбата в законоустановения срок.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-939/2014 г.

София, 12.05.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 08.04.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-939/15.09.2014 г., подадена от И.Х.И.-Д.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от И.Х.И.-Д., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни по повод сключен с „М.“ ЕАД договор за мобилни услуги.

Жалбоподателката информира, че през 2011 г. е получила писмо от „Ф.П.К.“ ООД за задължение към „М.“ ЕАД в размер на 682,78 лв. (шестстотин осемдесет и два лева и седемдесет и осем стотинки) по партида № 101842307 и допълва, че „към днешна дата“ е получила покана от колекторската фирма за доброволно плащане на посочената сума.

Жалбоподателката твърди, че не е абонат на „М.“ ЕАД. Категорична е, че не е подписвала

договор с дружеството и не е давала писменото си съгласие личните ѝ данни да се обработват от мобилния оператор или колекторската фирма. Г-жа И.Х.И.-Д твърди, че личните ѝ данни са използвани без нейно знание и съгласие за сключване на договора.

Към жалбата не са приложени доказателства.

На основание чл. 30, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и с оглед обстоятелството, че жалбата е подадена по електронен път от имейл адрес ***** и не е надлежно подписана с електронен подпис, до жалбоподателката е изпратено писмо с указания за потвърждаване на жалбата. В законоустановения срок г-жа И.Х.И.-Д потвърждава жалбата си и изпраща същата по факс, надлежно подписана.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „М.“ ЕАД и „Ф.П.К.“ ООД са изискани писмени становища и доказателства.

В отговор от „М.“ ЕАД изразяват становище за неоснователност на жалбата и молят Комисията да я остави без уважение. Сочат, че жалбоподателката е страна по договор № И1682509, сключен с дружеството на 08.06.2010 г., по повод който има ликвидни и изискуеми задължения в размер на 682,78 лв., в това число неплатени месечни сметки за месец октомври, ноември и декември 2010 г. и неустойка за прекратяване на договора. От дружеството допълват, че задължението е възложено за събиране на „Ф.П.К.“ ООД, а отношенията между дружества са уредени с договори сключени на 30.04.2013 г. и 19.06.2014 г., с предмет събиране на неизплатени суми от неизрядни абонати - длъжници на мобилния оператор.

Към становището е приложено заверено копие на: договор за мобилни услуги сключен с „М.“ ЕАД на 08.06.2010 г.; фактури; договори сключени между „М.“ ЕАД и „Ф.П.К.“ ООД на 30.04.2013 г. и 19.06.2014 г.; пълномощни.

От страна на „Ф.П.К.“ ООД е ангажирано становище за неоснователност на жалбата, с приложено към него заверено копие на пълномощно и договор за възлагане, сключен на 30.04.2013 г. между дружеството и „М.“ ЕАД.

В хода на административното производство се установи, че по повод подадена от г-жа И.Х.И.-Д жалба в Районна прокуратура – Враца е образувано досъдебно производство № 3377/2014 г. за случая, което не е приключило. От прокуратурата информират, че производството е образувано срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 309, ал. 1 от Наказателния кодекс (НК), а именно за съставяне и използване на неистински частен документ - договор за мобилни услуги сключен с „М.“ ЕАД от името на И.И.Д.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Подадената от г-жа И.Х.И.-Д жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване на личните данни – три имена, единен граждански номер, номер на лична карта и адрес на жалбоподателката, без знанието и съгласието ѝ за сключване на договор за мобилни услуги с „М.“ ЕАД на 07.12.2010 г. и обработването на данните ѝ от страна на „Ф.П.К.“ ООД за целите на събиране на задължения по договора. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, който съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7

от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай и с оглед събраните по административната преписка доказателства се налага извода, че личните данни на жалбоподателката са обработени от „М.“ ЕАД и „Ф.П.К.“ ООД.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подали са заявления за регистрация и са регистрирани като администратори на лични данни с идент. № 316676 и № 50151.

Комисията счита, че са налице предпоставките на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК за спиране на образуваното административно производство. Съгласно нормата на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, административният орган спира административното производство, при наличието образувано друго съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че по случая е образувано досъдебно производство № 3377/2014 г., по описа на Районна прокуратура - Враца, което не е приключило. Производството е за престъпление по чл. 309, ал. 1 от НК – за създаване и използване на неистински частен документ, а именно – договор за мобилни услуги със страни „М.“ ЕАД и г-жа И.Х.И.-Д.

Установяването на факта има ли извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производството и в последствие за постановяването на административния акт. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателката лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни и да се ангажира административно-наказателната му отговорност по ЗЗЛД.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-939/15.09.2014 г. за допустима и конституира като страни в административното производство: жалбоподател – И.Х.И.-Д. и ответни страни – „М.“ ЕАД и „Ф.П.К.“ ООД.

2. На основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК спира образуваното административно производство, до отпадане на основанието за спиране.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-1073/2014 г.
София, 12.05.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 01.04.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-1073/10.12.2014 г., подадена от Я.М.К. срещу „Т.Б.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Я.М.К., в която са наведени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от „Т.Б.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД във връзка със задължение към „Т.Б.“ ЕАД на стойност 327 лв. (триста двадесет и седем лева), което не оспорва. Жалбоподателят твърди, че по повод задължението с него се свързват служители на „С.Г.Г.“ ООД и всекидневно го безпокоят, използвайки личните му данни.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „Т.Б.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД са изискани становища и представяне на относими доказателства.

В отговор от мобилния оператор изразяват писмено становище за неоснователност на жалбата, в което твърдят, че на 05.04.2013 г. между дружеството и жалбоподателя е сключен договор за мобилни услуги, във връзка с който жалбоподателят има ликвидни и изискуеми задължения в размер на 329, 04 лв. (триста двадесет и девет лева и четири стотинки), в това число задължения за ползвани по договора услуги за месеците април, май и юни 2013 г. и неустойка за прекратяване на договора.

От „Т.Б.“ ЕАД сочат, че на 17.06.2014 г. дружеството е възложило на „С.Г.Г.“ ООД събиране на вземането си към Я.М.К. и в тази връзка е предоставило на „С.Г.Г.“ ООД личните данни на жалбоподателя. В допълнение от мобилния оператор информират, че отношенията между дружествата са уредени с Договор от 30.07.2009 г., съгласно който дружеството възлага на „С.Г.Г.“ ООД да организира с различни законосъобразни средства събирането на неизплатени суми от абонати на „Т.Б.“ ЕАД.

Към становището е предоставено заверено копие на: договор за мобилни услуги, сключен с жалбоподател; фактура № 7195936703/01.08.2013 г.; извлечение от договор сключен на 30.09.2009 г. между „К.Б.М.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД; пълномощни.

От „С.Г.Г.“ ООД изразяват писмено становище за неоснователност на жалбата и молят Комисията да я остави без уважение. Твърдят, че обработват личните данни на жалбоподателя законосъобразно на основание сключен с „К.Б.М.“ ЕАД договор за събиране на неизплатени суми от абонати на мобилния оператор. Допълват, че на основание цитирания договор личните данни на жалбоподателя са предоставени от мобилния оператор на колекторската фирма за целите на събиране на задължение на г-н Я.М.К. и са обработени законосъобразно от дружеството в съответствие със ЗЗЛД и задълженията на дружеството по сключения с мобилния оператор договор.

Към становището е приложено копие на договор сключен на 30.09.2009 г. между „К.Б.М.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД и пълномощно.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-1073/10.12.2014 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване на личните данни на жалбоподателя, в качеството му на абонат на „Т.Б.“ ЕАД, чрез действия по предоставянето им от мобилния оператор на „С.Г.Г.“ ООД и обработването им от последното за целите на събиране на задължение на жалбоподателя към „Т.Б.“ ЕАД. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай администратор на лични данни е „Т.Б.“ ЕАД. „С.Г.Г.“ ООД има качеството на обработващ личните данни на жалбоподателя от името и за сметка на администратора – „Т.Б.“ ЕАД. Отношенията между дружествата са уредени съобразно с разпоредбата на чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД, а именно със сключени между същите договор за събиране на неизплатени суми от абонати на мобилния оператор.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че „Т.Б.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подали са заявление за регистрация и са регистрирани като администратори на лични данни съответно с идент. № 28772 и № 52178.

На проведено на 19.02.2015 г. заседание на Комисията за защита на личните данни, жалбата е приета за допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Я.М.К. и ответни страни – „Т.Б.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД.

На проведено на 01.04.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

„Т.Б.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД – редовно уведомени, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № Ж-1073/10.12.2014 г. е неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, същите алтернативно дадени, при наличието на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че жалбоподателят е страна по договор за предоставяне на мобилни услуги сключени с „К.Б.М.“ ЕАД/ „Т.Б.“ ЕАД на 05.04.2013 г., във връзка с които има ликвидни и изискуеми задължения в размер на 329, 04 лв. (триста двадесет и девет лева и четири стотинки). Страните не спорят, че дружеството е предоставило личните данни на жалбоподателя на „С.Г.Г.“ ООД за целите на събиране на посоченото

вземане. Предоставените лични данни са в обем от три имена на жалбоподателя, единният му граждански номер, адрес за кореспонденция и мобилен номер. Отношенията между дружествата са уредени съобразно разпоредбата на чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД, а именно с договор, сключен на 30.07.2009 г. между „К.Б.М.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД с предмет – извънсъдебно събиране на вземания от длъжници на мобилния оператор.

Обработването на личните данни на жалбоподателя, в качеството му на абонат на мобилния оператор, чрез действия по предоставянето им от „К.Б.М.“ ЕАД/„Т.Б.“ ЕАД на „С.Г.Г.“ ООД за целите на събиране на вземания на оператора е законосъобразно, при наличие на условията за допустимост на обработването визирани в чл. 4, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗЗЛД.

Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни – мобилния оператор и физическото лице – г-н Я.М.К., чиито лични данни се обработват за целите на договор е условие за допустимост при обработването на личните данни на физическото лице по основание от чл. 4, ал. 1, ал. 3 от ЗЗЛД. Обработването е необходимо за изпълнение на задължение по договор, по който физическото лице за което се отнасят данните е страна.

В конкретния случай, видно от издадената от мобилния оператор фактура № 7195936703/01.08.2013 г., жалбоподателят има ликвидни и изискуеми задължения към дружеството за ползвани мобилни услуги по договор сключен на 05.04.2013 г., с оглед на което за дружеството е налице основание за допустимост на обработването на личните му данни за целите на събиране на задълженията му към дружеството.

Налице е и хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД за допустимост на обработване на лични данни, а именно изричното съгласие на физическото лице – г-н Я.М.К., за което се отнасят личните данни, същите да бъдат предоставени на трети лица за целите на събиране на вземания по договора.

Обработването, чрез действия по предоставяне на личните данни на жалбоподателя на трети лица, различни от администратора на лични данни – „К.Б.М.“ ЕАД/„Т.Б.“ ЕАД е извършено при наличието на изразено съгласие, обективизирано в индивидуалния договор, сключен между жалбоподателя и дружеството. Видно от съдържанието на същия е, че съдържа клауза която гласи, че с подписване на договора абонатът декларира, че е предоставил личните си данни доброволно и дава съгласието си, личните му данни да бъдат предоставяни от дружеството на трети лица, когато това е необходимо за събиране на неизплатени задължения по договора.

С оглед гореизложеното и събраните в административното производство доказателства Комисията счита, че личните данни на жалбоподателя, в качеството му на страна по договор за мобилни услуги сключен на 05.04.2013 г. с мобилния оператор са законосъобразно обработени от „Т.Б.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД, при наличие на условията за допустимост на обработването посочени в чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД и при спазване на принципите разписани в чл. 2, ал. 2 от закона. Личните данни са събрани за конкретни, точно определени и законни цели и не са обработени допълнително по начин несъвместим с тези цели. Отношенията между дружествата са уредени съгласно чл. 24, ал. 1 и 4 от ЗЗЛД, която разпоредба допуска администраторът на лични данни да обработва личните данни чрез възлагане на обработващ личните данни.

Господин Софрониев и г-н Цолов – членове на Комисията за защита на личните данни изразяват особено мнение и считат, че жалба е основателна както по отношение на „Т.Б.“ ЕАД, така и по отношение на „С.Г.Г.“ ООД. С аргументи, че „С.Г.Г.“ ООД обработва лични данни на жалбоподателя, които не са получени лично от него, а от „Т.Б.“ ЕАД, считат, че за „С.Г.Г.“ ООД е налице задължение по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД да уведоми жалбоподателя, чрез предоставяне на информация по пет пункта, изчерпателно изброени в правната норма. Доказателства за предоставено от администратора, респективно – получено от физическото лице уведомление, не са представени в административното производство. Г-н Софрониев и г-н Цолов намират, че неизпълнението на това задължение, респективно непредоставянето на г-н Я.М.К. на информацията, посочена в цитираната разпоредба е в нарушение на Закона за защита на личните данни и на основание чл. 42, ал. 3 от ЗЗЛД на дружеството следва да бъде наложено административно наказание.

С оглед обстоятелството, че „С.Г.Г.“ ООД е обработвало личните данни на жалбоподателя в качеството си на обработващ личните данни от името и за сметка на администратора на лични данни – „Т.Б.“ ЕАД г-н Софрониев и г-н Цолов считат, че администраторът на лични данни е допуснал нарушение на чл. 3, ал. 4 от ЗЗЛД, тъй като негов представител не е спазил изискванията на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба рег. № Ж-1073/10.12.2014 г., подадена от Я.М.К. срещу „Т.Б.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

О.М. Цанко Цолов /п/

О.М. Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-1092/2014 г.

София, 12.05.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 01.04.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-1092/23.12.2014 г., подадена от Д.Д.Е. срещу „Б.Т.К.“ (БТК) ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Д.Д.Е., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от БТК ЕАД по повод сключен с дружеството договор за мобилни услуги.

Жалбоподателката информира, че седмица преди подаване на жалбата й в Комисията, получила кратко текстово съобщение от БТК ЕАД за неплатени задължения към мобилния оператор на стойност 415 лв. (четиристотин и петнадесет лева), във връзка със сключен договор за мобилни услуги. Жалбоподателката твърди, че не е абонат на дружеството, няма договорни отношения със същото и не е уведомявана преди това за задължението. В допълнение посочва, че в края на 2010 г. личната й карта е била открадната и без знанието й съгласието й през 2011 г. личните й данни за използване за сключване на договори и с друг мобилен оператор. В тази връзка жалбоподателката предполага, че „незаловения извършител явно отново е злоупотребил с откраднатия й документ за самоличност“. Жалбоподателката е категорична, че не е сключвала договор с БТК ЕАД и твърди, че личните й данни са неправомерно обработени и са използвани без знанието и съгласието й.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на

административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от БТК ЕАД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор от дружеството изразяват становище за неоснователност на жалбата. Сочат, че жалбоподателката е страна по договор за мобилни услуги, сключен с дружеството на 07.12.2010 г., по повод който има ликвидни и изискуеми задължения в размер на 415.90 лв. (четиристотин и петнадесет лева и деветдесет стотинки), в това число неплатени месечни сметки за месец януари, февруари и март 2011 г. и неустойка за прекратяване на договора. По отношение на твърденията на жалбоподателката, че е злоупотребено с личните ѝ данни и договорът е сключен с невалидна лична карта, сочат, че това е въпрос от компетентността на разследващите органи, на които дружеството изразява готовност да съдейства при подадена от г-жа Д.Д.Е. жалба. В допълнение от дружеството твърдят, че към момента на депозиране на становището, в БТК ЕАД не са постъпвали жалби или оплаквания от страна на г-жа Д.Д.Е., както и че дружеството не е информирано за образувано по случая съдебно производство.

Към становището е приложено заверено копие на договор за мобилни услуги сключен на 07.12.2010 г. между жалбоподателката и БТК ЕАД и пълномощни.

В хода на административното производство г-жа Д.Д.Е. информира, че за случая е подала жалба с рег. № 416/09.03.2015 г. в Районна прокуратура – Ботевград, разследването по която не е приключило.

Във връзка с твърденията на жалбоподателката и с оглед изясняване на жалбата от правна и фактическа страна от Районна прокуратура - Ботевград е изискана информация за образуваното производство по случая, както и данни за хода му. В отговор от прокуратурата уведомяват, че за случая е подадена жалба от Д.Д.Е. и е образувана преписка № 416/2015 г. по описа на РП – Ботевград. Допълват, че по случая тече проверка на РУМВР-Ботевград, която не е приключила.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

Подадената от Д.Д.Е. жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване на личните данни на жалбоподателката, без знанието и съгласието и за сключване на договор за мобилни услуги с БТК ЕАД на 07.12.2010 г. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, който съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай и с оглед събраните по административната преписка доказателства се налага извода, че личните данни на жалбоподателката са обработени от БТК ЕАД, което безспорно притежава качеството на администратор на лични данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 14414 и заявени шест регистъра.

Считам, че са налице предпоставките на чл. 54, ал. 1, т. 3 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) за спиране на образуваното административно производство Съгласно нормата на

чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК, административният орган спира административното производство, когато в хода на производството се разкрийт престъпни обстоятелства, чието установяване е от значение за издаване на акта.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че на 07.12.2010 г. между страните Д.Д.Е. и БТК ЕАД е сключен договор за предоставяне на мобилни услуги. Г-жа Д.Д.Е. твърди, че личните ѝ данни са използвани за сключване на договора без нейно знание и съгласие и с данни от откраднатата ѝ лична карта. За случая жалбоподателката е сезирал и Районна прокуратура - Ботевград, където е образувана прокурорска преписка № 416/2015 г., разследването по която не е приключило.

Установяването на факта има ли извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производство и в последствие за постановяването на административния акт. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателката лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни и да се ангажира административно-наказателната му отговорност по ЗЗЛД.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-1092/23.12.2014 г. за допустима и конституираща като страни в административното производство: жалбоподател – Д.Д.Е. и ответна страна – „Б.Т.К.“ ЕАД.

2. На основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК спира образуваното административно производство, до отпадане на основанието за спиране.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-5/2015 г.

София, 25.05.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 01.04.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-5/07.01.2015 г., подадена от Я.В.П. срещу „У.К.Б.“ АД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Я.В.П., в която е изложено твърдение за извършено от „У.К.Б.“ АД нарушение на ЗЗЛД.

Жалбоподателят твърди, че на 28.11.2014 г. е подал заявление за достъп до личните си данни до „У.К.Б.“ АД, но в законоустановения 30-дневен срок и до момента на подаване на жалбата си в КЗЛД не е получил отговор на заявлението.

Към жалбата е приложено копие на заявление за достъп до лични данни с вх. № 0209-25-001392/28.11.2014 г., подадено от Я.В.П. до „У.К.Б.“ АД.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „У.К.Б.“ АД е изискано писмено становище по жалбата.

В отговор от страна на „У.К.Б.“ АД твърдят, че на жалбоподателя е предоставен отговор на въпросите в заявлението му за достъп до лични данни, но поради обективни причини е бил необходим по-дълъг от допустимия срок за предоставяне на информацията.

Към отговора е приложено копие на адресирано до жалбоподателя писмо изх. № 0911 16000435/23.01.2015 г. по описа на „У.К.Б.“ АД.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Подадената от г-н Я.В.П. жалба рег. № Ж-5/07.01.2015 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет подадено от жалбоподателя до „У.К.Б.“ АД заявление, с което е упражнено правото му на достъп до отнасящите се до него лични данни, на което право кореспондира задължението на администраторът на лични данни да предоставя информацията безплатно и в сроковете посочени в ЗЗЛД.

Жалбата е насочена срещу администратор на лични данни и следователно по аргумент от чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е от компетентността на КЗЛД, в чието правомощие е разглеждането на жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД, в това число и правото на достъп до лични данни визирано в чл. 26 и следващи от закона.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. Разглежданата жалба е подадена срещу „У.К.Б.“ АД, което безспорно притежава качеството на администратор на лични данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 17830 и заявени 15 регистъра.

На проведено на 19.02.2015 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Я.В.П. и ответна страна – „У.К.Б.“ АД, в качеството му на администратор на лични данни.

С оглед необходимостта от изясняване на случая от правна и фактическа страна от „У.К.Б.“ АД са изискани допълнителни доказателства, в това число и заверено копие на подаденото от г-н Я.В.П. заявление за достъп до лични данни, както и информация подкрепена със съответните доказателства, кога и как жалбоподателят е получил отговор на заявлението.

В отговор от банката изразяват становище за неоснователност на жалбата, в което твърдят, че г-н Я.В.П. е уведомен, че може да се запознае с обработваните от дружеството негови лични данни

и със съдържанието на съответните документи във връзка със сключените между него и банката договори за банкови продукти във филиал на дружеството находящ се в гр. София, Бизнес Парк София.

В хода на административното производство е проведен и телефонен разговор с жалбоподателя отразен в протокол № ПР-77/30.03.2015 г., в рамките на който жалбоподателят информира, че и към 30.03.2015 г. не е получил отговор на подаденото до „У.К.Б.“ АД заявление за достъп до лични данни.

На проведено на 01.04.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, явява се лично и поддържа жалбата. Г-н Я.В.П. не сочи нови доказателства, няма доказателствени искания, категоричен е, че не е получил отговор на подаденото до дружеството заявление за достъп до лични данни.

Ответната страна – редовно уведомена, представлява се от юрисконсулт Иванова, с представено по преписката пълномощно, която оспорва жалбата. Юрисконсулт Иванова поддържа изразеното от дружеството становище за неоснователност на жалбата и допълва, че по обективни причини и поради спецификата на изисканата от жалбоподателя информация е бил необходим по-дълъг срок от разписания в ЗЗЛД за отговор на подаденото от г-н Я.В.П. заявление за достъп до лични данни. В допълнение твърди, че дружеството е действало добросъвестно и макар и след срока посочен в закона е предприело действия да уведоми жалбоподателя и да му предостави изисканата от него информация. Твърди, че адресираното до жалбоподателя писмо-отговор на заявлението му за достъп до лични данни е изпратено на адреса за кореспонденция, посочен от г-н Я.В.П., но се е върнало в цялост в дружеството с отбелязване на пощенското клеймо „непотърсен“. В подкрепа на твърденията си процесуалният представител на дружеството представя и Комисията приема заверено копие на обратна разписка № AR 3100016712326, относно адресирано до жалбоподателя писмо 0911-16-000435, с отбелязване на пощенското клеймо „непотърсено“.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид събраните писмени доказателства, както и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД, в това число и правото на физическото лице на достъп до отнасящите се за него лични данни.

Съгласно чл. 26 от ЗЗЛД всяко физическо лице има право на достъп до отнасящите се до него лични данни. При упражняване на правото си на достъп физическото лице може по всяко време да поиска от администратора на лични данни: 1. потвърждение за това, дали отнасящите се до него данни се обработват, информация за целите на това обработване, за категориите данни и за получателите или категориите получатели, на които данните се разкриват; 2. съобщение до него в разбираема форма, съдържащо личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник; 3. информация за логиката на всяко автоматизирано обработване на лични данни, отнасящи се до него (чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД).

Правото на достъп се осъществява с писмено заявление до администратора на лични данни (чл. 29 от ЗЗЛД) и следва да съдържа нормативно определени реквизити, посочени в чл. 30 от ЗЗЛД.

На правото на физическото лице на достъп до отнасящите се за него лични данни кореспондира задължението за администратора на лични данни да предоставя исканата информация безплатно (чл. 28, ал. 2 от ЗЗЛД) и в сроковете посочени в закона, като се съобрази с предпочитана от заявителя форма на предоставяне на информацията (чл. 31, ал. 3 от ЗЗЛД).

Съгласно императивната норма на чл. 32, ал. 1 от ЗЗЛД в случаите на подадено заявление за достъп до лични данни, администраторът на лични данни или оправомощено от него лице разглежда заявлението и се произнася в 14-дневен срок от неговото подаване. Законодателят допуска удължаване на срока до 30-дневен, в хипотезата, че се изисква по-дълъг срок за събиране на всички изискани данни и това сериозно затруднява дейността на администратора.

От събраните по административна преписка доказателства се установи, че г-н Я.В.П. по надлежния ред и при спазване на цитираните разпоредби на ЗЗЛД е упражнил правото си на достъп до личните си данни. Видно от приложеното искане с вх. № 0209-25-001392/28.11.2014 г. от г-н Я.В.П. до „У.К.Б.“ АД е, че има характера на заявление по смисъла на чл. 29 от ЗЗЛД, подадено е лично от физическото лице до администратор на лични данни и съдържа задължителните реквизити на чл. 30 от закона.

Предвид спецификата на изисканата от жалбоподателя информация, Комисията споделя изложените от ответната страна твърдения за необходимостта от удължаване на срок за разглеждане и произнасяне на 30 – дневен и приема, че в случая е приложима специалната нормата на чл. 32, ал. 2 от ЗЗЛД, относно сроковете за произнасяне.

Предвид горното и факта, че заявлението за достъп до лични данни е подадено на 28.11.2014 г. се налага извода, че срокът за произнасяне е изтекъл на 28.12.2014 г. Страните не спорят, а и видно от събраните доказателства, дружеството не е отговорило на заявлението в сроковете посочени в закона, с оглед на което Комисията счита, че е налице мълчалив отказ от достъп до лични данни, който предвид факта, че дружеството обработва лични данни за лицето и не са налице изключенията на чл. 34 от ЗЗЛД, е незаконосъобразен.

С оглед оперативната самостоятелност на Комисията дадена в чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД и желанието на жалбоподателя да получи отговор на подаденото до „У.К.Б.“ АД заявление за достъп до лични данни, Комисията счита за целесъобразно да издаде задължително предписание на дружеството да предостави на г-н Я.В.П. изисканата със заявлението за достъп до лични данни информация.

Госпожа Мария Матева и господин Цанко Цолов – членове на Комисията за защита на личните данни споделят извода за основателност на жалбата, но изразяват особено мнение по отношение на наложената принудителна мярка – задължително предписание. Г-жа Матева и г-н Цолов считат, че предвид констатираното нарушение и изричната норма на чл. 42, ал. 7 от ЗЗЛД, съгласно която при непроизнасяне в срок по заявление за достъп до лични данни администраторът се наказва с глоба или имуществена санкция, следва да се ангажира административно-наказателната отговорност на дружеството и на основание чл. 42, ал. 7 от ЗЗЛД на „У.К.Б.“ АД, в качеството му на администратор на лични данни, да се наложи административно наказание - имуществена санкция за непроизнасяне в срок по заявление за достъп до лични данни, като считат, че същото ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на дружеството на установения правен ред.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Уважава жалба с рег. № Ж-5/07.01.2015 г., подадена от Я.В.П. срещу „У.К.Б.“ АД.
2. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД издава на „У.К.Б.“ АД с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. София *****, задължително предписание в 14-дневен срок от получаване на решението да предостави на жалбоподателя отговор на подаденото от него заявление за достъп до лични данни с вх. № № 0209-25-001392/28.11.2014 г., по описа на дружеството и да представи на Комисията доказателства за изпълнение на предписанието.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

О.М. Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

О.М. Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-204/2013 г.
София, 25.05.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 01.04.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-204/06.06.2013 г., подадена от Ж.Л.Б.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба Ж-204/06.06.2013 г., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя Ж.Л.Б. във връзка с писмо № 0702-43/1/20.11.2012 г. на кмета на Столична община - район „Подуяне“, изпратено до Дирекция „Социално подпомагане“ – Оборище към Агенция за социално подпомагане. Жалбоподателят сочи, че в писмото се съдържат негови лични данни и твърди, че не е давал писменото си съгласие кметът на район „Подуяне“ да предоставя тази информация на Дирекция „Социално подпомагане“ - Оборище. Г-н Ж.Л.Б. счита, че тези действия са в нарушение на Закона за защита на личните данни и моли Комисията да наложи санкция на кмета на район „Подуяне“.

Към жалбата са приложени описаните в нея доказателства.

По повод жалбата в Комисията е образувано административно производство, което с Решение № Ж-201-204/2013 г. на Комисията е прекратено на основание чл. 27, ал. 2, т. 3 и т. 5 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Решението е обжалвано от г-н Ж.Л.Б. и с Определение № 3853/01.08.2014 г. по адм. дело № 7772/2013 г., по описа на Административен съд – София - град решението на Комисията е отменено. Определението е влязло в законна сила и с писмо рег. № П-1119/06.02.2015 г. преписката е изпратена в Комисията за произнасяне по същество, в съответствие със задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, изложени в мотивите на определението.

В изпълнение на дадените от съда указания и съобразно събраните доказателства, на проведено на 25.02.2015 г. заседание на Комисията, жалба рег. № Ж-204/06.06.2013 г. е приета за редовна и процесуално допустима - подадена от надлежна страна при наличие на правен интерес, депозирана в законоустановения срок, до компетентен да се произнесе орган. Като страни в производството са конституирани: жалбоподател – Ж.Л.Б. и ответни страни Столична община и кмета на Столична община- район „Подуяне“. Насрочено е открито заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от ответните страни е изискано писмено становище по жалбата и представяне на относими доказателства.

На проведено на 01.04.2015 г. заседание на Комисията жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

Столична община – редовно уведомена, не изпраща представител.

Кметът на Столична община - район „Подуяне“ – редовно уведомен се представлява от юрисконсулт И., с представено в заседанието пълномощно. Юрисконсулт И. оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение като неоснователна, като твърди, че личните данни на жалбоподателя са обработени законосъобразно в съответствие с разпоредбите на Закона за социалното подпомагане и в частност с чл. 6, ал. 2 от закона. Подробни аргументи развива в представено в заседанието писмено становище рег. № С-294/01.04.2015 г.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване

истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-204/06.06.2013 г. е неоснователна.

От събраните в хода на административното производство доказателства безспорно се установи, че г-н Ж.Л.Б. е подал до Дирекция „Социално подпомагане“ - Оборище към Агенция за социално подпомагане молба-декларация за отпускане на целева помощ за отопление. Страните не спорят, че с писмо изх. № 07/0125/06.11.2012 г. директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ - Оборище, в изпълнение на функциите си по Закона за социалните помощи е изискал от Столична община – район „Подуяне“ информация за изясняване на факти и обстоятелства по повод подадената от г-н Ж.Л.Б. молба, в отговор на което кметът на Столична община – район „Подуяне“ е предоставил изисканата информация с писмо № 0702-43-1/20.11.2012 г. Видно от съдържанието на писмото е, че съдържа лични данни на жалбоподателя в обем от три имена, единен граждански номер и адрес.

По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД предоставянето на лични данни е действие по обработването им и следва да се извършва в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са разписани условия, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица, а именно: 1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни; 2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; 3. обработването е необходимо за изпълнение на задължение по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия предхождащи сключването на договора и предприети по негово искане; 4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните; 5. обработването е необходимо за изпълнение на задача, която се осъществява в обществен интерес; 6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните; 7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. Разписаните в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД условията за допустимост на обработването са алтернативно, а не кумулативно дадени и липсата на съгласие на лицето не обосновава извода, че данните му са незаконосъобразно обработени предвид, че те могат и в конкретния случай са обработени при наличие на някое от другите алтернативно дадени условия за допустимост на обработване.

С оглед събраните по административната преписка доказателства и изложените от страните твърдения Комисията счита, че обработването на лични данни на жалбоподателя, чрез действия по предоставянето им от кмета на Столична община – район „Подуяне“ на Дирекция „Социално подпомагане“ - Оборище към Агенция за социално подпомагане е законосъобразно и в изпълнение на нормативно установено задължение по чл. 6, ал. 2 от Закона за социалните помощи на кмета на Столична община – район „Подуяне“ да предостави в 14-дневен срок от дата на поискване информация, изискана от дирекциите „Социално подпомагане“ във връзка с осъществяваната от тях дейност по Закона за социалните помощи.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба рег. № Ж-204/06.06.2013 г., подадена от Ж.Л.Б., като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-83/2015 г.

София, 26.05.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 13.05.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-83/05.03.2015 г., подадена от И.П.А. срещу „Т.Б.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадена от И.П.А. жалба, същата препратена за разглеждане по компетентност от Комисията за защита на потребителите, в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от „Т.Б.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД.

Жалбоподателката твърди, че „Т.Б.“ ЕАД е предоставило неправомерно личните й данни на „С.Г.Г.“ ООД във връзка със задължение от 2008 г. в размер на 528,49 лв. (пет стотин двадесет и осем лева и четиресет и девет стотинки). Сочи, че в телефонно обаждане на 29.01.2015 г. е уведомена от служители на „С.Г.Г.“ ООД за задължението към „Т.Б.“ ЕАД и допълва, че не е получавала уведомително писмо или фактура за задължение към мобилния оператор, нито пък е уведомена, че личните й данни са предоставени на трето лица за целите на събиране на парично задължение към „Т.Б.“ ЕАД.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалбата е подадена по електронен път от имейл адрес ***** и не е надлежно подписана. В тази връзка в условията на залегалото в административния процес служебно начало в изпълнение на разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и разпоредбата на чл. 30, ал. 2 и ал. 3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), до жалбоподателката е изпратено писмо П-2461/24.03.2015 г.) с указания, че жалбата не съдържа нормативно определените реквизити, а именно липсва подпис, с оглед което същата е нередовна и следва да бъде потвърдена в три дневен срок от получаване на съобщението за това. Посочено е, че при неизпълнение на дадените указания в срок образуваното по случая административното производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено на посочения от жалбоподателката адрес за кореспонденция ***** и

видно от известие за доставка № AR 4100015520064 се е върнало в цялост в Комисията. С оглед това обстоятелство на 07.04.2015 г. писмото е изпратено на имейл адреса, от който е подадена жалбата, а именно ****.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на лични им данни и при осъществяване на достъп до тези данни, както и контрол по спазване на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

В чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА са посочени задължителните реквизити, които следва да съдържа искането, с което е сезирана КЗЛД, а именно: данни за искателя, естеството на искането, дата и подпис.

Жалба рег. № Ж-83/05.03.2015 г. е подадена по електронен път и не е надлежно подписана с електронен подпис, следователно не съдържа всички нормативно определени и задължителни реквизити.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от АПК когато писменото искане не е подписано и при съмнение, че изхожда от посочения в него гражданин административния орган следва да изиска неговото потвърждение със собственоръчен или електронен подпис в тридневен срок от получаване на съобщението за това. Законодателят е указал, че при непотвърждение в срока производството следва да се прекрати.

Съгласно разпоредбата на чл. 42, ал. 4 от Гражданско-процесуалния кодекс (ГПК), приложима субсидиарно в административното производство (чл. 144 от АПК), на страната могат да се връчват съобщения и на посочения от нея електронен адрес. В тази връзка и поради факта, че посочения в жалбата адрес за кореспонденция е непълен и изпратеното на адреса писмо се е върнало в цялост в Комисията, на имейл адреса от който е подадена жалбата е изпратено писмо П-2461/24.03.2015 г. на КЗЛД с указания до жалбоподателката за отстраняване на констатираните нередности. Писмото е изпратено на 07.04.2015 г. и по презумпция от чл. 42, ал. 4 от ГПК (изречение второ) се смята за връчено/получено с постъпването му в посочената информационна система, в конкретния случай - 07.04.2015 г.

В законоустановения срок дадените указания не са изпълнени и жалбата не е потвърдена, с оглед Комисията счита, че са налице предпоставките на чл. 56, ал. 2 от АПК за прекратяване на административното производство.

Съгласно чл. 56, ал. 2 от АПК административният орган следва да прекрати образуваното пред него административно производство, в случаите на чл. 30, ал. 1 от АПК, а именно когато подадената жалба не е подписана и след дадени от органа указания за отстраняване на недостатъка в искането, жалбата не е потвърдена в законоустановения срок.

Водима от горното и на основание чл. 56, ал. 2, във връзка с чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-83/05.03.2015 г., подадена от И.П.А. срещу „Т.Б.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД, като нередовна и прекратява образуваното административно производство.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-999/2014 г.
София, 28.05.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 15.04.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-999/15.10.2014 г., подадена от А.Д.Д.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от А.Д.Д., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от „И.“ ЕООД.

Жалбоподателят твърди, че в продължение на няколко месеца получавал нежелани обаждания на телефон ***** от представители на „И.“ ЕООД, представящи се за инвестиционни посредници, които въпреки многократно заявеното от него нежелание да получава търговски предложения от тях, продължавали и до момента на подаване на жалбата в КЗЛД да го безпокоят с предложения за инвестиция от негова страна. Жалбоподателят информира, че се обърнал за съдействие към Комисията за финансов надзор (КНФ), откъдето го уведомили, че случаят е от компетентността на КЗЛД и в тази връзка моли Комисията за защита на личните данни да извърши проверка и да предприеме необходимите действия по случая.

Жалбата е подадена по електронен път от имейл адрес ***** и е подписана с електронен подпис. Към нея е приложено копие на писмо изх. № 91-02-744/15.07.2014 г. на КФН.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от „И.“ ЕООД е изискано писмено становище по жалбата и прилагане на относими доказателства. Конкретно е изискана информация за това обработва ли дружеството лични данни на жалбоподателя, на какво основание, в какъв обем и за какви цели се обработват личните данни на г-н А.Д.Д.

В отговор от „И.“ ЕООД изразяват писмено становище по жалбата, в което сочат, че основната дейност на дружеството е предлагането на услугите на Stosk.com на български потенциални клиенти посредством телефонен разговор. От дружеството твърдят, че базата им данни съдържа само имена на фирми, лица за контакти и телефонни номера и уточняват, че данните с които разполагат „са взети от търговския регистър или от специализирани компании, продаващи бази данни за директен маркетинг: И. (Н. ООД), М.С. ЕООД и Е.Т. ООД“.

В допълнение посочват, че по повод жалбата на г-н А.Д.Д. е извършена проверка в резултат на която е установено, че данните му са част от база данни на дружеството, закупена от И. (Н. ООД), както и че същите фигурират в няколко публични бизнес каталога със свободен достъп. От дружеството твърдят, че след като са уведомени за подадената от г-н А.Д.Д. жалба в КЗЛД, информацията за него е премахната от базата им данни и след средата на ноември 2014 г. не са осъществявани телефонни контакти с жалбоподателя.

Към становището е приложено копие на: извадка от Национален фирмен указател относно ЕТ „Е. – А.Д.Д.“; извадка от Търговския регистър за ЕТ „Е. – А.Д.Д.“; поръчки за реклама; платежни нареждания; фактура.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-999/15.10.2014 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в

разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване на личните данни

имена и телефонен номер на жалбоподателя за целите на директния маркетинг, в конкретния случай за предлагане на стоки и услуги по телефон.

Употребата на лични данни за целите на предлагане на стоки и услуги е действие по обработване на личните данни и следва да е извършва съобразно с разпоредбите на ЗЗЛД.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, който съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу „И.“ ЕООД, което безспорно притежава качеството на администратор на лични данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 375358 и заявени регистър „Клиенти“ и „Служители“.

На заседание на Комисията, проведено на 18.03.2015 г., жалба № Ж-999/ 15.10.2014 г. е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – А.Д.Д. и ответна страна – „И.“ ЕООД, в качеството му на администратор на лични данни.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от „И.“ ЕООД е изискана допълнителна информация и доказателства, касаещи задължението на дружеството по чл. 34 а, ал. 2 от ЗЗЛД да уведоми жалбоподателя за правата му по чл. 34, ал. 1 от ЗЗЛД, но такива не са ангажирани.

На заседание на КЗЛД, проведеното на 15.04.2015 г., жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят - редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – „И.“ ЕООД - редовно уведомено, не се представлява.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид събраните писмени доказателства, както и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че „И.“ ЕООД е дружество с основна дейност предлагането на услугите на Stosk.com на български потенциални клиенти посредством телефонен разговор. Страните не спорят, че дружеството е обработило личните данни на жалбоподателя в обем от имена и телефонен номер за целите на директния маркетинг, в хипотезата на предлагане на услуги по телефона.

Съгласно чл. 34 а, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД физическото лице има право да възрази срещу обработването на личните му данни за целите на директния маркетинг. На правото на физическото лице кореспондира разписаното в чл. 34 а, ал. 2 от ЗЗЛД задължение на администратора на лични данни да уведоми лицето за правото му за възрази срещу обработването на личните му данни за целите на директния маркетинг.

Въпреки предоставената на „И.“ ЕООД възможност да ангажира доказателства за изпълнение

на задължението си да уведоми жалбоподателя г-н А.Д.Д. за правата му по чл. 34 а, ал. 1 от ЗЗЛД, дружеството не е ангажирало такива, от което се налага извода, че не е изпълнило задължението си по чл. 34 а, ал. 2 от ЗЗЛД и в качеството си на администратор на лични данни е обработило личните данни на жалбоподателя за целите на директния маркетинг, без преди това да го уведоми за правото му да възрази срещу обработването на личните му данни за целите на директния маркетинг.

Твърдението на ответната страна, същото недоказано, че данните на жалбоподателя са „закупени“ от друго дружество и твърдението, че данните на г-н А.Д.Д. са свободно достъпни в няколко бизнес каталога са неотнормими към задължението на дружеството по чл. 34 а, ал. 2 от ЗЗЛД да уведоми физическото лице преди да обработи личните му данни за целите на директния маркетинг и да му предостави възможност да възрази срещу такова обработване.

В рамките на оперативната си самостоятелност Комисията счита, че с оглед характера на констатираното административно нарушение и неговите последици, налагането на принудителни административни мерки (задължително предписание или определяне на срок за отстраняване на нарушението), които имат превантивен, респективно преустановителен характер, е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая и в тази връзка налага на „И.“ ЕООД административно наказание за нарушение на чл. 34 а, ал. 2 от ЗЗЛД, като счита, че същото ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на дружеството на установения правен ред.

При определяне размера на административното наказание, Комисията съобрази факта, че наказанието е първо за администратора на лични данни, с оглед което налага наказание около минимума, предвиден в закона за този вид нарушение.

Водима от горното, на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Уважава жалба рег. № Ж-999/15.10.2014 г., подадена от А.Д.Д. срещу „И.“ ЕООД.
2. На основание чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД налага на „И.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление *****, имуществена санкция в размер на 1 000 лв. (хиляда лева), за нарушение на чл. 34 а, ал. 2 от ЗЗЛД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от получаването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-1087/2014 г.
София, 28.05.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 08.04.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-1087/16.12.2014 г., подадена от П.Ц.И. срещу „С.К.“ ЕООД и „У.К.Ф.“ ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от П.Ц.И., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни по повод закупен продукт от „С.К.“ ЕООД.

Жалбоподателката сочи, че на 18.10.2014 г. закупила предлагана от „С.К.“ ЕООД парочистачка и твърди, че във връзка с покупката служители на фирмата са взели и използвали данни от личната й карта, а един от служителите е снимал с мобилния си телефона документа й за самоличност. В допълнение г-жа П.Ц.И. сочи, че по повод покупката личните й данни са използвани за отпускане на кредит.

Госпожа П.Ц.И. се притеснява от злоупотреба с личните й данни и моли Комисията за съдействие.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „С.К.“ ЕООД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор от дружеството изразяват становище за неоснователност на жалбата, с приложено към него пълномощно. Твърдят, че между „С.К.“ ЕООД и жалбоподателката е сключен договор за покупка на предлагана от дружеството система за почистване и допълват, че „жалбоподателката първоначално се е съгласила да закупи системата с кредит, за който е получила одобрение и е подписала договор за предоставения й стоков кредит“. От дружеството твърдят, че при доставка на продукта клиентката е подписала договор за покупка, талон за доставка, фактура и договор за стоков кредит, като жалбоподателката е предоставила лично и доброволно съдържащите се в документите нейни лични данни. От дружеството оспорват твърденията на г-жа П.Ц.И., че служител на дружеството е снимал с телефона си личната й карта и са категорични, че дружеството няма такава практика.

В хода на производството г-жа П.Ц.И. е представила относими по случая доказателства, в това число и копие на договор за покупка сключен между нея и „С.К.“ ЕООД, ведно с приложени към него Общи условия; фактура № 0000005743/22.10.2014 г.; фактура № 0000005729/18.10.2014 г.; кредитно известие № 0000005742/22.10.2014 г.; протокол за продажба; гаранционна карта; договор за стоков кредит № 1630673, сключен между жалбоподателката и „У.К.Ф.“ ЕАД; Общи условия за отпускане на кредит в евро или лева от У.К.Ф.“ ЕАД; стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителски кредити.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа и с оглед съдържанието на представените от жалбоподателката доказателства, от „У.К.Ф.“ ЕАД е изискано писмено становище и относими по случая доказателства.

В отговор от дружеството изразяват становище за неоснователност на жалбата. Твърдят, че между „У.К.Ф.“ ЕАД и жалбоподателката е сключен договор за отпускане на стоков кредит № 1630673/18.11.2014 г. в размер на 3 100 (три хиляди и сто лева) за закупуване на система за почистване. Допълват, че договорът е сключен чрез кредитен посредник – служител на „С.К.“ ЕООД, а отношенията между дружествата са уредени с подписан между същите договор. Сочат, че на 24.10.2014 г. г-жа П.Ц.И. е подала молба за отказ от отпуснатия стоков кредит и на 28.10.2014 г. стоковия кредит е сторниран и закрит.

Към становището е приложено: копие на декларация от дата 18.10.2014 г. за съгласие за обработка на лични данни; договор за стоков кредит № 1630673; Общи условия за отпускане на кредит в евро или лева от У.К.Ф.“ ЕАД; копие от лична карта; фактура № 0000005729/18.10.2014 г.; молба вх. № 11372/24.10.2014 г. до „У.К.Ф.“ ЕАД; договор за финансиране на продажба на стоки.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-1087/16.12.2014 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай администратори на лични данни са „С.К.“ ЕООД и „У.К.Ф.“ ЕАД

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подали са заявления за регистрация и са регистрирани като администратори на лични данни с идент. № 36587 и № 371938.

На проведено на 11.03.2015 г. заседание на Комисията за защита на личните данни, жалбата е приета за допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – П.Ц.И. и ответни страни – „С.К.“ ЕООД и „У.К.Ф.“ ЕАД, в качеството им на администратори на лични данни.

На проведено на 08.04.2015 г. заседание на КЗЛД, жалба рег. № Ж-1087/ 16.12.2014 г. е разгледана по същество.

Страните – редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-1087/16.12.2014 г. е неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че жалбоподателката е страна по надлежно сключен на 18.10.2014 г. договор за покупко-продажба на система за почистване, предлагана от „С.К.“ ЕООД. Видно от съдържанието на договора и приложените към него документи, а именно фактура за покупката, протокол за продажба и гаранционна карта е, че съдържат лични данни на жалбоподателката в обем от три имена, единен граждански номер, адрес и подпис на жалбоподателката.

Личните данни на жалбоподателката, в качеството и на страна по сключен със „С.К.“ ЕООД договор и купувач и получател на закупен от дружеството продукт са обработени от „С.К.“ ЕООД законосъобразно при наличие на визираните в чл. 4, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗЗЛД условия за допустимост на обработването, а именно изразено от жалбоподателката съгласие за обработване на личните ѝ данни и наличието на сключен между страните договор.

Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни – „С.К.“ ЕООД и физическото лице – г-жа П.Ц.И., чиито лични данни се обработват за целите на договор е условие за допустимост при обработването на личните данни на физическото лице по основание от чл. 4, ал. 1, ал. 3 от ЗЗЛД. Обработването е необходимо за изпълнение на задължение по договор, по който физическото лице за което се отнасят данните е страна.

Сключеният между жалбоподателката и „С.К.“ ЕООД договор съдържа клауза, съгласно която с подписването му купувачът декларира съгласието си за обработване на личните му данни за целите на договора. Предвид факта, че документите съдържащи лични данни на жалбоподателката са представени от нея и съдържанието им, в това число и положения подпис под документите, не е оспорено от жалбоподателката се налага извода, че г-жа П.Ц.И. доброволно е предоставила личните си данни за целите на сключване на договора и съпровождащите го документи.

По отношение на твърденията на г-жа П.Ц.И., че служител на дружеството е снимал с мобилен телефон личната ѝ карта, Комисията намира същите за неоснователни и недоказани, предвид разпределянето на доказателствената тежест в процеса и факта, че жалбоподателката не е ангажирала доказателства в тази насока и твърденията ѝ са оспорени от ответната страна.

Комисията счита за неоснователни и твърденията на жалбоподателката за неправомерно обработване на личните ѝ данни за целите на сключен с „У.К.Ф.“ ЕАД стоков кредит за закупуване на предлагания от „С.К.“ ЕООД продукт.

Страните не спорят, че на 18.10.2014 г. жалбоподателката е сключила с „У.К.Ф.“ ЕАД договор за стоков кредит № 1630673 за закупуване на система за почистване за сумата от 3 100 лв., с период на изплащане 36 месеца. Договорът е прекратен на 28.10.2014 г., във връзка с подадена от г-жа П.Ц.И. молба.

Видно от съдържанието на договора и представена по преписката декларация е, че с положения под посочените документи подпис г-жа П.Ц.И. декларира, че е предоставила личните си данни доброволно на „У.К.Ф.“ ЕАД и се съгласява същите да бъдат обработвани от страна на дружеството във връзка със сключения договор за стоков кредит. В тази връзка Комисията счита, че „У.К.Ф.“ ЕАД е обработило личните данни на жалбоподателката, в качеството ѝ на страна по сключен с дружеството договор, законосъобразно при наличие на условията за допустимост на обработването посочени в чл. 4, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗЗЛД, а именно изразено от жалбоподателката съгласие за обработване на личните ѝ данни и наличието на сключен между страните договор.

С оглед гореизложеното и събраните в административното производство доказателства се налага извода, че личните данни на жалбоподателката, в качеството ѝ на страна по сключен с „С.К.“ ЕООД договор за покупко-продажба и договор за стоков кредит сключен с „У.К.Ф.“ ЕАД са обработени

законосъобразно от администраторите на лични данни, при наличие на условията за допустимост на обработването посочени в чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД и при спазване на принципите разписани в чл. 2, ал. 2 от закона. Личните данни са събрани за конкретни, точно определени и законни цели и не са обработени допълнително по начин несъвместим с тези цели.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба рег. № Ж-1087/16.12.2014 г., подадена от П.Ц.И. срещу „С.К.“ ЕООД и „У.К.Ф.“ ЕАД, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-21/2015 г.

София, 10.06.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 13.05.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-21/23.01.2015 г., подадена от М.Р.М. срещу „И.“ АД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от М.Р.М., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от „И.“ АД във връзка с ползвани от него платежни услуги, предлагани от дружеството.

Жалбоподателят информира, че „на 19.12.2014 г. при поредно плащане чрез касите на EAZY PAY в гр. Враца“ на задължение по фактура към „Р.Г.“ ЕАД, служители на дружеството му изискали „освен три имена, единен граждански номер и телефонен номер, още номер на личната карта, дата на издаване и рождена дата“.

Господин М.Р.М. моли, Комисията да извърши проверка по случая, като счита, че действията на „И.“ АД са в нарушение на ЗЗЛД, а събирането на лични данни от страна на дружеството е незаконосъобразно.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „И.“ АД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор от дружеството изразяват становище за неоснователност на жалбата и молят Комисията да я остави без уважение. Сочат, че жалбоподателят е извършвал плащания към „Р.Г.“ ЕАД чрез системата на „И.“ АД на дати, различни от посочената в жалбата и в тази връзка уточняват, че на 19.02.2015 г. дружеството не е събирано и обработвало каквато и да е информация, касаеща лични или други данни за жалбоподателя. От дружеството допълват, че плащанията към „Р.Г.“ ЕАД се извършват единствено чрез нареждане на превод по банкова сметка на получателя, а събираните за тази цел лични данни на ползвателя на платежната услуга са нормативно установени и съобразени със Закона за платежните услуги и платежните системи, Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) и Правилника за прилагане на Закона за мерките срещу изпиране на пари, както и с Наредба № 3 на Българска Народна Банка от 16.07.2009 г. за условията и реда за изпълнение на платежни операции и използване на платежни инструменти. В тази връзка уточняват, че по повод плащания към „Р.Г.“ ЕАД от жалбоподателя, в качеството му на ползвател на платежна услуга предлагана от „И.“ АД, дружеството е събрало следните лични данни за и от г-н М.Р.М.: „име, единен граждански номер, номер на документ за самоличност, дата на издаване и телефон за обратна връзка.“

Към становище не са приложени доказателства.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-21/23.01.2015 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване, в хипотезата на събиране, на личните данни на жалбоподателя в обем от три имена, единен граждански номер, телефонен номер, номер и дата на издаване на лична карта. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу „И.“ АД, което безспорно притежава качеството на администратор на лични данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 22589 и заявени регистри „Клиенти парични преводи“, „Лични данни на служители“, Регистър доставчици“ и „Видеонаблюдение“.

На проведено на 27.03.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – М.Р.М. и ответна страна – „И.“ АД, в качеството му на администратор на лични данни.

На проведено на 13.05.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – редовно уведомена, не се представлява.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти,

имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-21/23.01.2015 г. е неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно легалната дефиниция дадена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Трите имена, единен граждански номер, телефонен номер, номер на лична карта и дата на издаване безспорно имат качеството на лични данни за съответното физическо лице, а действията по събирането им са действия по обработване на личните данни по смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД и следва да се извършва в съответствие с разпоредбите на същия закон.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са разписани условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физическите лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

В конкретния случай видно от събраните по административната преписка доказателства и изложените от страните твърдения е, че личните данни на жалбоподателя в обем от три имена, единен граждански номер, номер на лична карта, дата на издаване и телефон за връзка са предоставени лично от жалбоподателя и са събрани от „И.“ АД във връзка с ползвана от жалбоподателя и предлагана от ответната страна платежна услуга. Дружеството е обработило личните данни на жалбоподателя в качеството си на администратор на лични данни и лицензиран доставчик на платежни услуги. Видно от направена служебна справка в Публичния регистър на лицензираните платежни институции воден от Българската Народна Банка е, че „И.“ АД е регистрирано като платежна институция и на същото е издадено Удостоверение № РД-22-1604/14.07.2010 г. за извършване на дейност като платежна институция, предоставяща платежни услуги по чл. 4, т. 1, 2, 3, 5 и т. 6 от Закона за платежните услуги и платежните системи.

Обработването на личните данни на жалбоподателя е законосъобразно, при наличие на разписаното в чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД условие за допустимост на обработването, а именно нормативно установено задължение на „И.“ АД, в качеството му на доставчик на платежни услуги и задължено лице по ЗМИП, да идентифицира клиентите си и да проверява тяхната идентичност при установяване на търговски или професионални отношения, като мярка за превенция на използване на финансовата система за целите на изпиране на пари (чл. 3, ал. 1, т. 1 и ал. 3, ал. 2 т. 1 от ЗМИП). Съгласно разпоредбите на ЗМИП идентифицирането на клиентите и проверката на тяхната идентичност се извършва чрез предоставяне на официален документ за самоличност и регистриране на неговия вид, номер, издател, както и името, адреса и единния граждански номер на клиента – физическо лице. С разпоредбата на чл. 2, ал. 4 от Правилника за прилагане на Закона за мерките срещу изпирането на пари законодателят допуска, с оглед преценка на риска, доставчиците на платежни услуги да събират и други данни за лицето, в това число и телефон за връзка.

Във връзка с изложеното Комисията счита, че личните данни на жалбоподателя, в качеството му на ползвател на предлагани от „И.“ АД платежни услуги са обработени законосъобразно от дружеството, при наличие на условие за допустимост на обработването, а именно нормативно установено задължение на администратора на лични данни (чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД). Личните данни на жалбоподателя са обработени в съответствие с принципите, визирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, събрани са за точно определени, конкретни и законни цели и няма данни да са обработени допълнително по начин, несъвместим с тези цели.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба рег. № Ж-21/23.01.2015 г., подадена от М.Р.М. срещу „И.“ АД, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-27/2015 г.

София, 10.06.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 22.05.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по допустимост жалба рег. № Ж-27/28.01.2015 г., подадена Л.П.А.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, препратена за разглеждане по компетентност от Комисията за защита на потребителите, подадена от Л.П.А., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните данни на майка ѝ – Д.Г.И., във връзка с сключен на 29.11.2011 г. договор за кредит с „Банка ДСК“ ЕАД за сумата от 8 000 лв. (осем хиляди лева), по повод който от пенсията на г-жа Д.Г.И. ежесечно се удържа сума от 185.94 лв. (сто осемдесет и пет лева и деветдесет и четири стотинки). Жалбоподателката твърди, че към датата на сключване на договора майка ѝ е била с диагноза „съдова деменция“ и 100 % увреждания, с оглед което счита, че е налице злоупотреба с личните ѝ данни „с участието на служители на „Банка ДСК“ ЕАД – клон Е.П.“.

Към жалбата е приложено копие на сочените в нея доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, до жалбоподателката е изпратено писмо изх. № П-1193/11.02.2015 г. на КЗЛД с указания да представи доказателства за представителната ѝ власт по отношение на г-жа Д.Г.И.

В отговор г-жа Л.П.А. депозира писмо рег. № П-1358/17.02.2015 г., в което уведомява, че е подала искова молба за поставяне под запрещение на г-жа Д.Г.И. и допълва, че за случая е подала жалба и в Районна прокуратура – София, където е образувано производство за престъпление по чл. 212 от Наказателния кодекс. Към писмото са приложени описаните в него доказателства, с изключение на исковата молба до Софийски окръжен съд.

С писмо изх. № П-3470/29.04.2015 г. на КЗЛД на г-жа Л.П.А. и е указана повторно необходимостта от представяне на доказателства за представителната ѝ власт по отношение на г-жа Д.Г.И.

В отговор жалбоподателката представя копие на искова молба до съда за поставяне под

запрещение на г-жа Д.Г.И. и решение на съда за назначаване на особен представител на г-жа Д.Г.И., различен от жалбоподателката. Видно от исковата молба, същата е подадена след датата на депозиране на жалбата пред КЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-27/28.01.2015 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално недопустима.

Разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вменява в задължения на административния орган при постъпване на искане да проверява за наличието на положителни процесуални предпоставки и липсата на отрицателни такива за допустимост на искането, с което е сезиран. В чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането/жалбата с наличие на правен интерес на жалбоподателя, за който съответния административен орган следва да следи служебно. Наличието на правен интерес на жалбоподателя е положителна предпоставка от кръга на абсолютните за допустимост на съответното искане (чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК). По аргумент от противното липсата на правен интерес на жалбоподателя налага извода да недопустимост на искането.

Правомощие на Комисията по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, в това число и правото на достъп до лични данни, визирано в чл. 26 и следващите от закона.

Разписаното в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД право на всяко физическо лице да сезира КЗЛД за нарушаване на правата му по ЗЗЛД е едностранно субективно потестативно право. В конкретния случай с оглед обстоятелството, че в жалбата са изложени твърдения за нарушени права на трето лице – различно от жалбоподателката и факта, че жалбоподателката не представя доказателства за представителната й власт по отношение на това лице се налага извода, че жалбата е подадена от лице без правен интерес, следователно е недопустима за разглеждане по същество.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК и чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-27/28.01.2015 г., подадена от Л.П.А., като процесуално недопустима, поради липса на правен интерес от страна на жалбоподателката.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-92/2015 г.
София, 10.06.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 22.05.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-92/09.03.2015 г., подадена от Р.Г.К. срещу адвокат Т.А.Д.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Р.Г.К., в която са изложени твърдения за неправомерна употреба на личните й данни от адв. Т.А.Д. във връзка с регистрирана в гр. Ловеч „Фондация за регионално икономическо развитие“.

Жалбоподателката информира, че през 2004 г., използвайки услугите на адв. Т.А.Д., е регистрирала „Фондация за развитие на местните общности“, за член на която е вписана и съпругата на адв. Т.А.Д. Допълва, че в последствие установила, че г-жа Т.А.Д.а е заличена от ръководното тяло на фондацията и на нейно място, без знанието и съгласието на Управителния съвет на фондацията, е вписано друго лице - П.Й.В. Г-жа Р.Г.К. твърди, че този факт я озадачил и я провокирал да направи справка в интернет, от която установила, че е вписана като директор на „Фондация за регионално икономическо развитие“. Твърди, че не е давала съгласието си личните й данни да бъдат ползвани с такава цел и не е участвала в регистрирането на фондацията. В допълнение посочва, че не е запозната и няма отношение с проектите, по които „Фондация за регионално икономическо развитие“ работи.

Жалбоподателката моли, Комисията да извърши проверка по случая и да издаде задължително предписание на адв. Т.А.Д. да заличи името й от ръководното тяло на „Фондация за регионално икономическо развитие“, да заличи името на П.Й.В. от Управителния съвет на „Фондация за развитие на местните общности“, както и „да бъдат предписани мерки, които да блокират по-нататъшното използване на личните й данни от адв. Т.А.Д.“.

Към жалбата е приложено копие на сочените в нея доказателства.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на лични им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са посочени задължителните реквизити, които следва да съдържа искането, с което е сезирана КЗЛД, а именно: данни за искателя, естеството на искането, дата и подпис.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) когато писменото искане не е подписано и при съмнение, че изхожда от посочения в него гражданин административния орган следва да изиска неговото потвърждение със собственоръчен или електронен подпис в тридневен срок от получаване на съобщението за това. Законодателят е указал, че при непотвърждение в срока производството следва да се прекрати.

Жалба рег. № Ж-92/09.03.2015 г. е подадена по пощата с писмо, но не е подписана. В тази връзка и в изпълнение на разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от АПК и разпоредбата на чл. 30, ал. 2 и ал. 3 от ПДКЗЛДНА, до жалбоподателя е изпратено писмо № П-2721/31.03.2015 г. на КЗЛД с указания, че жалбата не съдържа нормативно определените реквизити, а именно липсва подпис, с оглед което същата е нередовна и следва да бъде потвърдена в 3-дневен срок от получаване на съобщението

за това. Посочено е, че при неизпълнение на дадените указания в срок, образуваното по случая административното производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено на посочения от жалбоподателката адрес за кореспонденция **** и видно от известие за доставка № AR 4100016150360 се е върнало в цялост в Комисията, с отбелязване на пощенското клеймо „непотърсен“. В тази връзка на 23.04.2015 г. писмото с указанията е изпратено и на посочен от жалбоподателката електронен адрес – **** и по презумпция от чл. 42, ал. 4 (изречение второ) от Гражданско-процесуалния кодекс се смята за връчено/получено с постъпването му в посочената информационна система, а именно на 23.04.2015 г.

С оглед обстоятелството, че в законоустановения срок дадените указания не са изпълнени, Комисията счита, че са налице предпоставките на чл. 56, ал. 2 от АПК за прекратяване на административното производство.

Съгласно чл. 56, ал. 2 от АПК административният орган следва да прекрати образуваното пред него административно производството, в случаите на чл. 30, ал. 1 от АПК, а именно когато жалбата, с която е сезиран, не е подписана и след дадени от органа указания не е потвърдена в законоустановения срок.

Водима от горното и на основание чл. 56, ал. 2, във връзка с чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-92/09.03.2015 г., подадена от Р.Г.К. срещу адв. Т.А.Д., като нередовна и прекратява образуваното административно производство, поради непотвърждаване на жалбата в законоустановения срок.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-1038/2014 г.

София, 10.06.2015 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 08.04.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-1038/18.11.2014 г. от К.М.Т. срещу БТК ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, в която се съдържат твърдения за злоупотреба с лични данни, изразяваща се в предоставянето им на трети лица. Жалбоподателката посочва, че през последния месец е притеснявана по телефона от служител на

„С.Г.Г.” ООД, който я е уведомил за наличие на неизплатени задължения за стационарен телефон към БТК ЕАД в размер на 58.00 лв. Госпожа К.М.Т. твърди, че „по нейни спомени за тези задължения не е имала сключен договор с В.”, но въпреки това посочва, че след изтичането на срока на договора не е искала неговото подновяване. К.М.Т. уточнява, че домашният ѝ телефон е престанал да работи, поради което е подала жалба до БТК ЕАД. Госпожа К.М.Т. заявява, че не е уведомявана от оператора, нито е давала съгласието си за предоставяне на нейните лични данни от В. на фирмата за събиране на вземания. Посетила е офис на БТК ЕАД, за да ѝ предоставят договор, но не е получила отговор. Счита, че правата ѝ по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) са нарушени и моли Комисията с оглед правомощията си да предприеме съответните действия по случая.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалбата, подадена от К.М.Т. срещу БТК ЕАД и „С.Г.Г.” ООД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена е в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежават БТК ЕАД и „С.Г.Г.” ООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че дружеството БТК ЕАД и „С.Г.Г.” ООД са изпълнили задълженията си по чл. 17 от ЗЗЛД и са вписани съответно с № 14414 и № 52178.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа К.М.Т., изразяваща се в предоставянето има на трети лица без знанието и съгласието ѝ. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД ”предоставяне” на лични данни представлява обработване на лични данни.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 11.03.2015 г., Комисията за защита на личните данни обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 08.04.2015 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката К.М.Т. и ответни страни - БТК ЕАД и „С.Г.Г.” ООД в качеството им на администратори на лични данни.

С писмо с изх. № П-169/09.01.2014 г. на Председателя на КЗЛД, както и по реда на чл. 61, ал. 3 от АПК, г-жа К.М.Т. е уведомена за откритото в КЗЛД производство и за предприетите действия по жалбата. От жалбоподателката е изискана информация кога е узнала за твърдяното нарушение, да посочи дали е ползвала фиксирани телефонни услуги, както и да приложи относими доказателства към случая.

В отговор, с писмо вх. № П-929/02.02.2015 г. г-жа К.М.Т. потвърждава жалбата. Посочва, че телефонен номер ***** е ползвала за достъп до интернет на адрес: ***** до края на 2011 г. Твърди, че е подала жалба до В., но до настоящия момент не е получила отговор. Уведомила е по телефона оператора, че е заплатила всички дължими сметки и че желае да прекрати договора. Посочва, че без да бъде уведомена за наличие на нови задължения, данните ѝ са предоставени на „С.Г.Г.” ООД.

В условието на служебното начало, с писма с изх. № П-170/09.01.2015 г. и № П-171/09.01.2015 г.

на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), съответно БТК ЕАД и „С.Г.Г.” ООД са уведомени за образуваното административно производство. На основание чл. 36 от АПК от администраторите на лични данни са изискани писмени становища, заверени копия на прекратени и настоящи договори, сключени с жалбоподателката, доказателства за наличие на неизплатени нейни задължения, както и други относими доказателства.

С писмо, вх. № С-70/29.01.2015 г. БТК ЕАД изпраща становище, в което посочва, че К.М.Т. е била титуляр на договор за фиксирана гласова услуга за номер ***** от 03.12.2010 г. Минималният срок на договора е бил до 07.12.2011 г., след изтичането на който договорът е преобразуван в безсрочен, на основание т. 2 от „Специалните условия” към индивидуалния договор. За ползвани услуги през периода от 01.10.2012 г. до 01.05.2013 г., жалбоподателката не е заплатила общо 8 фактури на стойност 58.00 лв. На основание – договор за цесия, вземането от г-жа К.М.Т., заедно с всички документи по дълга, е прехвърлено на „С.Г.Г.” ООД с оглед събирането му. БТК ЕАД сочи, че К.М.Т. е била уведомена от фирмата за събиране на вземания съгласно изискванията на чл. 99 от ЗЗД, поради което счита жалбата за неоснователна.

Към писмото са приложени заверени копия на: месечни сметки; Договор за цесия от 01.09.2014 г.; пълномощно на „С.Г.Г.” ООД; приемо-предавателен протокол и пълномощно на юрк. П.

„С.Г.Г.” ООД изпраща становище с вх. № С-227/20.03.2015 г., в което посочва, че по силата на сключен с БТК ЕАД договор за цесия и съгласно пълномощно от 27.04.2012 г., дружеството изкупува и събира просрочени и неизплатени задължения от абонати на мобилния оператор, в т.ч. и на жалбоподателката. Счита жалбата за неоснователна, тъй като г-жа К.М.Т. е била надлежно уведомена и е налице условие за допустимост за обработване на личните ѝ данни.

В становището „С.Г.Г.” ООД визира лице с имена, различни от жалбоподателката, но са приложени заверени копия на следните доказателства на името на К.М.Т.: Заявление / Договор № 201-01203154348-20896772 от дата 03.12.2010 г. и 8 бр. месечни сметки. Приложени са и пълномощно на М.Г., Удостоверение от 28.01.2015 г., Договор за прехвърляне на вземания от 01.09.2014 г., Пълномощно на „С.Г.Г.” ООД от 19.12.2014 г.

За разглеждане на жалбата по същество в откритото заседание на КЗЛД, проведено на 08.04.2015 г., страните са редовно уведомени. Жалбоподателката, както и ответните страни не се явяват и не изпращат процесуални представители.

При преценка относно основателността на жалбата, Комисията за защита на личните данни изследва наличието на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката от администратор на лични данни.

В чл. 4 от ЗЗЛД законодателят е указал основанията за допустимост за обработване на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона. Видно от Заявление / Договор № 201-01203154348-20896772 от дата 03.12.2010 г. за откриване на нов телефонен пост, между г-жа К.М.Т. и БТК ЕАД е налице валидно правоотношение. Жалбоподателката е ползвала услуги, предоставяни от оператора. Този факт не е спорен, тъй като в жалбата К.М.Т. потвърждава, че е ползвала фиксиран телефонен номер *** за достъп до Интернет. Жалбоподателката е предоставила доброволно личните си данни с оглед сключения договор, от което следва, че е налице изричното ѝ съгласие по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни БТК ЕАД да обработва нейните лични данни. От събраните към жалбата писмени доказателства е установено, че е налице обработване, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, на свързаните с жалбоподателката лични данни от администратора на лични данни БТК ЕАД във връзка с договорното взаимоотношение между страните.

Видно от месечните сметки, детайлизираните справки, както и извлеченията по услуги, за ползвани услуги жалбоподателката има неплатени задължения. Следователно за БТК ЕАД е налице и друго условие за допустимост за обработване на свързаните с г-жа К.М.Т. лични данни, съдържащо се в чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, съгласно което обработването е необходимо за изпълнение на задължения

по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна.

В т. 11.3 от Общите условия на договора между БТК ЕАД и абонатите на услуги, предоставяни чрез обществената фиксирана електронна съобщителна мрежа на дружеството, приложени към становище с вх. № С-70/29.01.2015 г., абонатът декларира съгласие БТК ЕАД да предоставя личните му данни на компетентни държавни органи и институции в предвидените от закона случаи, както и да ги предоставя на трети лица, в това число банки, кредитни бюра и агенции за събиране на вземания.

На основание – Договор № 35911801.09.2014 г. за прехвърляне на вземания, БТК ЕАД прехвърля на вземания от свои абонати. Видно от извадка от Удостоверение от дата 28.01.2015 г., вземането от К.М.Т. е част от извършената цесия, като за целта на „С.Г.Г.” ООД са предоставени личните ѝ данни. Съгласно т. 5 от договора, за извършената цесия, задължението за уведомяването на длъжници, по смисъла на чл. 99, ал. 3 от ЗЗЛД, е за „С.Г.Г.” ООД, за което фирмата за събиране на задължения е изрично упълномощена.

Съгласно чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД, когато личните данни не са получени от физическото лице, за което те се отнасят, администраторът или негов представител му предоставя данните, които идентифицират администратора или неговия представител; целите на обработването на личните данни; получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити; данните за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им, както и информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни.

В настоящия случай, въпреки указанията, в хода на административното производство пред КЗЛД, „С.Г.Г.” ООД не предоставя доказателства относно уведомяването на К.М.Т. за извършената цесия, както и за задължението ѝ към БТК ЕАД. Администраторът на лични данни „С.Г.Г.” ООД не е изпълнил задължението си по чл. 20, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗЗЛД и не предоставя информация на жалбоподателката на какво основание обработва личните ѝ данни, не указва основание за възникване на задължението, същото не е индивидуализирано по размер и срок, както и кредитор, към който е претендирано.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, Комисията за защита на личните данни приема, че разгледана по същество, жалбата е основателна по отношение на „С.Г.Г.” ООД.

Господин Веселин Целков – член на КЗЛД гласува с особено мнение, предвид следното:

Счита, че липсата на писмено уведомяване на жалбоподателката за нарушение на чл. 99 от Закона за задълженията и договорите, а не разпоредбите на Закона за защита на личните данни, поради което приема жалбата за неоснователна в частта срещу „С.Г.Г.” ООД.

При определяне на размера на наложеното с настоящото решение административно наказание на „С.Г.Г.” ООД, Комисията за защита на личните данни се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които то засяга. Комисията отчете факта, че нарушението на разпоредбите на ЗЗЛД не е първо за „С.Г.Г.” ООД, факта, че с неправомерното обработване на лични данни са нарушени правата по ЗЗЛД на едно физическо лице, както и обстоятелството, че при констатиране на нарушението не са взети мерки за отстраняването му.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 42, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

- 1. Остава без уважение жалбата по отношение на БТК ЕАД.**
- 2. Уважава жалба с рег. № Ж-1038/18.11.2014 г. от К.М.Т. в частта срещу „С.Г.Г.” ООД.**
- 3. Налага административно наказание - имуществена санкция в размер на 5 000 лв. (пет**

хиляди лв.) на „С.Г.Г.” ООД с ЕИК *** и седалище и адрес на управление: *****, представлявано от С.Ц. – управител, затова, че „С.Г.Г.” ООД в качеството си на администратор на лични данни не е предоставил информация на К.М.Т. относно основанието да обработва нейните лични данни, целите на обработването им, размер на претендираното задължение, неговото основание и срок за плащането му, както и правото ѝ на достъп и правото на коригиране на събраните нейни лични данни, с което е нарушен чл. 20, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни на адрес: гр. София - 1592, бул. “Проф. Цветан Лазаров” № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ-ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

О.М. Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-1052/2014 г.

София, 10.06.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 08.04.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-1052/27.11.2014 г., подадена от Т.С.Г.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Т.С.Г., чрез процесуалния ѝ представител адв. Г. от Адвокатска колегия - Русе, в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните ѝ данни във връзка с покана за доброволно изпълнение, изпратена от „К.Р.М.“ ООД до жалбоподателката. Процесуалният представител на жалбоподателката счита, че правата на г-жа Т.С.Г. са нарушени и личните ѝ данни са неправомерно обработени. Твърди, че макар поканата да съдържа лични данни на доверителката му, същата е изпратена чрез „Б.П.“ ЕАД като обикновена пратка без да е поставена в запечатан плик и без да са взети каквито ѝ да е мерки за защита на съдържащите се в нея лични данни, като по този начин същите са станали достъпни до неограничен кръг лица в процеса на доставката.

Към жалбата е приложено заверено копие на покана за доброволно изпълнение и пълномощно.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти

от значение за случая, от „К.Р.М.“ ООД, „М.“ ЕАД и „Б.П.“ ЕАД са изискани писмени становища и представяне на относими доказателства.

В отговор от „К.Р.М.“ ООД изразяват становище за неоснователност на жалбата. Твърдят, че на 26.06.2014 г. личните данни на г-жа Т.С.Г. са предоставени на дружеството от „М.“ ЕАД въз основа на сключен между дружествата договор за събиране на просрочени вземания. Твърдят, че всички предприети действия от страна на „К.Р.М.“ ООД по събиране на просроченото задължение на г-жа Т.С.Г., включително и изпращането на писмено уведомление и неговия формат, са съгласувани и одобрени от възложителя „М.“ ЕАД. В допълнение сочат, че в поканата се съдържат само лични данни, които са необходими за осъществяване на процеса по изпращане и доставяне на пощенската пратка.

В отговор от „Б.П.“ ЕАД изразяват становище за неоснователност на жалбата и молят Комисията да я остави без уважение, поради липса на неправомерни действия от страна на дружеството. Информират, че поканата за доброволно изпълнение е подадена на 10.10.2014 г. в пощенска станция на „Българският разменно-сортировачен център“ като кореспондентска пратка – пощенска карта от „К.Р.М.“ ООД и е изпратена на получателя във вида, в който е подадена. Сочат, че дружеството няма сключен договор за хибридна поща с „К.Р.М.“ ООД и допълват, че пратките на последното се приемат в пощенска станция намираща се в „Българският разменно-сортировачен център“ по договор сключен с „Д.С.“ ООД. Относно наличието на лични данни в пратката отбелязват, че в нея се съдържат данни, нормативно обусловени в чл. 31.4 от Общите условия на договора с потребителите на универсалната пощенска услуга и пощенски парични преводи, извършвани от „Б.П.“ ЕАД, където е разписан и начинът на адресиране на пощенските пратки.

От страна на „М.“ ЕАД е предоставено писмено становище по случая. От дружеството информират, че жалбоподателката е страна по сключен с мобилния оператор договор № Г1555785/13.11.2009 г., във връзка с който има ликвидни и изискуеми задължения към дружеството в размер на 14,54 лв. (четирнадесет лева и петдесет и четири стотинки). Допълват, че на основание сключен между „М.“ ЕАД и „К.Р.М.“ ООД договор от 13.11.2013 г. за събиране на вземания, личните данни на жалбоподателката са предоставени на последното за целите на събиране на задължението на г-жа Т.С.Г. към мобилния оператор, задължение което към 16.02.2015 г. е заплатено от жалбоподателката.

От „М.“ ЕАД твърдят, че предприетите от „К.Р.М.“ ООД действия за събиране на задължението, а именно чрез изпращане на поканата за доброволно изпълнение в незапечатан плик, „са изцяло в нарушение на сключения между дружествата договор“. Допълват, че всички действия по събиране на вземанията следва да бъдат съобразени с уреденото в чл. 3. 14 от договора задължение на „К.Р.М.“ ООД да осигури достатъчна защита на обработваните от него лични данни, като „изпълнява безусловно всички изисквания на „М.“ ЕАД във връзка с договора, както и всички изисквания на действащото законодателство“. Твърдят, че „К.Р.М.“ ООД е нарушило задълженията си по договора чрез изпращане на поканата за доброволно изпълнение до г-жа Т.С.Г. без да предприеме каквито и да е мерки за защита на личните данни на жалбоподателката. Допълват, че „дружеството по никакъв начин не е изисквало от „К.Р.М.“ ООД и не е одобрявало изпращането на поканата за доброволно изпълнение до жалбоподателката по посочения начин“.

Към становището е приложено копие на: договор № Г1555785/13.11.2009 г., сключен между жалбоподателката и „М.“ ЕАД, ведно с приложение № 1 към него; договор сключен между „М.“ ЕАД и „К.Р.М.“ ООД; пълномощно.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-1052/27.11.2014 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в

разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване на личните данни на жалбоподателката съдържащи се в покана за доброволно изпълнение изпратена от „К.Р.М.“ ООД до г-жа Т.С.Г. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай администратор на лични данни е „М.“ ЕАД. „К.Р.М.“ ООД е администратор на лични данни на собствено основание, но в конкретния случай обработва личните данни на жалбоподателката в качеството си на обработващ личните данни от името и за сметка на администратора на лични данни „М.“ ЕАД, като отношенията между дружествата са уредени с договор за събиране на вземания.

С оглед обстоятелството, че в събраните по преписката доказателства има данни, че поканата за доброволно изпълнение, съдържаща лични данни на жалбоподателката, е предоставена за доставка от „К.Р.М.“ ООД на „Д.С.“ ООД и от последното на „Б.П.“ ЕАД, Комисията счита, че като страни в производството следва да се конституират и „Д.С.“ ООД и „Б.П.“ ЕАД, в качеството им на администратори на лични данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подали са заявления за регистрация и са регистрирани като администратори на лични данни с идент. № 50151, № 18416 и № 21598.

На проведено на 11.03.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Т.С.Г. и ответни страни – „М.“ ЕАД, „К.Р.М.“ ООД, „Д.С.“ ООД и „Б.П.“ ЕАД.

На проведено на 08.04.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Страните - редовно уведомени за заседанието, не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-1052/27.11.2014 г. е частично основателна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно легалното определение на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци – признаци свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето (§16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД).

Видно от събраните по административната преписка доказателства е, че жалбоподателката е страна по сключен с „М.“ ЕАД договор № Г1555785/13.11.2009 г. за предоставяне на мобилни услуги, по повод който има ликвидни и изискуеми задължения в размер на 14,54 лв. Видно от съдържанието на т. 5.5 от договора с подписването му жалбоподателката е изразила съгласието си мобилния оператор

да предоставя личните й данни на трети лица за целите на събиране на задължения по договора.

Във връзка със събиране на задълженията по договора и на основание сключен между „М.“ ЕАД и „К.Р.М.“ ООД договор за събиране на вземания, мобилния оператор е предоставил личните данни на жалбоподателката на „К.Р.М.“ ООД. Последното в качеството си на обработващ личните данни от името и за сметка на мобилния оператор е обработило личните данни на жалбоподателката за целите на изпратена до нея поканата за доброволно изпълнение. Отношенията между дружествата са уредени съгласно изискванията на чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД, а именно с договор относно обработването на лични данни на длъжници на мобилния оператор за целите на събиране на задължения.

Страните не спорят, че поканата за доброволно изпълнение е изпратена до жалбоподателката с обикновена пратка, без да е поставена в пощенски плик.

От събраните по преписката доказателства се установи, че в процеса на доставка на пощенската пратка са взели участие „К.Р.М.“ ЕАД – подател, „Д.С.“ ООД и „Б.П.“ ЕАД – доставчици на пощенски услуги и г-жа Т.С.Г. – получател.

Съгласно Закона за пощенските услуги (ЗПУ) кореспондентните пратки са писма или пощенски картички. По аргумент от 35, ал. 1 от ЗПУ актовете на Всемирния пощенски съюз са приложими субсидиарно по отношение на формата, минималните и максимални размери и начина на адресиране на кореспондентните пратки. В чл. 3 от Правилника за писмовните пратки, издаден от Всемирния пощенски съюз, е дадено легално определение на понятието пощенски карти, съгласно което пощенските карти са правоъгълни и изработени от картон и „се изпращат на открито, т.е. без лента и без плик“. При адресирането, както на писмата, така и на пощенските картички, е задължително идентифицирането на адресата на доставката с три имена и адрес.

Видно от съдържанието на поканата за доброволно изпълнение, получена от жалбоподателката, в нея се съдържа информация за адресата на поканата, а именно три имена и адрес на г-жа Т.С.Г. В поканата освен лични данни, безспорно необходими за идентифицирането й като адресат на пощенската пратка, се съдържат и специфични признаци свързани с икономическата идентичност на жалбоподателката, а именно информация, че същата е длъжник и „има неплатено задължение, което е във фаза на предсъдебно събиране“.

Предвид съдържанието на съобщението Комисията счита, че с оглед защита на личните данни на жалбоподателката свързани с икономическата й идентичност, поканата за доброволно изпълнение е следвало да бъде изпратена до жалбоподателката в запечатан пощенски плик, което би възпрепятствало достъпа до неограничен кръг лица до лични данни на жалбоподателката свързани с икономическата й идентичност. Непредприемането на тези действия са довели до неправилен достъп и разпространение на личните данни на жалбоподателката.

ЗЗЛД допуска обработването на лични данни на физическите лица да се осъществява самостоятелно от администратор на лични данни или чрез възлагане на обработващ личните данни, а в случаите когато обработването на лични данни не се извършва от администратор на лични данни, последния следва да осигури достатъчни гаранции за тяхната защита (чл. 24, ал. 2 от ЗЗЛД) и да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от неправилен достъп или разпространение (чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД).

В конкретния случай, предприетите от администратора на лични данни „М.“ ЕАД мерки са явно недостатъчни с оглед факта, че изпратеното от обработващия лични данни „К.Р.М.“ ООД писмо поканата за доброволно изпълнение е изпратено до жалбоподателката чрез пощенска картичка, а не в запечатан пощенски плик. Допускането на тази ситуация води до извода, че дружеството не е изпълнило задължението си по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, а именно да предприеме съответните технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателката от незаконни форми на обработване, които да осигурят достатъчни гаранции за тяхната защита в резултат на което са нарушени правата на физическото лице, сезирало КЗЛД. В тази връзка Комисията счита, че следва да се ангажира административно-наказателната отговорност на „М.“ ЕАД за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 24, ал. 2 от ЗЗЛД.

С използването от „К.Р.М.“ ЕАД като форма на кореспондентна пратка пощенска картичка, а не писмо изпратено в запечатан пощенски плик, дружеството е нарушило разпоредбите както на сключения с „М.“ ЕАД договор за събиране на вземания в частност чл. 1. 4 „б“ от договора, така и разпоредбите на ЗЗЛД и е създадо предпоставки за неправомерен достъп и разпространение на личните данни на жалбоподателката касаещи икономическата ѝ идентичност до неограничен кръг лица в рамките на доставката.

Предвид факта, че действията на обработващия лични данни „К.Р.М.“ ООД са в нарушение на договорните му задължения към администратора на лични данни - „М.“ ЕАД, с които са уредени отношенията между дружествата относно обработването на лични данни на длъжници на мобилния оператор за целите на събиране на задълженията им към „М.“ ЕАД, Комисията счита, че „К.Р.М.“ ЕАД е нарушило разпоредбата на чл. 24, ал. 6 от ЗЗЛД, а именно не е обработило личните данни на жалбоподателката по указания от администратора начин, с оглед което следва да се ангажира административно-наказателната отговорност на „К.Р.М.“ ООД, предвид обстоятелството, че това е довело до нарушение на правата на жалбоподателката по ЗЗЛД.

Комисията счита жалбата за неоснователна по отношение на „Б.П.“ ЕАД и „Д.С.“ ООД предвид факта, че дружествата в качеството им на доставчици на пощенски услуги са обработили личните данни на жалбоподателката в изпълнение на нормативно определеното си задължение по Закона за пощенските услуги за доставка на кореспондентните пратки по начин и форма в които същите са подадени.

Господин Веселин Целков – член на Комисията за защита на личните данни не споделя изводите за основателност на жалбата по отношение на „М.“ ЕАД и гласува с особено мнение, като счита, че дружеството е изпълнило вмененото му с разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД задължение и видно от съдържанието на сключения между „М.“ ЕАД и „К.Р.М.“ ООД договор е предприело технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателката.

В рамките на оперативната си самостоятелност Комисията счита, че с оглед характера на констатираните административни нарушения и техните последици, налагането на принудителни административни мерки (задължително предписание или определяне на срок за отстраняване на нарушението), които имат превантивен, респективно преустановителен характер, е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая и в тази връзка налага административни наказания за констатираните нарушения на ЗЗЛД, като счита, че същите ще имат възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на „М.“ ЕАД и „К.Р.М.“ ООД на установения правен ред.

При определяне размера на административните наказания, Комисията съобрази като утежняващи обстоятелства факта, че наказанието не е първо за „М.“ ЕАД, а по отношение на „К.Р.М.“ ООД - съобрази характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга, с оглед което налага наказания над минимума, предвиден в закона за тези видове нарушения.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-1052/27.11.2014 г., подадена от Т.С.Г., за частично основателна.
2. Обявява жалбата за неоснователна по отношение на „Б.П.“ ЕАД и „Д.С.“ ООД.

3. Обявява жалбата за основателна по отношение на „М.“ ЕАД с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление ***** и на основание чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД налага на дружеството, в качеството му на администратор на лични данни, административно наказание – имуществена санкция в размер на 1 500 лв. (хиляда и петстотин лева) за нарушение на чл. 23, ал. 1 и чл. 24, ал. 2 от ЗЗЛД.

3. Обявява жалбата за основателна по отношение на „К.Р.М.“ ООД с ЕИК **** със седалище и адрес на управление ***** и на основание чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД налага на дружеството, в качеството му на обработващ личните данни, административно наказание – имуществена санкция в размер на

3 000 лв. (три хиляди лева) за нарушение на чл. 24, ал. 6 от ЗЗЛД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров” № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

О.М. Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-1054/2014 г.

София, 10.06.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 27.03.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-1054/28.11.2014 г., подадена от В.Г.К. срещу „М.“ ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от В.Г.К., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от „М.“ ЕАД, във връзка със закупен мобилен апарат и издадена за това фактура, съдържаща личните й данни.

Жалбоподателката информира, че е абонат „М.“ ЕАД и на 19.11.2014 г. посетила офис на дружеството за да смени тарифния си план. Твърди, че служител на мобилния оператор я уведомил, че не може да премине към по-нисък тарифен план, защото през декември 2013 г. в условията на настоящия план е закупила телефонен апарат „ZTE Blade Q White Промо“. Жалбоподателката сочи, че посетила и друг офис на дружеството, където потвърдили информацията за закупен телефонен апарат. Госпожа В.Г.К. е категорична, че не е купувала такъв апарат и твърди, че е злоупотребено с личните й данни, които са използвани без нейно знание и съгласие за закупуване на мобилния апарат и издадена във връзка с това фактура.

Жалбоподателката моли да се извърши проверка по случая. В допълнение желае единният й граждански номер да не се изписва в издадените на нейно име фактури и поставя редица въпроси за приложението на ЗЗЛД.

Към жалбата е приложено копие на фактура № 0644479483/17.12.2013 г. от „М.“ ЕАД.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „М.“ ЕАД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор от дружеството изразяват становище за неоснователност на жалбата и молят Комисията да я остави без уважение. Информират, че жалбоподателката е сключила с „М.“ ЕАД договор за предоставяне на електронни услуги № K1861080/23.11.2011 г., който към момента на представяне на становището е прекратен и действащ към момента договор № 501498937/30.11.2013 г., с активиран тарифен план „Mtel smart“. Твърдят, че на 17.12.2013 г. г-жа В.Г.К. е закупила телефон с марка „ZTE Blade Q White“ на стойност 83,25 лв. (осемдесет и три лева и двадесет и пет стотинки) без ДДС, като сумата е заплатена изцяло и в брой в магазина на оператора, а за продажбата е издадена фактура.

От дружеството твърдят, че „няма доказателства, които да сочат, че апаратът е закупен от лице, различно от г-жа В.Г.К., както и такива, че е имало злоупотреба с личните й данни“. В допълнение сочат, че издадената във връзка с продажбата фактура съдържа всички законоустановени реквизити съгласно чл. 114 от Закона за данъка върху добавената стойност, в това число име и адрес на получателя, както и данни за единният му граждански номер. Сочат, че данните на купувача г-жа В.Г.К. „са извлечени от системата на дружеството, съдържаща клиентски данни“.

От „М.“ ЕАД твърдят, че обработването на личните данни на жалбоподателката е извършено с нейно съгласие, обективизирано в подписан между страните договор K1861080/23.11.2011 г. и договор № 501498937/30.11.2013 г., с подписването на които жалбоподателката е дала своето изрично съгласие личните й данни да бъдат събирани, съхранявани и обработвани от дружеството. Като допълнение в становището са предоставени отговори на поставените от г-жа В.Г.К. въпроси.

Към становището е приложено копие на фактура № 0644479483/17.12.2013 г., издадена от „М.“ ЕАД и пълномощни.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

С оглед обстоятелството, че жалбата с която е сезирана Комисията е надлежно потвърдена в законоустановения по чл. 30, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) срок, същата е редовна, с оглед обстоятелството, че съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване от „М.“ ЕАД на личните данни на жалбоподателката във връзка със закупен телефонен апарат и издадена за това фактура № 0644479483/17.12.2013 г., по описа на „М.“ ЕАД, съдържаща личните данни в обем от три имена, единен граждански номер и адрес на г-жа В.Г.К.. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, който съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу „М.“ ЕАД, което безспорно притежава качествата на администратор на лични данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по

чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 50151 и заявени регистри „База данни абонати“, „База данни персонал“, „Видеонаблюдение“, „Посетители“ и „Участници в рекламни кампании/промоции“.

На заседание на Комисията, проведено на 22.01.2015 г., жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – В.Г.К. и ответна страна – „М.“ ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни. Страните са редовно уведомени за насроченото за 25.02.2015 г. открито заседание на Комисията, за разглеждане на жалбата по същество.

Във връзка с депозирана от жалбоподателката молба за отлагане на откритото заседание и с оглед обстоятелството, че случая не е изяснена от правна и фактическа страна, с Решение на КЗЛД, обективизирано в Протокол № 9/25.02.2015 г., разглеждането на жалбата по същество е отложено за 27.03.2015 г.

С оглед необходимостта от изясняване на случая от правна и фактическа страна от „М.“ ЕАД са изискани допълнителни доказателства. В отговор от мобилния оператор ангажират допълнително становище с приложено към него копие на: договор № K1861080/23.11.2011 г., по описа на „М.“ ЕАД; приложение № 1 към договор № 501498937 от 30.11.2013 г.; пълномощно. От дружеството представят и копие на Инstrukция № 1 за изискваните документи от абонати и потребители при сключване на договори и предоставяне на услуги от „М.“ ЕАД, както и извлечение от системата на мобилния оператор.

На проведено на 27.03.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана на същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена, явява се лично и поддържа жалбата.

Ответната страна – редовно уведомена, не изпраща представител.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-1054/ 28.11.2014 г. е основателна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на събраните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно легалното определение на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД трите имена, адрес и единен граждански номер на физическото лице безспорно имат качеството на лични данни за лицето, а употребата им е действие по обработване на личните данни и следва да се извършва в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД, при наличие на поне едно от разписаните в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД условие за допустимост на обработването и при спазване на принципите посочени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че жалбоподателката е била абонат на дружеството и страна по договор № K1861080/23.11.2011 г. с предмет предоставяне на мобилни услуги за номер *** по тарифен план „M-tel Select M“. Договорът е прекратен на 30.11.2013 г., а на същата дата между страните е сключен договор № 501498937/30.11.2013 г. с предмет предоставяне на мобилни услуги на телефонен номер **** по тарифен план „M-tel Smart 1“. Безспорно е, че личните данни на жалбоподателката в качеството ѝ на абонат на мобилния оператор и страна по договор № K1861080/23.11.2011 г. са обработени, в хипотезата на употреба, от „М.“ ЕАД за издаване на фактура № 0644479483/17.12.2013 г. за закупен телефонен апарат. Фактурата съдържаща лични данни - три имена, единен граждански номер и адрес на г-жа В.Г.К. и видно от представеното копие не съдържа подпис на получателя.

Съобразно разпределянето на доказателствената тежест в процеса и с оглед обстоятелството, че жалбоподателката твърди, че не е закупувала посочения телефонен апарат и, че личните ѝ данни

са използвани от дружеството без знанието и съгласието ѝ за издаване на фактура за покупката и факта, че дружеството не е ангажирало доказателства в обратна насока, се налага извода, че е налице нарушение на ЗЗЛД при обработване на личните данни на жалбоподателката за посочената цел. Същите са обработени от дружеството в противоречие с разписания в чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД принцип на законосъобразност, предвид факта, че данните са обработени, без наличие на някое от условията за допустимост на обработването, визирани в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

Комисията намира за основателни твърденията на жалбоподателката, че дружеството без нейно знание и съгласие е използвало/употребило личните ѝ данни за издаване на фактурата. Този извод се подкрепя и от твърденията на дружеството, изложени в становище № С-10/07.01.2015 г., а именно че „данните на купувача са извлечени от системата на Дружеството, съдържаща клиентски данни“. В тази връзка не е спорно, че съдържащите се в базата данни на дружеството лични данни за жалбоподателката са предоставени доброволно от същата, но следва да се отбележи, че данните – три имена, единен граждански номер и адрес, са предоставени за конкретни и точно определени цели, а именно във връзка със сключен между г-жа В.Г.К. и „М.“ ЕАД договор № К1861080/23.11.2011 г. с предмет предоставяне на мобилни услуги за номер **** по тарифен план „M-tel Select М“, прекратен на 30.11.2013 г., както и във връзка със сключен между страните договор № 501498937/30.11.2013 г. с предмет предоставяне на услуги на номер **** по тарифен план „M-tel Smart 1“.

Видно от предмета на договорите е, че жалбоподателката е дала съгласие и е предоставила личните си данни за цели, различни от тази за която са обработени от дружеството - за закупуване на телефонен апарат в условията на промоция и издаване на фактура за покупката. Налице е допълнително обработване на личните данни на жалбоподателката, несъвместимо с целите за които данните са събрани, което е в нарушение на посочения в чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД принцип, съгласно който личните данни следва да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели.

От съдържанието на фактурата се налага извода, че личните данни на жалбоподателката са обработени за целите на покупко-продажбата в качеството ѝ на абонат на дружеството относно договор № К1861080, който видно от становището на „М.“ ЕАД и от приложената към него разпечатка от системата на мобилния оператор е прекратен на 30.11.2013 г. Т.е. към дата на издаване на фактурата 17.12.2013 г., жалбоподателката не е имала качеството на абонат на дружеството за съответния договор и с оглед обстоятелството, че срокът на договора е изтекъл, следва изводът, че дружеството неправомерно и незаконосъобразно е обработило личните ѝ данни след срока на договора и за цели различни от предмета на договора, който е предоставяне на мобилни услуги за номер **** по тарифен план „M-tel Select М“. В тази връзка следва да се отбележи, че в условията на посочения във фактурата договор жалбоподателката не би трябвало да има възможност да закупи на промоционална цена посочения във фактурата апарат, тъй като видно от становището на дружеството апаратът е предлаган в условията на промоция при наличие на сключен 2-годишен или 1-годишен договор с тарифен план „Мтел Смарт 1 и 2“ и „Surf&Talk XL“, а посоченият във фактурата договор К1861080/23.11.2011 г., видно от съдържанието му, е с различен тарифен план - „M-tel Select М“. Изложените от дружеството твърдения, че към 17.12.2013 г. жалбоподателката е отговаряла на условията на промоцията, с оглед обстоятелството, че е сключила договор с дружеството № 501498937/30.11.2013 г. с тарифен план „Мтел Смарт 1“, не съответстват на събраните по преписката доказателства и в частност на издадената за покупко-продажбата фактура, видно от съдържанието на която е, че апаратът е закупен от г-жа В.Г.К. в качеството ѝ на абонат по договор К1861080/23.11.2011 г.

С оглед събраните по административната преписка доказателства Комисията счита, че обработването на личните данни на жалбоподателката за издаване на фактура № 0644479483/17.12.2013 г. за закупен телефонен апарат е в нарушение на принципите, посочени в чл. 2, ал. 2, т. 1 и 2 от ЗЗЛД във връзка с което счита, че следва да се ангажира административно-наказателната отговорност на „М.“ ЕАД.

За пълнота на становището и с оглед желанието на жалбоподателката издаваните на нейно име фактури да не съдържат единният ѝ граждански номер следва да се отбележи, че в Закона за

счетоводството (ЗСЧ) е регламентиран редът за издаване на първични счетоводни документи (фактури) и е посочен минимумът реквизити, които задължително трябва да се съдържат в тях. Наличието на единен граждански номер на получателя е задължителен реквизит на първичния счетоводен документ. Съгласно чл. 7, ал. 1 на ЗСЧ първичния счетоводен документ трябва да съдържа наименованието, адреса и номера за идентификация по чл. 84 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс на издателя и получателя, като идентификацията на физически лица, които не вписани в търговския регистър, се извършва чрез единен граждански номер.

По отношение на поставените в жалбата други въпроси относно приложното поле на ЗЗЛД и с оглед обстоятелството, че същите са много общи и са извън предмета на жалбата и конкретния казус, с който е сезирана Комисията, следва да се укаже на жалбоподателката, че разполага с правната възможност да сезира КЗЛД или съответния административен съд за конкретно нарушение на правата ѝ по ЗЗЛД.

В рамките на оперативната си самостоятелност Комисията счита, че с оглед характера на констатираното административно нарушение и неговите последици, налагането на принудителни административни мерки (задължително предписание или определяне на срок за отстраняване на нарушението), които имат превантивен, респективно преустановителен характер, е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая и в тази връзка налага административно наказание за нарушение на ЗЗЛД, като счита, че същото ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на „М.“ ЕАД на установения правен ред.

При определяне размера на административно наказание, Комисията съобрази факта, че наказанието не е първо за администратора на лични данни, с оглед което налага наказание над минимума, предвиден в закона за този вид нарушение.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-1054/28.11.2014 г., подадена от В.Г.К. срещу „М.“ ЕАД, за основателна.

2. На основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД налага на „М.“ ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ****, в качеството му на администратор на лични данни, административно наказание – имуществена санкция в размер на 32 000 лв. (тридесет и две хиляди лева) за нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗЗЛД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров” № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-31/2015 г.
София, 22.06.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 22.05.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-31/02.02.2015 г., подадена от К.Й.Д. срещу „Т.Б.“ ЕАД и „Е.М.“ ЕООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от К.Й.Д., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни.

Жалбоподателката информира, че е страна по сключен с „Т.Б.“ ЕАД договор за мобилни услуги за номер ***** предоставен за ползване на друго лице, което я уведомило, че е търсена на този номер на 23.01.2015 г. от служител на „Е.М.“ ЕООД, във връзка със задължение по кредит на трето лице, което не познава. Жалбоподателката е категорична, че не е посочвала този номер за контакт никъде и никога преди това не е търсена на този номер. Допълва, че информация за това, че е страна по договор за предоставяне на мобилни услуги на номер ***** има само в базата данни на „Т.Б.“ ЕАД. Г-жа К.Й.Д. е притеснена, че лицето което разполага с информация за трите й имена и мобилен номер има достъп и до останалите й лични данни от личната карта, която твърди, че е копирана при сключване на договора за предоставяне на услуги.

Жалбоподателката моли, Комисията да извърши проверка по случая и да установи как „Т.Б.“ ЕАД защитава личните данни на своите абонати и по какъв начин информацията за имената и телефонния й номер са „попаднали“ при „Е.М.“ ЕООД.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „Т.Б.“ ЕАД и „Е.М.“ ЕООД са изискани писмени становища и представяне на относими доказателства.

В отговор от мобилния оператор изразяват становище по жалбата и молят Комисията да я остави без уважение, като неоснователна и недоказана. От дружеството твърдят, че жалбоподателката е страна по сключен на 17.08.2007 г. договор за предоставяне на мобилни услуги за номер ***** , които е активен и няма неплатени от потребителя задължения. Допълват, че задълженията по договора са плащани редовно и категорично твърдят, че дружеството не е предоставяло личните данни на жалбоподателката на други физически и юридически лица. От дружеството оспорват твърденията на жалбоподателката, че при сключване на договора е копирана личната й карта и информират, че от извършена по случая проверка е установено, че дружеството не притежава копие от личната карта на г-жа К.Й.Д. и същата не е копирана от служители на дружеството нито при сключване на договора, нито след това.

Към становището е приложено копие на договор за мобилни услуги, сключен на 17.08.2007 г. между жалбоподателката и мобилния оператор и пълномощни.

От „Е.М.“ ЕООД е ангажирано писмено становище за неоснователност на жалбата. От дружеството твърдят, че не обработват лични данни на жалбоподателката и допълват, че личните данни на г-жа К.Й.Д. не са налични в информационните масиви на дружеството и тя не фигурира в системите като задължено лице и/или като „лице за контакт“ по изкупено от дружеството задължение.

Към становището е приложено удостоверение за администратор на лични данни, удостоверение от Агенция по вписванията и пълномощни.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-31/02.02.2015 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет неправомерно обработване на личните данни – имена и телефонен номер на жалбоподателката, чрез действия по предоставянето им от „Т.Б.“ ЕАД на „Е.М.“ ЕООД и употребата им от последното за осъществяване на контакт с жалбоподателката във връзка с кредит на трето лице. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. Жалбата е насочена срещу „Т.Б.“ ЕАД и „Е.М.“ ЕООД, които притежават качествата на администратори на лични данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подали са заявления за регистрация и са регистрирани като администратори на лични данни с идент. № 28772 и № 17856.

На проведено на 01.04.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – К.Й.Д. и ответни страни – „Т.Б.“ ЕАД и „Е.М.“ ЕООД, в качеството им на администратори на лични данни.

На проведено на 22.05.2015 г. заседание на КЗЛД, жалба № Ж-31/02.02.2015 г. е разгледана по същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

„Т.Б.“ ЕАД – редовно уведомено, не се представлява.

„Е.М.“ ЕООД – редовно уведомено, представлява се от юрисконсулт К., който оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-31/02.02.2015 г. е неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно разпоредбата на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД употребата на лични данни – имена на физическото лице и данни за мобилният му номер, както и предоставянето им са действия по обработване на личните данни и следва да се извършва съобразно с разпоредбите на ЗЗЛД.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на

физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

В конкретния случай между страните не е спорно, че жалбоподателката е страна по сключен с „Т.Б.“ ЕАД договор за предоставяне на мобилни услуги на номер *****, във връзка с който дружеството обработва лични данни за жалбоподателката в обем от три имена, единен граждански номер, адрес и номер на мобилен телефон.

От събраните по административната преписка доказателства не се установи обработване на личните данни на жалбоподателката, в обем от три имена и информация за мобилен номер *****, чрез действия по предоставянето им от „Т.Б.“ ЕАД на „Е.М.“ ЕООД и употребата им от последното във връзка със събиране на задължение на трето лице.

Твърденията на жалбоподателката са оспорени от ответните страни, същите са недоказани от г-жа К.Й.Д. и въпреки предоставената на жалбоподателката правна възможност да представи доказателства в подкрепа на твърденията си и указанията, дадени в тази насока, такива не са ангажирани, с оглед което и съобразно разпределяне на доказателствената тежест в процеса се налага извода за недоказаност и неоснователност на жалбата.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба рег. № Ж-31/02.02.2015 г., подадена от К.Й.Д. срещу „Т.Б.“ ЕАД и „Е.М.“ ЕООД, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-43/2015 г.

София, 22.06.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 13.05.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-43/11.02.2015 г., подадена от Я.Л.Н. срещу „М.Б.М.Е.“ ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Я.Л.Н., в която са изложени твърдения за извършено от „М.Б.М.Е.“ ООД нарушение на ЗЗЛД относно правото му на достъп до лични данни.

Жалбоподателят твърди, че на 23.01.2015 г. изпратил по електронен път писмо до дружеството, с което поискал „незабавно“ да му бъде „дадена цялата информация относно пощенска пратка с товарителница № 4100015575699 включително, но не само относно подателя, дата на подаване и

всички действия предприети от дружеството във връзка с опитите за доставянето ѝ“. Жалбоподателят твърди, че в посочените в чл. 32, ал. 1 от ЗЗЛД срокове, а и до момента на подаване на жалбата пред КЗЛД, не му е предоставен достъп до личните му данни и допълва, че доколкото дружеството не го е уведомило писмено за решението или отказа си в посочените в закона срокове счита, че е налице отказ по смисъла на чл. 33, ал. 3 от ЗЗЛД, който е незаконосъобразен.

Жалбоподателят моли Комисията да наложи на „М.Б.М.Е.“ ООД имуществена санкция за непредоставяне в срок на достъп до личните му данни.

Към жалбата е приложено копие на електронно писмо, изпратено от г-н Я.Л.Н. до „М.Б.М.Е.“ ООД, ведно с потвърждение за получаването му и копие на подадена от г-н Я.Л.Н. рекламация.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „М.Б.М.Е.“ ООД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор от дружеството изразяват становище с изложени в същото аргументи за недопустимост, респективно неоснователност на жалбата. От „М.Б.М.Е.“ ООД твърдят, че жалбоподателят не е подавал заявление за достъп до лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни и информират, че на 23.01.2015 г. на електронния адрес на дружеството **** е получена подадена от Я.Л.Н. рекламация относно пощенска пратка с баркод № 4100015575699, в отговор на която е изпратен писмен отговор до жалбоподателя, получен лично от него на 21.02.2015 г. Сочат, че подадената рекламацията е на основание чл. 104 от Общите условия на договора с потребителите на пощенски услуги, включени в обхвата на универсалната пощенска услуга и пощенски парични преводи, предоставяни от „М.Б.М.Е.“ ООД във връзка с чл. 86 от Закона за пощенските услуги. В допълнение от дружеството сочат, че рекламацията няма характера на заявление за достъп до лични данни и не съдържа задължителните реквизити посочени в ЗЗЛД и в тази връзка молят Комисията да остави жалбата на г-н Я.Л.Н. без разглеждане, като недопустима, респективно да я остави без уважение, като неоснователна.

Към становището е приложено копие на: подадена от г-н Я.Л.Н. рекламация до „М.Б.М.Е.“ ООД; отговор изх. № 15-142/11.02.2015 г., по описа на дружеството ведно с известие за доставка; Общи условия на договора с потребителите на пощенски услуги, включени в обхвата на универсалната пощенска услуга и пощенски парични преводи, предоставяни от „М.Б.М.Е.“ ООД.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-43/11.02.2015 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е подадена по електронен път от имейл адрес **** и е надлежно подписана с електронен подпис, съобразно изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис.

От изложените в жалбата твърдения и от приложените доказателства може да се приеме, че същата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, от физическо лице с правен интерес.

Жалбата е насочена срещу администратор на лични данни и с оглед факта, че в същата са наведени твърдения за непредоставяне в срок на достъп до лични данни се налага извода, че жалбата е от компетентността на КЗЛД, в чиито правомощия по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД, в това число и правото на достъп визирано в чл. 26 и следващи от закона.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за

допустимостта на жалбата. Разглежданата жалба е подадена срещу „М.Б.М.Е.“ ООД, което безспорно притежава качеството на администратор налични данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 21613 и заявени регистри „Служители“ и „Контрагенти“.

На проведено на 27.03.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Я.Л.Н. и ответна страна – „М.Б.М.Е.“ ООД, в качеството му на администратор на лични данни.

На проведено на 13.05.2015 г. заседание на КЗЛД, жалба № Ж-43/11.02.2015 г. е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

„М.Б.М.Е.“ ООД – редовно уведомено, представлява се от адвокат С., с представено в заседанието пълномощно. Процесуалният представител на дружеството оспорва жалбата, поддържа ангажираното по случая писмено становище и моли Комисията да остави жалбата без уважение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-43/11.02.2015 г. е неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД, в това число и правото на физическото лице на достъп до отнасящите се за него лични данни.

При упражняване на правото си на достъп физическото лице може по всяко време да поиска от администратора на лични данни: 1. потвърждение за това, дали отнасящите се до него данни се обработват, информация за целите на това обработване, за категориите данни и за получателите или категориите получатели, на които се разкриват; 2. съобщение до него в разбираема форма, съдържащо личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник; 3. информация за логиката на всяко автоматизирано обработване на лични данни, отнасящи се до него (чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД).

Правото на достъп се осъществяват с писмено заявление до администратора на лични данни (чл. 29 от ЗЗЛД) и следва да съдържа нормативно определени реквизити посочени в чл. 30 от ЗЗЛД.

На правото на физическото лице на достъп до отнасящите се за него лични данни кореспондира задължението за администратора на лични данни да предоставя исканата информация безплатно и в сроковете посочени в ЗЗЛД (чл. 32 от ЗЗЛД), като се съобрази с предпочитана от заявителя форма на предоставяне на информацията (чл. 31, ал. 3 от ЗЗЛД).

Видно от събраните по административната преписка доказателства е, че жалбоподателят, в качеството си на получател на пощенска пратка с товарителница № 4100015575699 е упражнил правото си на рекламация и на основание чл. 104 и сл. от Общите условия на договора с потребителите на пощенски услуги, включени в обхвата на универсалната пощенска услуга и пощенски парични преводи, предоставяни от „М.Б.М.Е.“ ООД е подал рекламация до дружеството относно доставката на цитирана пощенската пратка и неспазване на разписаните в Общите условия правила за доставка. Рекламацията е подадена на 23.01.2015 г. по електронен път на имейл адрес ****. С писмо

изх. № П 15-142/11.02.2015 г., редовно получено на 21.02.2015 г. лично от г-н Я.Л.Н., дружеството е оставило без уважение рекламацията и претендираното от г-н Я.Л.Н. обезщетение.

Видно от съдържанието на подаденото от жалбоподателя до дружеството писмо и в частност от титула на писмото, наименовано рекламация е, че няма характера на заявление за достъп до лични данни по смисъла на ЗЗЛД, следователно разпоредбите на Глава пета от същия закон са неприложими, а твърденията на жалбоподателя за нарушено право на достъп до лични данни са неоснователни. В тази връзка предвид обстоятелството, че жалбоподателят не е упражнил надлежно правото си на достъп до лични данни Комисията счита, че за „М.Б.М.Е.“ ООД не е налице задължение по чл. 32 от ЗЗЛД следователно не е налице нарушение на ЗЗЛД, с оглед което Комисията приема жалбата за неоснователна.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба рег. № Ж-43/11.02.2015 г., подадена от Я.Л.Н. срещу „М.Б.М.Е.“ ООД, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-158/2015 г.

София, 26.06.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 01.06.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-158/24.04.2015 г., подадена от Г.М.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Г.М., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от „Х.-Т.“ ЕООД и „М.“ ЕАД.

Жалбоподателят информира, че има сключен договор с „М.“ ЕАД, като за плащане на задълженията си към мобилния оператор използва услугите на „Х.-Т.“ ЕООД. Твърди, че от получени на мобилния си телефон кратки текстови съобщения по повод рождения си ден установил, че „Х.-Т.“ ЕООД обработва свързани с него лични данни. Г-н Г.М. е категоричен, че няма договорни отношения с „Х.-Т.“ ЕООД и не е давал съгласието си същото да обработва личните му данни за целите на изпращани рекламни или промоционални съобщения. Жалбоподателят допуска, че без знанието на мобилния оператор „Х.-Т.“ ЕООД използва лични данни на неговите абонати, които обслужва, или мобилния оператор „предоставя клиентските си данни на HANDY, като това остава скрито за потребителя“.

Към жалбата не са приложени доказателства. Същата е подадена по електронен път в Комисията за защита на потребителите и е заведена с № Ц-03-2714/27.03.2015 г., откъдето е препратена за разглеждане по компетентност в Комисията за защита на личните данни и е заведена с рег. № Ж-158/24.04.2015 г.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на лични им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са посочени задължителните реквизити, които следва да съдържа искането, с което е сезирана КЗЛД, а именно: данни за искателя, естеството на искането, дата и подпис.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) когато писменото искане не е подписано и при съмнение, че изхожда от посочения в него гражданин административния орган следва да изиска неговото потвърждение със собственоръчен или електронен подпис в тридневен срок от получаване на съобщението за това. Законодателят е указал, че при непотвърждение в срока производството следва да се прекрати.

Жалба рег. № Ж-158/24.04.2015 г. е подадена по електронен път от имейл адрес **** и не е надлежно подписана. В тази връзка и в изпълнение на разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от АПК и разпоредбата на чл. 30, ал. 2 и ал. 3 от ПДКЗЛДНА, до жалбоподателя е изпратено писмо № П-3860/15.05.2015 г. на КЗЛД с указания, че жалбата не съдържа нормативно определените реквизити, а именно липсва подпис, с оглед което същата е нередовна и следва да бъде потвърдена в 3-дневен срок от получаване на съобщението за това. Посочено е, че при неизпълнение на дадените указания в срок, образуваното по случая административното производство ще бъде прекратено.

Писмото с указанията е изпратено на 18.05.2015 г. на имейл адреса от който е подадена жалбата и видно от писмо рег. № П-3936/19.05.2015 г. е получено от жалбоподателя на 18.05.2015 г. В указания 3-дневен срок г-н Г.М. не е предприел действия за потвърждаване на жалбата.

С оглед обстоятелството, че в законоустановения срок дадените указания не са изпълнени, Комисията счита, че са налице предпоставките на чл. 56, ал. 2 от АПК за прекратяване на административното производство.

Съгласно чл. 56, ал. 2 от АПК административният орган следва да прекрати образуваното пред него административно производството, в случаите на чл. 30, ал. 1 от АПК, а именно когато жалбата, с която е сезиран, не е подписана и след дадени от органа указания не е потвърдена в законоустановения срок.

Водима от горното и на основание чл. 56, ал. 2, във връзка с чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-158/24.04.2015 г., подадена от Г.М., като нередовна и прекратява образуваното административно производство, поради непотвърждаване на жалбата в законоустановения срок.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-162/2015 г.
София, 26.06.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 27.05.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-162/29.04.2015 г., подадена от А.Д.Г.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от А.Д.Г., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни, а именно предоставянето им без нейно знание и съгласие от „М.“ ЕАД на „Ф.П.К.“ ООД и обработването им от последното във връзка със събиране на задължение към мобилния оператор, което оспорва.

Жалбоподателката информира, че е получила две писма от „Ф.П.К.“ ООД във връзка със задължение към „М.“ ЕАД, „което не е доказано и изяснено“ и за което не е уведомена от мобилния оператор. Допълва, че по повод задължението на 23.04.2015 г. е безпокоена от служители на „Ф.П.К.“ ООД и на мобилния й номер.

Жалбоподателката моли Комисията да извърши проверка по случая и да санкционира „М.“ ЕАД за неправомерното предоставяне на личните й данни.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „М.“ ЕАД и „Ф.П.К.“ ООД са изискани писмени становища и представяне на относими доказателства.

В отговор на мобилния оператор изразяват становище по жалбата и молят Комисията да я остави без уважение, като неоснователна.

От дружеството твърдят, че жалбоподателката е страна по сключени с дружеството договори за ползване на мобилни услуги, а именно договор № Г0879404/06.06.2008 г. за ползване на мобилен номер **** ; договор № Г0879404/07.05.2010 г. за ползване на мобилен номер **** и договор № Г1300965/07.03.2010 г. за ползване на мобилен номер ****, по повод които има ликвидни и изискуеми задължения към дружеството в размер на 162.90 лв.(сто шейсет и два лева и деветдесет стотинки), в това число задължения за ползвани по договорите услуги и неустойки за прекратяване им. Твърдят, че жалбоподателката е уведомена за задълженията чрез изпращане на кратки текстови съобщения на 02.12.2010 г. и на 04.02.2011 г., но задълженията й към мобилния оператор не са заплатени.

Сочат, че личните данни на жалбоподателката са предоставени на „Ф.П.К.“ ООД за събиране на задълженията й към мобилния оператор и допълват, че отношенията между дружествата са уредени с Договор сключен на 30.04.2013 г., с предмет събиране на неизплатени суми от неизрядни абонати - длъжници на „М.“ ЕАД.

Към становището е приложено копие на посочените в него доказателства.

От страна на „Ф.П.К.“ ООД е ангажирано становище за неоснователност на жалбата. От дружеството твърдят, че обработват личните данни на жалбоподателката законосъобразно в изпълнение на сключен на 30.04.2013 г. с „М.“ ЕАД договор за събиране на вземания, въз основа на който личните данни на жалбоподателката, в качеството й на длъжник на мобилния оператор, са предоставени от „М.“ ЕАД на „Ф.П.К.“ ООД и се обработват от дружеството във връзка със събиране на задължението на г-жа А.Д.Г. към „М.“ ЕАД. От „Ф.П.К.“ ООД допълват, че в изпълнение на договорните си задължения към мобилния оператор на 22.11.2014 г. до жалбоподателката е изпратено писмо, с което е уведомена за задължението й към „М.“ ЕАД, а на 23.04.2015 г. и на 29.04.2015 г. е

осъществен контакт с нея и по телефон.

Към становището са приложени относими по случая доказателства.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № Ж-162/29.04.2015 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация. Налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката, чрез действия по предоставянето им от „М.“ ЕАД на „Ф.П.К.“ ООД и обработването им от последното във връзка със събиране на задължения на г-жа А.Д.Г. към мобилния оператор. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, който съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай личните данни на жалбоподателката са обработени от „М.“ ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни чрез действия по предоставянето им на „Ф.П.К.“ ООД и обработени от последното в качеството му на обработващ личните данни от името и за сметка на администратора на лични данни. Отношенията между дружества са уредени съобразно разпоредбата на чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД, а именно с договор сключен на 30.04.2013 г. и приложените към него анекси, с предмет на договора събиране на неизплатени суми от неизрядни абонати - длъжници на „М.“ ЕАД.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подали са заявления за регистрация и са регистрирани като администратори на лични данни съответно с идент. № 50151 и № 316676.

На проведено 13.05.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – А.Д.Г. и ответни страни – „М.“ ЕАД и „Ф.П.К.“ ООД.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от страните са изискани допълнителни доказателства, но такива не са ангажирани.

На проведено на 27.05.2015 г. заседание на КЗЛД, жалба № Ж-162/29.04.2015 г. е разгледана по същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

Ответните страни – редовно уведомени, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-162/29.04.2015 г. е неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо

обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че жалбоподателката е страна по надлежно сключени с „М.“ ЕАД договори за ползване на мобилни услуги, а именно договор № Г0879404/06.06.2008 г. за ползване на мобилен номер ****; договор № Г0879404/07.05.2010 г. за ползване на мобилен номер **** и договор № Г1300965/07.03.2010 г. за ползване на мобилен номер ****, във връзка с които има ликвидни и изискуеми задължения към дружеството в размер на 162.90 лв. В договорите се съдържат лични данни на жалбоподателката – три имена, адрес и единен граждански номер, същите доброволно предоставени от г-жа А.Д.Г. на мобилния оператор за целите на сключените договори.

Страните не спорят, че „М.“ ЕАД е предоставило личните данни на жалбоподателката – имена, адрес и мобилен номер на „Ф.П.К.“ ООД, а последното ги е обработило във връзка със събиране на задължения на жалбоподателката към мобилния оператор. Отношенията между „М.“ ЕАД – администратор на лични данни и „Ф.П.К.“ ООД – обработващ лични данни са уредени съобразно разпоредбата на чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД, а именно с Договор № 735/07.05.2013 г., с предмет извънсъдебно събиране на неизплатени суми от неизрядни абонати – длъжници на „М.“ ЕАД.

Съгласно § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД предоставянето на лични данни е действие по обработването им и следва да се осъществява съобразно разпоредбите на ЗЗЛД, при наличие на условията за допустимост посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД и спазване на принципите на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

Обработването на личните данни на жалбоподателката, чрез действия по предоставянето им от „М.“ ЕАД на „Ф.П.К.“ ООД за целите на събиране на вземания на оператора е законосъобразно, при наличие на условията за допустимост на обработването визирани в чл. 4, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗЗЛД.

Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни – „М.“ и физическото лице г-жа А.Д.Г., чиито лични данни се обработват за целите на договорите, е условие за допустимост при обработването на личните данни на физическото лице по основание от чл. 4, ал. 1, ал. 3 от ЗЗЛД. Обработването е необходимо за изпълнение на задължение по договор, по който физическото лице за което се отнасят данните е страна. В конкретния случай, видно от издадени от „М.“ ЕАД месечни сметки, жалбоподателката има ликвидни и изискуеми задължения към дружеството за ползвани по договорите услуги и неустойки за прекратяването им, с оглед на което за последното е налице и необходимост от обработване на личните ѝ данни. В тази връзка следва да се отбележи, че въпреки предоставената на жалбоподателката възможност и указанията в насока да представи доказателства за заплащане на претендираните от „М.“ ЕАД задължения, такива не са ангажирани, с оглед което се налага извода, че обработването на лични данни на г-жа А.Д.Г. е необходимо за изпълнение на задължения по договори, по които същата е страна. В тази връзка следва да се отбележи, че законодателят допуска администраторът да обработва личните данни както сам или чрез възлагане на обработващ данни.

Налице е и хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД за допустимост на обработване на лични данни, а именно изричното съгласие на физическото лице г-жа А.Д.Г., за което се отнасят личните данни, същите да бъдат предоставени на трети лица за целите на събиране на вземания по договорите.

Обработването, чрез действия по предоставяне на личните данни на жалбоподателката на трето лице – „Ф.П.К.“ ООД, различно от администратора на лични данни – „М.“ ЕАД е извършено при наличието на изразено съгласие, обективизирано в индивидуалните договори, сключени между жалбоподателката и „М.“ ЕАД.

Видно от съдържанието на договорите, е че съдържат клауза която гласи, че с подписване на договора абонатът декларира, че е предоставил личните си данни доброволно и дава съгласието си личните му данни да бъдат предоставяни от „М.“ ЕАД на трети лица с цел събиране на вземания, дължими по договора за услуги.

С оглед гореизложеното и събраните в административното производство доказателства се налага извода, че личните данни на жалбоподателката, в качеството ѝ на страна по сключени с „М.“ ЕАД договори за предоставяне на мобилни услуги, са обработени от „М.“ ЕАД чрез действия по предоставянето им на „Ф.П.К.“ ООД законосъобразно, при наличие на условията за допустимост на обработването посочени в чл. 4, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗЗЛД и при спазване на принципите разписани в чл. 2, ал. 2 от закона. Личните данни са събрани за конкретни, точно определени и законни цели и не са обработени допълнително по начин несъвместим с тези цели.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба рег. № Ж-162/29.04.2015 г., подадена от А.Д.Г., като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-201/2013 г.

София, 26.06.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 22.05.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разглежда по същество жалба рег. № Ж-201/03.06.2013 г., подадена от Ж.Л.Б.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Ж.Л.Б., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни и личните данни на негови роднини – сестра, баща и майка, от Дирекция „Социално подпомагане“ (ДСБ) – Оборище, във връзка с подадена от него молба за отпускане на целева помощ за отопление.

Жалбоподателят информира, че на 03.08.2012 г. е подал молба-декларация в ДСБ Оборище за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия, в която е декларирал, че дава съгласието си за проверка на декларираните от него обстоятелства.

Жалбоподателят твърди, че директорът на ДСП Оборище, в нарушение на разпоредбите на Закона за защита на личните данни, е събирал информация за акта му за раждане и правните му ограничения, която няма отношения към молбата му за отпускане на целева помощ. Допълва, че служителите на ДСП Оборище неправомерно събират свързани с него данни извън сроковете посочени в Закона за социалното подпомагане, Правилника за прилагане на Закона за социалното подпомагане и Наредба № РД-07-5/16.05.2008 г. за отопление.

Жалбоподателят твърди, че по повод молбата му служители на ДСП Оборище са извършили проверка в Национална база данни „Население“, като в приложената към преписката справка се съдържат освен негови лични данни още лични данни на неговата сестра, баща и майка и допълва,

че личните данни на роднините му не са заличени и са неправомерно разпространени на трети лица.

Жалбоподателят твърди, че директорът на ДСП Оборище е злоупотребил със служебното си положение и по повод подадената от него молба неправомерно е събрал и обработил лични данни за собственика на жилището в което живее.

Господин Ж.Л.Б. информира, че е подал до ДСП Оборище молба № 94 жж 0004/12.03.2013 г. за предоставяне на копие от документи и с оглед обстоятелството, че такива не са му предоставени счита, че е налице нарушение на чл. 26 от ЗЗЛД и правото му на достъп до лични данни.

Към жалбата са приложени описаните в нея доказателства.

По повод жалбата в КЗЛД е образувано административно производство, което с Решение № Ж-201-204/2013 г. на Комисията е прекратено на основание чл. 27, ал. 2, т. 3 и т. 5 от Административно-процесуалния кодекс (АПК). Решението е обжалвано от г-н Ж.Л.Б. и с Определение № 3853/01.08.2014 г. по адм. дело № 7772/2013 г. на Административен съд – София -град решението на Комисията е отменено. Определението е влязло в законна сила и с писмо рег. № П-1119/06.02.2015 г. преписката е изпратена в Комисията за разглеждане в съответствие със задължените указания по тълкуване и прилагане на закона, изложени в мотивите на определението.

В изпълнение на дадените от съда указания и съобразно съдържанието на жалбата и факта, че в същата се съдържат твърдения за нарушени права на трети лица – роднини на жалбоподателя, от г-н Ж.Л.Б. е изискано да представи доказателства за представителната си власт по отношение на посочените в жалбата трети лица. В хода на производството г-н Ж.Л.Б. не ангажира такива доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от Агенция за социално подпомагане и Дирекция „Социално подпомагане“ - Оборище са изискани писмени становища и представяне на относими доказателства.

В отговор от Агенция за социално подпомагане информират, че жалбата е препратена за разглеждане по компетентност в Дирекция „Социално подпомагане“ Оборище.

От страна на ДСП Оборище е ангажирано писмено становище за неоснователност на жалбата, с приложени към него доказателства.

На проведено на 08.04.2015 г. заседание на Комисията, жалба рег. № Ж-201/03.06.2013 г. е приета за частично допустима. С оглед обстоятелството, че по преписката не е представено пълномощно за представителна власт, жалбата е приета за недопустима по отношения на изложените твърдения за неправомерно обработване на личните данни на роднините на жалбоподателя, тъй като за жалбоподателят не е налице правен интерес от подаване на жалба за нарушени права на трети лица, последният по аргумент от чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК е задължителна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата в тази ѝ част. В останалата ѝ част, по отношение на твърденията за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя и нарушено право на достъп до личните му данни, жалбата е приета за процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес.

Като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател-Ж.Л.Б., ответна страна – Агенция за социално подпомагане и заинтересована страна – Дирекция „Социално подпомагане“ – Оборище.

На проведено на 22.05.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

Агенция за социално подпомагане – редовно уведомена, представлява се от адвокат Колева, която оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение.

Дирекция „Социално подпомагане“ – Оборище – редовно уведомено, представлява се от юрисконсулт Лазарова, която оспорва жалбата и с подробно изложени в заседанието аргументи моли

Комисията да я остави без уважение, като неоснователна.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-201/03.06.2013 г. е неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

От събраните в хода на административното производство доказателства безспорно се установи, че г-н Ж.Л.Б. е подал до Дирекция „Социално подпомагане“ – Оборище, към Агенция за социално подпомагане. молба-декларация с вх. № П1-1172/03.08.2012 г. за отпускане на целева помощ за отопление, с подписването на която е декларирал съгласието си за проверка на декларираните от него обстоятелства.

Страните не спорят, че по повод молбата и в изпълнение на служебните си задължения служителите на Дирекция „Социално подпомагане“ – „Оборище“ са извършили справки в Национална база данни „Население“, в Търговския регистър и Имотния регистър към Агенция по вписванията, с оглед установяване на предпоставките за отпускане на целева помощ за отопление. Справките са направени по електронен път съответно на 28.09.2012 г. и 06.11.2012 г.

По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД събирането на лични данни е действие по обработването им и следва да се извършва в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД.

Комисията счита, че обработването, в хипотезата на събиране на лични данни за г-н Ж.Л.Б., касаещи неговото семейно и имотно състояние, е законосъобразно, при наличие на посочените в чл. 4, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗЗЛД условия за допустимост на обработването, с оглед което приема жалбата на г-н Ж.Л.Б. за неоснователна. От една страна с подписване на молбата за отпускане на целева помощ за отопление, жалбоподателят е декларирал съгласие за проверка на посочените от него обстоятелства, касаещи имотното и семейното му положение, а от друга страна е налице и нормативно установено задължение по чл. 6, ал. 2 от Закон за социалното подпомагане на Дирекция „Социално подпомагане“ – Оборище, при осъществяване на функциите си по предоставяне на социални помощи и услуги да изиска по служебен път необходимата им информация от автоматизираните информационни системи на ЕСГРАОН и Агенцията по вписванията.

Комисията намира за неоснователни и твърденията на жалбоподателя, за нарушено право на достъп до личните му данни.

Видно от представената от г-н Ж.Л.Б. молба вх. № 94 жж 0004/12.03.2013 г. по описа на Дирекция „Социално подпомагане“ – Оборище е, че същата няма характера на заявление за достъп до лични данни по смисъла на ЗЗЛД, предвид декларираното в нея желание на г-н Ж.Л.Б. за получаване на копия от документи, следователно разпоредбите на Глава пета от ЗЗЛД са неприложими, а твърденията на жалбоподателя за нарушено право на достъп до лични данни са неоснователни.

В тази връзка е и изразеното от КЗЛД Становище № Д-282/2013 г., от 19.07.2013 г. относно упражняване на правото на достъп до собствени лични данни чрез получаване на копия от документи, съдържащи лични данни. Становището е достъпно на интернет-страницата на Комисията – www.cpdp.bg, в раздел „Практика“.

Съгласно цитираното становище правото на достъп до лични данни по смисъла на чл. 26,

ал. 1 във връзка с чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД не включва получаването на копия от документи, създавани и/или съхранявани от администратора на лични данни.

При постановяването му Комисията е взела предвид следното:

Законът за защита на личните данни, в Глава пета, предвижда реда и начина, по който физическите лица лицата следва да упражняват правата си пред администраторите на лични данни и по-специално - правото си на достъп до отнасящите се за тях лични данни.

В чл. 26, ал. 1 от ЗЗЛД е закрепен принципът за правото на достъп на физическото лице до отнасящите за него данни, като нормата на чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД урежда естеството на информация, която следва да се предостави на лицето при упражняване на правото му на достъп до лични данни, а именно: 1. потвърждение за това, дали отнасящи се до него данни се обработват, информация за целите на това обработване, за категориите данни и за получателите или категориите получатели, на които данните се разкриват; 2. съобщение до него в разбираема форма, съдържащо личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник; 3. информация за логиката на всяко автоматизирано обработване на лични данни, отнасящи се до него, поне в случаите на автоматизирани решения по чл. 34б от закона.

От така изложеното е видно, че информацията, която следва да бъде предоставена на физическото лице, има по-скоро информативен характер, даваща отговори, свързани с обема и начините на обработване на личните му данни. В подкрепа на така изложения извод е начинът, по който е регламентирано задължението на администратора на лични данни да предостави информацията в чл. 31, ал. 1 от ЗЗЛД, който сочи, че информацията-предмет на достъпа до лични данни „може да бъде предоставена под формата на устна или писмена справка или на преглед на данните от съответното физическо лице или от изрично упълномощено от него друго лице“.

Съгласно разпоредбата на чл. 31, ал. 2 от ЗЗЛД „физическото лице може да поиска копие от обработваните лични данни на предпочитан носител или предоставяне по електронен път, освен в случаите, когато това е забранено от закон“. Понятието „копие от лични данни“, тълкувано като „копие от документи“, на практика не кореспондира с идеята за естеството на информацията-предмет на достъпа такава, каквато е дефинирана в чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД. Изхождайки от легалната дефиниция за „лични данни“ дадена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД следва да се приеме, че понятието „копие от лични данни“ не следва да се отъждествява с понятието „копие от документи“. От друга страна съществува правна възможност и ред за получаване на копие от документи, уреден в Закона за достъп до обществена информация, който ред и процедура жалбоподателя има възможност да използва.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. На основание чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК във връзка с чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД обявява подадената от Ж.Л.Б. жалба рег. № Ж-201/03.06.2013 г. за процесуално недопустима в частта ѝ относно твърденията за неправомерно обработване на личните данни на негови роднини и прекратява образуваното административно производство, по отношение на тази част от жалбата, поради липса на правен интерес на жалбоподателя.

2. Остава без уважение жалбата в останала ѝ част, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № П-3387/2015 гр. София, 15.05.2015 г.

ОТНОСНО: Искане с вх. № П - 3387/27.04.2015 год. от М.Ф. в качеството на Изпълнителен директор на „У.К.К.Ф.“ ЕАД по въпроси, касаещи достъпа до Национална база данни „Население“, поддържана от Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева, на заседание, проведено на 13.05.2015 год., разгледа искане с вх. 3387/27.04.2015 год. от М.Ф. в качеството на Изпълнителен директор на „У.К.К.Ф.“ ЕАД. Изпълнителният директор на дружеството отбелязва, че искането до Комисията за защита на личните данни се основава на желанието да бъде проучена възможността за съдействие от страна на КЗЛД относно получаване на автоматичен достъп до данни от ЕСГРАОН. Отбелязва се, че на основание чл. 106, ал. 1, т. 3 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР), Комисията за защита на личните данни е компетентният орган, който може да разреши достъпа до данни от ЕСГРАОН.

За целите на управлението на риска, „У.К.К.Ф.“ ЕАД се опитва да удостоверява предоставената от клиентите/кредитоискатели информация с външни бази данни. Автоматичният достъп до базата данни на ЕСГРАОН ще даде на дружеството възможност допълнително да оптимизира процесите по кредитиране, чрез гарантиране на качествена проверка на наличната информация с цел намаляване на възможността за злоупотреби и измами от страна на недобросъвестни клиенти.

Правен анализ:

Съгласно нормите на Закона за гражданската регистрация (ЗГР), единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН) е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях. На всички лица, подлежащи на гражданска регистрация, се съставя личен регистрационен картон и запис в НБД „Население“. Регистърът на населението на Република България се състои от всички общински регистри и компютърният му еквивалент е НБД „Население“. Поддържането на единната система за гражданска регистрация се осъществява от общинските администрации и от Министерството на регионалното развитие и благоустройството чрез Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ (ГРАО) и териториалните ѝ звена (чл. 2 от Наредба № РД-02-20-9 от 21 май 2012 г. за функциониране на единната система за гражданска регистрация).

Методическото ръководство и контролът на дейностите, свързани с гражданската регистрация, се осъществяват от Министерството на регионалното развитие и благоустройството със съдействието на Министерството на правосъдието и Комисията за защита на личните данни (чл. 113, ал. 2 от ЗГР).

Предоставянето от един администратор (МРРБ, ГД „ГРАО“) на друг администратор (в случая „У.К.К.Ф.“ ЕАД) на лични данни на физически лица, съдържащи се в НБД „Население“, поддържана от ГД „ГРАО“, представлява „Обработване на личните данни“, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Това е „...всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като ... разкриване чрез предаване.....предоставяне“.

В изложения казус следва да намерят приложение разпоредбите на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, тъй като в съответствие с посоченото по-горе определение за „Обработване на лични данни“, предоставянето

на данни от гражданската регистрация представлява обработване чрез предоставяне на данните. Текстът на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД урежда алтернативни основания, при наличието, на които се допуска обработването на лични данни.

Искането от „У.К.К.Ф.“ ЕАД за предоставяне на достъп до ЕСГРАОН е аргументирано с оглед необходимостта от управление на риска. Този процес включва и преценка на кредитоспособността и идентификация на съответните кредитоискатели. Тези действия се основават и на нормативна регламентация в съответствие с разпоредбите на чл. 16, ал. 1 от Закона за потребителския кредит (ЗПК). Следователно в случая следва да се анализира наличието на нормативно установено задължение на администратора на лични данни („У.К.К.Ф.“ ЕАД), съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 16, ал. 1 от ЗПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 16, ал. 1 от ЗПК, *„преди сключване на договор за кредит, кредиторът оценява кредитоспособността на потребителя въз основа на достатъчно информация, в т. ч. информация, получена от потребителя, и ако е необходимо, извършва справка в Централния кредитен регистър или в друга база данни, използвана в Република България за оценка на кредитоспособността на потребителите“*. Видно от цитирания законов текст, на кредитора е предоставена широка възможност за преценка на кредитоспособността на потребителите. Един от способите за получаване на информация, това са справките от Централния кредитен регистър или други бази данни в Република България. Редът за ползване на информация е регламентиран в съответните подзаконов нормативни актове, като например Наредба № 22 от 16 юли 2009 год. за Централния кредитен регистър, издадена от Българската народна банка на основание чл. 56, ал. 4 и § 13 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за кредитните институции.

Ако за „друга база данни“ по смисъла на чл. 16, ал. 1 от ЗПК може да се приеме компютърният еквивалент на Регистърът на населението на Република България – НБД „Население“, то редът за предоставяне на данни от регистрите също е определен в Наредба № РД-02-20-9/21.05.2012 год. за функциониране на единната система за гражданска регистрация. В случая данните от Регистъра на населението на Република България се предоставят само при наличие на нормативно основание, предвидено в съответния специален закон. Законът за гражданската регистрация е специалният закон, който установява нормативните предпоставки, при наличието на които администраторът (МРРБ, ГД „ГРАО“) може да предостави данни по гражданската регистрация на трети лица.

Тук обаче следва да се направи разграничение между предоставянето на информация (данни) от НБД „Население“ при доказан законен интерес и предоставянето на директен достъп до НБД „Население“.

В ограничен брой от нормативни актове, като например Закона за нотариусите и нотариалната дейност (ЗННД) и Закона за съдебната власт (ЗСВ), изрично е регламентирано предоставянето на директен достъп до тази база данни. В чл. 19, ал. 2 от ЗННД е разписано, че нотариусите имат право на достъп до НБД „Население“ при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. Във връзка с взаимоотношенията при осъществяването на този достъп, действа Наредба за достъпа на нотариусите до националната база данни „Население“, поддържана от Министерството на регионалното развитие и благоустройството. В чл. 385, ал. 1 от Закона за съдебната власт е посочено, че информационното обслужване на дейностите в съдебната власт се извършва от Висшия съдебен съвет със съдействието на Министерството на финансите и Министерството на регионалното развитие и благоустройството - чрез осигуряване на достъп на органите на съдебната власт до НБД „Население“. Редът и начинът за осигуряване на съдействие от Министерството на регионалното развитие и благоустройството чрез предоставяне на достъп до НБД „Население“ се определят с наредба на министъра на правосъдието и министъра на регионалното развитие и благоустройството (чл. 385, ал. 2 от ЗСВ). Това е Наредба № 14 от 18 ноември 2009 год. за реда и начина на предоставяне на достъп на органите на съдебната власт до НБД „Население“.

В останалите частни случаи, извън посочените по-горе примери за нормативна регулация на директния достъп до НБД „Население“, обработването на лични данни, чрез предоставянето им от страна на администратора на лични данни (МРРБ - ГД „ГРАО“) следва да се извършва в съответствие

с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните.

Искането от страна на „У.К.К.Ф.“ ЕАД за предоставяне на информация от ЕСГРАОН следва да се извършва след доказване наличието на условията за допустимост при обработването на лични данни (чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД) и е в тежест за доказване от страна на администратора, искащ личните данни. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат, т.е. с принципа на целесъобразност. Предоставянето на информация следва също така да е законосъобразно, а самата информация пропорционална. **Няма правна пречка при поискване от страна на „У.К.К.Ф.“ ЕАД и при доказване на основание за предоставяне по законоустановения за това ред МРРБ - ГД „ГРАО“ да предостави информация, т.е. лични данни (а не директен достъп) с цел упражняване на законен интерес на дружеството.** Във всички случаи информация, съставляваща лични данни и касаеща физически лица-кредитополучатели, може да се предостави само при наличие на поне едно от изрично посочените в чл. 4 от ЗЗЛД основания за допустимост на обработването на лични данни. Наличието на условие за допустимост за обработване на лични данни е в тежест на доказване от страна на администратора, искащ личните данни, в конкретната хипотеза - „У.К.К.Ф.“ ЕАД. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат.

Нормативните предпоставки за предоставяне на данни от НБД „Население“ са възпроизведени в текста на чл. 106, ал. 1, т. 1 от ЗГР, където е посочено, че данните по гражданската регистрация се предоставят на трети лица, при условие че тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси. Преценката на администратора (МРРБ-ГД „ГРАО“) за възникването, съществуването, изменението или прекратяването на законни права и интереси на трети лица, при наличието на които може да предостави данни по гражданската регистрация, се извършва въз основа на съответни документи като например договори с конкретните лица, в които фигурира също и съгласие на физическото лице администраторът „У.К.К.Ф.“ ЕАД да изисква и получава лични данни от информационните масиви на други администратори на лични данни. Текстът на ЗГР предполага администраторът (МРРБ-ГД „ГРАО“) да прецени нормативния текст, съгласно който обработваните лични данни следва да бъдат предоставени. В този случай основанието се съдържа в разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД. Според чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД обработването на лични данни (в случая предоставянето на данни от гражданската регистрация) се допуска, ако физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие. Също така „У.К.К.Ф.“ ЕАД може да се позове и на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, съгласно която обработването се допуска, ако е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, защото видно от изложеното в искането на Изпълнителния директор на „У.К.К.Ф.“ ЕАД, ползването на информация от НБД „Население“ се налага във връзка с кредитиране на физически лица, с които дружеството влиза в договорни взаимоотношения.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т. 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

„У.К.К.Ф.“ ЕАД може да получава от Министерството на регионалното развитие и благоустройството - ГД „ГРАО“ данни под формата на конкретна информация, а не директен достъп до Национална база данни „Население“, по постъпили искания от „У.К.К.Ф.“ ЕАД с цел упражняване на законни права и интереси, само след доказване на наличието им по законоустановения за това ред и при спазване разпоредбите на чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
с рег. № № П-116/2015 г.; П-117/2015 г.; П-383/2015 г.
гр. София, 15.05.2015 г.**

ОТНОСНО: Въвеждане на системата *EthicsPoint Hotline* във всички дружества от мултинационалната корпоративна група С.Н.Н.І.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 12.05.2015 г., разгледа преписки с вх. № № П-116/08.01.2015 г.; П-117/08.01.2015 г. и П-383/15.01.2015 г. от адв. Т., която отбелязва, че търговските дружества „А.Б.“ ЕАД, вписано в Търговския регистър при Агенцията по вписванията с ЕИК ****, „А.Т.Б.“ ЕООД с ЕИК **** са администратори на лични данни с идентификационни номер съответно 50494 и 50495. И.С.П.А. е търговско представителство на чуждестранно лице, вписано в Търговския регистър на Българската търговско-промишлена палата и БУЛСТАТ ****. Представителството е вписано в електронния регистър на администраторите на лични данни и водените от тях регистри към КЗЛД с идентификационен номер 86875, но по регистрацията му липсват актуални данни.

Едноличен собственик на капитала на дружеството „А.Б.“ ЕАД е I.F.S.H.L., Великобритания, което е собственост на С.Н.Н.І.N.V. Едноличен собственик на капитала на дружеството „А.Т.Б.“ ЕООД е „А.Б.“ ЕАД. Едноличен собственик на капитала на дружеството И.С.П.А. е С.Н.Н.І.N.V. Посочените данни показват, че дружествата са от една корпоративна група.

Във всички дружества на мултинационалната корпоративна група С.Н.Н.І. предстои въвеждане на системата *EthicsPoint Hotline*, чрез която ще има възможност за подаване на сигнали за ситуации или действия, които оказват отрицателно влияние върху дружеството, противоречат на закона, морала, професионалната етика или застрашават производителността, личната сигурност и пр. Системата позволява подаване на сигнали по електронен път чрез специално разработен уебсайт или чрез безплатно телефонно обаждане и в нея евентуално ще постъпва следната информация: име и данни за контакт на подаващия сигнала (ако не е предпочел да запази анонимност), име и длъжност на лицето, което сигналът засяга и описание на съответната ситуация или поведение с всички свързани подробности, които биха могли да включват и други лични данни.

Адв. т. информира КЗЛД, че системата се хоства от независимо трето лице N.G.I., САЩ, което е включено в списъка на Сейф Харбър – U.S.-EU SAFE HARBOR LIST и в този смисъл, предвид решение на Европейската комисия № 2000/520/ЕО от 26.07.2000 г., съгласно Директива 95/46/ЕО би следвало да отговаря на европейските критерии за адекватно ниво на защита на личните данни.

Адв. т. отбелязва, че информацията, събирана от N.G.I., САЩ, ще бъде достъпна единствено чрез сигурна софтуерна базирана система за управление на случаите, като достъп ще се предоставя само на предварително определен персонал, отговарящ за извършването на проучване и проверка на обстоятелствата, твърдени в сигнала. Всички лица с достъп до информацията преминават предварително вътрешно обучение и поемат задължение за конфиденциалност. Личните данни, събрани чрез системата *EthicsPoint Hotline* се изтриват или архивират веднага след приключване на проверката по съответния сигнал.

Във връзка с гореизложеното, адв. Т., моли КЗЛД за становище дали „А.Б.“ ЕАД, „А.Т.Б.“ ЕООД и И.С.П.А. могат да пристъпят към въвеждането на гореописаната система от гледна точка съблюдаване разпоредбите на законодателството за защита на личните данни и следва ли да заявят предоставяне на лични данни в трета държава – САЩ, във водения от Комисията за защита на личните

данни регистър на администратори на лични данни.

Във връзка с поставените в искането въпроси, както и необходимостта от преценка на всички факти и обстоятелства, относими към изложения казус, бяха изпратени искания до адв. т. да предостави допълнителна информация по отношение на трите дружества относно:

1. Доказателства във връзка с твърдяното в искането, че дружествата са част от мултинационалната корпоративна група C.N.H.I.;

2. Обменът на информация между членовете на групата C.N.H.I. въз основа на вътрешни корпоративни правила ли ще се осъществява и в случай, че това е така, следва да представите копие от правилата, както и доказателства за въвеждането им от съответните администратори на лични данни;

3. Как са уредени отношенията между трите дружества и независимото трето лице N.G.I., САЩ, което ще хоства системата EthicsPoint Hotline. При наличие на договор сключен между дружествата, моля същия да бъде предоставен;

4. Срокът за трансфер на данните към N.G.I., САЩ, който да не е по-дълъг от срока на издаденото разрешение по Сейф Харбър.

В отговор на поставените въпроси адв. т. предостави на КЗЛД допълнителна информация за всяко едно от дружествата, както следва:

1. Препис от извадка от Годишния отчет за 2013 г. на C.N.H.I., чието Приложение 5 представлява списъкът на дружествата от групата;

2. Адв. т. уточнява, че информацията в системата EthicsPoint Hotline ще се намира на сървър на трето лице N.G.I., като за всяко дружество от групата се определят оторизирани лица с право на достъп до сигналите, отнасящи се до съответното дружество. Доколкото регионалните мениджъри, отговарящи за някои от функциите в „А.Б.“ ЕАД, „А.Т.Б.“ ЕООД и И.С.П.А. (като Човешки ресурси или Вътрешен одит) се намират в Чехия, Румъния, Италия, то достъп до информацията, предмет на сигналите, ще може да се извършва както от България, така и от посочените държави.

Адв. т. информира КЗЛД, че относно системата EthicsPoint Hotline са разработени вътрешни правила за всяко от дружествата „А.Б.“ ЕАД, „А.Т.Б.“ ЕООД и И.С.П.А., проекти от които са приложени от адв. т.

3. Адв. т. уточнява, че не се предвижда сключване на отделен договор между „А.Б.“ ЕАД, „А.Т.Б.“ ЕООД и И.С.П.А., от една страна, и N.G.I. за системата EthicsPoint Hotline. Договореностите относно отношенията с N.G.I. са на ниво дружество – майка C.N.H.I.N.V. със седалище в Амстердам, Холандия, като от тях ще се ползват всички дъщерни дружества.

4. Срокът за трансфер на данните към N.G.I. няма да е по-дълъг от 13.01.2016 г., освен в случаите на подновяване на сертифицирането по Сейф Харбър.

Правен анализ по отношение на искането за становище:

Предоставената от адв. т. допълнителна информация показва, че и трите дружества са от една корпоративна група, видно от Годишния отчет за 2013 г. те принадлежат на C.N.H.I.N.V. със седалище в Амстердам, Холандия.

За целите на настоящия анализ следва да се посочи на първо място легалната дефиниция на понятието „обработване на лични данни“, съгласно определението, посочено в §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, това е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. Чрез въвеждане на системата EthicsPoint Hotline, чрез която ще има възможност за подаване на сигнали за ситуации или действия, които оказват

отрицателно влияние върху дружеството, противоречат на закона, морала, професионалната етика или застрашават производителността, личната сигурност и пр., ще бъдат осъществявани действия по обработване на лични данни по смисъла на ЗЗЛД.

В качеството си на администратор на лични данни трите дружества „А.Б.“ ЕАД, „А.Т.Б.“ ЕООД и И.С.П.А. следва да обработват лични данни, на физически лица при съблюдаване и спазване на всички нормативни изисквания в тази сфера.

За да се приеме, че е налице законосъобразно обработване на лични данни чрез използване на системата EthicsPoint Hotline, следва да е налице поне едно от изчерпателно изброените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД и дадени алтернативно условия за допустимост на обработването и при спазване на установените в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД принципи за законосъобразност, пропорционалност и целесъобразност на тяхното обработване.

Предоставянето на лични данни от администратор, установен на територията на Република България към друг администратор на лични данни извън страната, се извършва по реда на Глава шеста от Закона за защита на личните данни, като определящ критерий е държавата, в която ще бъдат предоставени данните.

Съгласно чл. 36а, ал. 1 от ЗЗЛД предоставянето на лични данни в държава-членка на Европейския съюз, както и в друга държава-членка на Европейското икономическо пространство, се извършва свободно при спазване изискванията на ЗЗЛД. Според разпоредбата на чл. 36а, ал. 2 от ЗЗЛД, предоставяне на лични данни в трета държава се допуска само, ако тя осигурява адекватно ниво на защита на личните данни на своя територия. По силата на чл. 36а, ал. 5 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни не извършва преценка за адекватност в случаите, когато е необходимо изпълнение на решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че:

1. третата държава, в която се предоставят лични данни, осигурява адекватно ниво на защита;
2. определени стандартни договорни клаузи осигуряват адекватно ниво на защита.

Тази идея е доразвита в Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА). Съгласно чл. 53а от ПДКЗЛДНА, когато се касае за трансфер на лични данни към администратор/обработващ на територията на трета държава, следва да се следи за наличие на условията, визирани този текст от Правилника. Комисията не се произнася с решение, и в тези случаи прехвърлянето на данни може да бъде извършено въз основа на сключени определени стандартни договорни клаузи, които осигуряват адекватно ниво на защита, но след заявяване на предоставянето на данни във водения от КЗЛД регистър по чл. 42, ал. 1 от ПДКЗЛДНА (в случай, че такова заявяване не е извършено до този момент по отношение на регистъра, по който се планира трансферът).

Прилагането на уведомителен режим е достатъчно, когато в конкретен случай:

1. Има Решение на Европейската комисия, с което е констатирано адекватно ниво на защита на личните данни в трета държава или
2. Спрямо конкретен трансфер се прилагат стандартни договорни клаузи.

Извън тези случаи, посочени в чл. 36а, ал. 5 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни следва да подаде искането за разрешаване на трансфер на данни в трети държави от Комисията за защита на личните данни. Производството следва процедурата на раздел V от ПДКЗЛДНА.

Следва да се направи уточнение, че не са предоставени доказателства за наличие на обвързващи корпоративни правила, които да уреждат обмена на данни в рамките на корпоративната група. Информация за наличието на одобрени ОКП не е публикувана и на сайта на Европейската комисия. Обвързващите корпоративни правила (Binding Corporate Rules или ОКП) представляват глобален кодекс за практики, базиран на европейските стандарти за защита на данните, който се изготвя от мултинационални компании и се спазва доброволно от тях с цел осигуряване на

адекватни мерки за трансфер на данни между фирмите, в рамките на корпорацията. Създадени са като допълнителен инструмент за трансфер освен стандартните договорни клаузи, като тяхната регулация се извършва чрез Работните документи (РД) на Работната група по чл. 29. На 24 юни 2008 г. Работната група по член 29 прие три работни документа относно обвързващите корпоративни правила (ОКП), включително документ, въвеждащ таблица с елементите и принципите, които трябва да се съдържат в обвързващите корпоративни правила (РД 153) и документ, въвеждащ образец за структуриране на обвързващите корпоративни правила (РД 154). По този начин, групата прави важна крачка към подобряване на процедурата на сътрудничество по ОКП чрез предоставянето на допълнителни обяснителни материали, които да бъдат осигурени на кандидатстващите от органите за защита на данните, както и да изясняват необходимото съдържание на правилата и формуляра. Въз основа на приетите работни документи, органите за защита на данните се ангажират да признаят взаимно правилата, изпратени до тях посредством процедурата за сътрудничество. Съгласно българското законодателство в областта на защита на личните данни, обвързващите корпоративни правила не са основание за осъществяване на трансфера, но биха могли да бъдат допълнително доказателство за извършването на законосъобразно обработване на лични данни в процедурата по издаване на разрешение за трансфер. В хода на преценката за адекватно ниво на защита, КЗЛД взема предвид Обвързващите корпоративни правила, одобрени по реда на процедурата за европейско сътрудничество и те могат да бъдат зачетени като основание за издаване на разрешение за трансфер на данни в трета страна. В хода на същата процедура, следва да се оцени и адекватността на нивото на защита, което гарантира и получателя на данните в съответната трета страна.

В хода на процедурата по конкретния казус не бяха предоставени правилата и условията за трансфера на данни, както и за предприетите технически и организационни мерки за защита, уредени между дружеството-майка C.N.H.I.N.V. и обработващия N.G.I. Обстоятелството, че дружеството е самосертифицирано по Safe Harbour, не достатъчно условие за законосъобразно извършване на трансфер.

Няма данни и за наличието на стандартни договорни клаузи, съгласно Решение на Комисията 2001/497/ЕО относно общите договорни клаузи за трансфера на лични данни към трети страни съгласно Директива 95/46/ЕО; Решение на Комисията 2004/915/ЕО за изменение на Решение 2001/497/ЕО за въвеждане на алтернативен комплект общи договорни клаузи за прехвърляне на лични данни към трети страни; или Решение на Комисията 2010/87/ЕС относно стандартните договорни клаузи при предаването на лични данни към лицата, които ги обработват, установени в трети страни съгласно Директива 95/46/ЕО.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

РЕШИ:

При така предоставената информация и документи по случая, не са налице достатъчно основания за разрешаване на трансфер на лични данни от дружествата „А.Б.“ ЕАД, „А.Т.Б.“ ЕООД и И.С.П.А. - търговско представителство на чуждестранно лице към N.G.I. със седалище в САЩ, на чийто сървър се хоства системата EthicsPoint Hotline, чрез която ще има възможност за подаване на сигнали за ситуации или действия, които оказват отрицателно влияние върху дружеството, противоречат на закона, морала, професионалната етика или застрашават производителността, личната сигурност и пр.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № П - 2310/ 2015г.
гр. София, 19.06.2015 г.

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П - 2310/20.03.2015 г. от Комисия за защита на конкуренцията относно внесен на 23.01.2015 г. в Народното събрание проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата с молба за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).*

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 22.05.2015 г., разгледа искане за становище на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД относно внесения на 23.01.2015 г. в Народното събрание проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата. В искането се казва, че в Комисията за защита на конкуренцията е образувано производство по преписка № КЗК - 165/12.03.2015 г. на основание чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за защита на конкуренцията, за изготвяне на становище от КЗК относно съответствието с правилата на конкуренцията на проект за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата. Сочи се, че образуваното производство е във връзка с получен в КЗК сигнал от Българската стопанска камара. Според сигнала, предложеният законопроект задълбочава порочната тенденция към свръхрегулиране и ограничаване на достъпа до определени свободни професии и дейности, в противоречие с правилата на конкуренцията и свободната стопанска инициатива. Казва се, че БСК счита, че част от предложените разпоредби са в противоречие с редица конституционни принципи, нормативни актове от същата степен, международни актове, по които България е страна, както и достижения на правовата държава в областта на правната сигурност и борбата с монополизма. В единадесет точки са изложени аргументите на БСК.

Във връзка с проучването и с оглед изясняването на фактическата обстановка по преписката, на основание чл. 45, т. 1 във връзка с чл. 46 от ЗЗК са отправени следните искания:

„1. Моля да представите становище по предмета на настоящето производство.

2. Моля да посочите дали предоставеното с §14 от законопроекта право на адвокатите да извършват справки в Национална база данни “Население”, поддържана от Министерството на регионалното развитие и благоустройството, както и до Националния автоматизиран фонд на българските лични документи “Национален регистър на българските лични документи”, единствено въз основа на качеството му на адвокат, удостоверено с карта, създава предпоставка за злоупотреби с личните данни на гражданите. Необходимо ли е въвеждането на допълнителни изисквания спрямо адвокатите за извършването на справки, касаещи личните данни на гражданите.

3. Моля, посочете всяка друга информация, която според Вас има отношение към предмета на образуваното пред Комисията производство и води до неговото изясняване. “

Законопроектът за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата е от 23.01.2015 г. Вносители на законопроекта са народните представители: Данаил Димитров Кирилов, Петър Владиславов Славов, Емил Димитров Симеонов, Ралица Тодорова Ангелова, Христиан Радев Митев, Свилен Филипов Иванов, Анна Василева Александрова, Четин Хюсеин Казак. Законопроектът е разпределен в три комисии в Народното събрание, а именно: водеща - Комисия по правни въпроси и участващи - Комисия по регионална политика, благоустройство и местно самоуправление, както и Комисия по вътрешна сигурност и обществен ред.

С параграф 14 на законопроекта се предлага следното:

“§ 14. В чл. 31 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Съдът, органите на досъдебното производство, административните органи, частните съдебни изпълнители, нотариусите и всички други служби в страната са длъжни да осигурят на адвоката и трайно установения адвокат от Европейския съюз свободен достъп за извършване на справки по дела и да му предоставят копия от книжа и сведения само въз основа на качеството му на адвокат или на адвокат от Европейския съюз, **удостоверено** с карта, издадена от Висшия адвокатски съвет. При извършване на справки и получаване на копия от документи адвокатът се ползва с предимство.

2. Създава се нова ал. 2 със следното съдържание:

„(2) Адвокатът и трайно установеният адвокат от Европейския съюз имат право на достъп до Националната база данни „Население“, поддържана от Министерството на регионалното развитие, както и до Националния автоматизиран фонд на българските лични документи „Национален регистър на българските лични документи“, по ред и при условия, определени от Министерския съвет.

3. Сегашната ал. 2 става ал. 3.“

Към настоящия момент текстът на **чл. 31**, ал. 1 от Закона да адвокатурата е следният: „Адвокатът и трайно установеният адвокат от Европейския съюз имат свободен достъп и могат да правят справки по дела, да получават копия от книжа и сведения с предимство в съда, органите на досъдебното производство, административните органи и други служби в страната и навсякъде, където е необходимо, само въз основа на качеството си на адвокат или на адвокат от Европейския съюз, което удостоверяват чрез представяне на карта, издадена от Висшия адвокатски съвет.“

Предлаганата със законопроекта редакция на разпоредбата е :

„(1) Съдът, органите на досъдебното производство, административните органи, частните съдебни изпълнители, нотариусите и всички други служби в страната са длъжни да осигурят на адвоката и трайно установеният адвокат от Европейския съюз свободен достъп за извършване на справки по дела и да му предоставят копия от книжа и сведения само въз основа на качеството му на адвокат или на адвокат от Европейския съюз, **удостоверено** с карта, издадена от Висшия адвокатски съвет. При извършване на справки и получаване на копия от документи адвокатът се ползва с предимство.“

Обработването на лични данни, чрез предоставянето им, по сега действащата разпоредба на чл. 31, ал. 1 от ЗА е допустимо на основание чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД. Новата редакция на тази разпоредба е преформулирана, като към изброените органи са изрично посочени частните съдебни изпълнители и нотариусите и вече е посочено, че органите са „длъжни“ да осигурят свободен достъп, докато по действащия текст на разпоредбата адвокатите „могат“ да правят справки само въз основа на карта, издадена от Висшия адвокатски съвет (адвокатска карта).

Видно от двете разпоредби - сега действащата и предлаганата, адвокатите и трайно установените адвокати от ЕС могат и ще получават справки и копия от документи само въз основа на адвокатската си карта. Адвокатската карта доказва качеството адвокат/трайно установен адвокат от ЕС на едно лице.

В чл. 25 на Закона за адвокатурата, по отношение на който не се предлагат промени, е посочено, че адвокатът или адвокатът от Европейския съюз представлява своя клиент въз основа на писмено пълномощно. Упълномощаването пред съд може да бъде извършено и устно в съдебно заседание. В този случай упълномощаването се вписва в протокола от съдебното заседание. В ал. 3 на чл. 25 е посочено, че адвокатът или адвокатът от ЕС може въз основа на устно упълномощаване да извърши неотложни действия, когато това се налага за запазването на правата и законните интереси на клиента. Тези действия следва да бъдат потвърдени писмено от упълномощителя.

С оглед на по-пълно спазване на принципите за защита на личните данни, разписани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, би следвало в текста на ал. 2 да се добави, че такива права (свободен достъп за извършване на справки по дела и предоставяне на копия от книжа и сведения) се предоставят на адвокат или трайно установен адвокат въз основа на качеството му на адвокат или на адвокат от Европейския

съюз, удостоверено с карта, издадена от Висшия адвокатски съвет, **само за случаи, по които той или тя е страна.**

По отношение на това, че с тази разпоредба би могла да се наруши търговска, банкова или данъчна тайна, то следва да се има предвид, че в този случай ще действа римското правило - *lex specialis derogat legi generali* - специалният закон дерогира общия. Ако в дадена хипотеза по отношение на предоставянето на информация действат специални правила за предоставянето ѝ, то те ще дерогират общото правило, разписано в Закона за адвокатурата.

В чл. 31 вносителите предлагат да се създаде нова алинея 2 със следното съдържание: „(2) Адвокатът и трайно установеният адвокат европейския съюз имат право на достъп до Национална база данни „Население“, поддържана от Министерството на регионалното развитие, както и до Националния автоматизиран фонд на българските лични документи „Национален регистър на българските лични документи“, по ред и при условия, определени от Министерския съвет.“

Условията за придобиване на права на адвокат са изрично разписани в глава втора от Закона за адвокатурата. Както е посочено и в чл. 2 от Закона за адвокатурата, упражняването на адвокатската професия е дейност, предвидена в Конституцията, за правно съдействие и защита на свободите, правата и законните интереси на физическите и юридическите лица. Тя се осъществява в съответствие с принципите на независимост, изключителност, самоуправление и самоиздръжка. При упражняването на адвокатската професия адвокатът или адвокатът от Европейският съюз се ръководи от законните интереси на клиента, които е длъжен да защитава по най-добрия начин със законни средства.

В чл. 3 от Закона за адвокатурата е посочено кои лица могат да упражняват адвокатска професия, а именно адвокат или адвокат от Европейския съюз, практикуващ самостоятелно или в съдружие по Закона за адвокатурата. Адвокат може да бъде само лице, положило клетва и вписано в регистъра на адвокатската колегия.

Предоставянето от страна на Министерството на регионалното развитие на лични данни на физически лица, съдържащи се в Национална база данни „Население“ представлява „Обработване на лични данни“, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

Законът за гражданската регистрация (ЗГР) урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. Гражданската регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. На всички лица, подлежащи на гражданска регистрация, се съставя личен регистрационен картон и запис в Национална база данни „Население“. Регистърът на населението на Република България се състои от всички общински регистри и компютърният му еквивалент е Националната база данни „Население“.

В чл. 106 от Закона за гражданската регистрация са изброени субектите, на които се предоставят данните от гражданската регистрация и данни от ЕСГРАОН.

По отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл. 4 от ЗЗЛД, според който обработването на лични данни е законосъобразно, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените и дадени алтернативно условия за допустимост на обработването. Предвид горното предоставянето на информация, съдържаща лични данни, може да се извършва само при наличие на някоя от хипотезите, разписани в чл. 4 от ЗЗЛД, и в съответствие с разпоредбите на чл. 106 от Закона за гражданската регистрация.

Следва да се направи разграничение между **предоставянето на информация (данни)** от Национална база данни „Население“ и **предоставянето на достъп** до Национална база данни „Население“.

В Закона за нотариусите и нотариалната дейност (ЗННД) и Закона за съдебната власт (ЗСВ) законодателят е разписал предоставянето на достъп до тази база данни. В чл. 19, ал. 2 от ЗННД

е нормативно установено, че нотариусите имат право на достъп до Националната база данни „Население“, поддържана от Министерството на регионалното развитие и благоустройството, както и до Националния автоматизиран информационен фонд за българските лични документи - „Национален регистър на българските лични документи“, при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. Във връзка с правото на този достъп действа Наредба за достъпа на нотариусите до Националната база данни „Население“, поддържана от Министерството на регионалното развитие и благоустройството. Наредбата е приета с ПМС № 194 от 08.09.2010 г. В чл. 385, ал. 1 от Закона за съдебната власт е посочен, че информационното обслужване на дейностите в съдебната власт се извършва от Висшия съдебен съвет със съдействието на Министерството на финансите, Министерството на регионалното развитие и благоустройството - чрез осигуряване на достъп на органите на съдебната власт до Националната база данни „Население“, Националния статистически институт и Българския институт за стандартизация, включително и чрез предоставяне на лични данни в електронен вид или чрез отдалечен достъп до база данни, при спазване на изискванията на Закона за защита на личните данни. Редът и начинът за осигуряване на съдействие по ал. 1 от Министерството на регионалното развитие и благоустройството чрез предоставяне на достъп до Национална база данни „Население“ се определят с наредба на министъра на правосъдието и министъра на регионалното развитие и благоустройството (чл. 385, ал. 2 от ЗСВ). Тази наредба е Наредба № 14 от 18 ноември 2009 г. за реда и начина на предоставяне на достъп на органите на съдебната власт до Национална база данни „Население“, която е издадена от Министерството на правосъдието и Министерството на регионалното развитие и благоустройството. С тази наредба се уреждат редът и начинът за предоставяне от Министерството на регионалното развитие и благоустройството на информация на органите на съдебната власт от Национална база данни „Население“, включително и чрез предоставяне на лични данни в електронен вид или чрез отдалечен достъп (чл. 1 от Наредбата).

Разпоредбите на чл. 106, ал. 4 и ал. 5 от Закона за гражданската регистрация дават възможност министъра на регионалното развитие и благоустройството да сключва споразумения за предоставянето на достъп до регистрите и в това число до Национална база данни „Население“. Редът за предоставяне на достъп до данни е разписан в раздел втори на глава шеста от Наредба № РД-02-20-9 от 21 май 2012 г. за функциониране на единната система за гражданска регистрация. В този раздел е посочено, че предоставянето на достъп се извършва само до регистрите, поддържани на национално ниво. В чл. 148 от Наредбата е разписано, че достъпът се осъществява отдалечено по електронен път с ползване на квалифициран електронен подпис, издаден в съответствие с изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис, чрез потребителски или програмен интерфейс. Достъпът чрез програмен интерфейс може да се осъществи с други мерки и средства за защита. Квалифицираният електронен подпис трябва да съдържа ЕГН на автора на електронния подпис. Съгласно чл. 149 обемът на предоставените данни чрез достъп до регистрите се определя от целите, за които достъпът се предоставя, и при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни. В чл. 151 се казва, че за предоставяне на достъп се сключва споразумение между министъра на регионалното развитие и благоустройството и потребителя. Със споразумението се определят условията за достъп, предметът на споразумението, обемът на предоставените данни, задълженията на страните, срокът на действие, условията за контрол на достъпа, техническите параметри и други. В чл. 156 е посочено, че достъп до регистрите, поддържани на национално ниво, се предоставя и по ред, определен в друг нормативен акт.

Предложението в чл. 31, ал. 2 от ЗИД ЗА за осигуряване на достъп на всички адвокати до Национална база данни „Население“ и Национален регистър на българските лични документи е прекомерно и не може да бъде подкрепено. То е в противоречие с принципната и трайна практика на КЗЛД от последните 10 години за непредоставяне на пряк достъп до националните бази данни. Ще се създадат също така широки възможности за заобикаляне на Закона за защита на личните данни. Така например търговски фирми, на които е отказан пряк достъп до Национална база данни „Население“, ще имат възможност да заобикалят забраната, като наемат адвокат и ползват неговия достъп. Освен това ще се създава възможност за всеки, който се е сдобил нерегламентирано с лични

данни на трети лица, формално да ги „узакони“ чрез договор с адвокат, съответно КЗЛД няма да може да го санкционира. Подобна стъпка на практика би обезсмислила дейността на Комисията по разглеждане на жалби за нарушения на правото на защита на личните данни, както и на исканията за становища от администратори на лични данни.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. По чл. 31 ал. 1 от ЗИДЗА

С оглед на по-пълно спазване на принципите за защита на личните данни, разписани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, следва в текста на ал. 2 да се добави, че такива права (свободен достъп за извършване на справки по дела и предоставяне на копия от книжа и сведения) се предоставят на адвокат или трайно установен адвокат въз основа на качеството му на адвокат или на адвокат от Европейския съюз, удостоверено с карта, издадена от Висшия адвокатски съвет, само за случаи, по които той или тя е страна.

Г-жа Мария Матева – “против” със следните мотиви:

Законът за адвокатурата и в момента предоставя на адвокатите правото да правят всякакви видове справки по дела само на основата на адвокатска карта. За да бъде нает адвокатът за конкретно дело, той може и трябва да има възможност да се запознае с данните по него, след което да отговори на клиента дали ще поеме защитата му или не. В тази връзка адвокатът има интерес да се запознае с всичко, което е необходимо за неговата работа. Адвокатите са администратори на лични данни. Поради тези причини не следва да се ограничава правото на достъп на адвокатите, като се въвежда допълнително изискване да представят пълномощно.

2. По чл. 31, ал. 2 от ЗИДЗА

Предложението в чл. 31, ал. 2 от проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата относно осигуряването на достъп на всички адвокати до Национална база данни „Население“ и Национален регистър на българските лични документи е прекомерно и неоправдано и следва да отпадне. Подобна стъпка ще създаде широки възможности за заобикаляне на Закона за защита на личните данни, с всички произтичащи от това рискове. Въпросното предложение за изменение на закона е и в противоречие с принципната и трайна практика на Комисията за защита на личните данни от последните 10 години за непредоставяне на пряк достъп до националните бази данни. Изключенията касаят единствено случаи, в които общественият интерес надделява по категоричен и безспорен начин над интересите на субектите на данните, като например дейността на органите на държавна власт, на които по силата на закон са предоставени правомощия по защита на националната сигурност и охрана на обществения ред.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
с рег. № П-3304/2015 г.
гр. София, 19.06.2015 г.**

ОТНОСНО: *Предоставяне актуалните адреси на български граждани на чуждестранни дипломатически представителства.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 12.05.2015 г., разглежда преписка с вх. № П-3304/23.04.2015 г. от господин Р.Л. – директор на Дирекция “Консулски отношения” към Министерството на външните работи, по повод получени вербални ноти от посолствата на Германия и Австрия, с които се търси съдействие за предоставяне адресите на следните български граждани:

1. С.П.Л., роден на 14.01.1954 г. в Панагюрище. Адресът е поискан от австрийското посолство с вербална нота № Sofia-OB/KONS/0125/2015 на основание писмо от Община Оберпулендорф, относно заведено наказателно дело срещу С.П.Л.

2. Д.А.М., родена на 08.10.1985 г. в Никопол. Адресът е поискан от германското посолство с вербална нота № 46/2015 на основание молба за съдействие от Здравноосигурителната каса Knappschaft – Kranken und Pflegeversicherung.

3. Н.С.А., роден на 21.09.1988 г. Адресът е поискан от германското посолство с вербална нота № 49/2015 във връзка с проведено лечение в Университетската болница в Регенсбург.

4. П.Л.П., роден на 21.09.1976 г. в Пазарджик. Адресът е поискан от германското посолство с вербална нота № 49/2015 във връзка изплащане на издръжка на сина му, който живее в Германия.

5. С.С.Г., роден на 09.11.1975 г. Адресът е поискан от германското посолство с вербална нота № 49/2015 във връзка изплащане на издръжка на сина му, който живее в Германия.

Към молбата са приложени копия на съответните вербални ноти.

Искането от Дирекция “Консулски отношения” към Министерството на външните работи е отправено на основание чл. 106, ал. 2 от Закона за гражданската регистрация.

Правен анализ:

Законът за гражданската регистрация (ЗГР) урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. Гражданската регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. На всички лица, подлежащи на гражданска регистрация, се съставя личен регистрационен картон и запис в Национална база данни “Население”. Регистърът на населението на Република България се състои от всички общински регистри и компютърният му еквивалент е Националната база данни “Население”. Съгласно чл. 5 от ЗГР, при гражданската регистрация на физическите лица в Република България се получават, обработват, съхраняват и предоставят данни, които:

1. определят тяхната самоличност;
2. определят родствените връзки между лицата по права линия от първа степен и по сребрена линия от втора степен;
3. отразяват постоянния и настоящия адрес;
4. отразяват семейното положение;
5. показват наличието на правни ограничения.

Редът да предоставяне на данни от Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН) е разписан в Раздел III, Глава пета от ЗГР. Съгласно разпоредбата на чл. 106, ал. 2 от ЗГР, предоставянето на данни от ЕСГРАОН на чуждестранни официални представителства в Република България се извършва чрез Министерството на външните работи съобразно ратифицираните от българската държава двустранни и многостранни международни договори и с разрешение на Комисията за защита на личните данни.

От друга страна, предоставянето на данни за постоянен и/или настоящ адрес на физически лица представлява “обработване на лични данни”, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е „всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване“.

В конкретния случай следва да се обърне внимание, че предоставянето на лични данни на чуждестранните официални представителства на Австрия и Германия, е свързано с прилагане на разпоредбата на чл. 36а, ал. 1 от ЗЗЛД. С оглед свободното движение на данни, свързано с функционирането на вътрешния пазар на Общността, визирано от посочената разпоредба, следва да се спазят и изискванията на ЗЗЛД. Законосъобразното обработване на лични данни винаги е свързано с наличието на поне едно от разписаните в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД основания, както и със спазването на основните принципи при обработване на лични данни, посочени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. От данните, предоставени с писмото на Дирекция „Консулски отношения“, може да се направи обосновано предположение, че и в петте случая предоставянето на адресите на българските граждани, може да се основава на хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД - обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните. От съществено значение, в случая е, че заедно с искането до ГД „ГРАО“ за представянето на данните, трябва да бъдат предоставени и доказателства за наличието на законен интерес на конкретните чуждестранни лица, в конкретния случай това са вербалните ноти, като официални волеизявления на съответните държави.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

Предоставянето на информация относно постоянен и/или настоящ адрес на български граждани на чуждестранните официални представителства на Австрия и Германия, във връзка с изпратените вербални ноти да Министерство на външните работи, може да се извърши на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни и чл. 106, ал. 2 от Закона за гражданската регистрация.

Предоставянето на исканата информация за постоянен и/или настоящ адрес следва да се осъществи чрез Министерството на външните работи след предварително уведомяване на лицата по чл. 20 от Закона за защита на личните данни.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
С рег. № П-4410/2015 г.
гр. София, 22.06.2015 г.**

ОТНОСНО: *Предоставяне на информация, съдържаща лични данни, във връзка с молба от народен представител за писмен отговор от министър*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и Членове: Цанко Цолов и Цветелин Софрониев на заседание, проведено на 17.06.2015 г., разгледа преписка с вх. № П-4410/05.06.2015 г. от господин М.К. – народен представител от ПГ на ДПС в 43-тото Народно събрание.

Писмото е по повод отправената от народния представител молба за писмен отговор до министър, с което се иска и предоставянето на документи, относими към предмета на питането. В отговора си министърът е отказал предоставянето на исканите документи с мотива, че съдържат лични данни и предоставянето им би довело до нарушаване на Закона за защита на личните данни.

Правен анализ

Член 2, ал. 1 от ЗЗЛД определя понятието лични данни като „всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци”. С оглед посочените от министъра мотиви може да се предположи, че исканите документи съдържат информацията, която представлява съвкупност от данни, които биха могли да индивидуализират дадено физическо лице и следователно може да се определи като лични данни.

Относно категорията субекти, чиито данни се защитават от ЗЗЛД, следва да се направи уточнението, че юридическите лица не попадат сред тях. Съдържащите се в преписките имена на представляващите юридически лица, са посочени в това им качество, а адресите за кореспонденция, са адресите на юридическите лица. Може да се отбележи, че когато става въпрос за имена на представляващите търговските дружества и към момента фигурират в публичното пространство като част от информацията, съставляваща публичния търговски регистър. Съгласно разпоредбата на чл. 11 във връзка с чл. 32 от Закона за търговския регистър (ЗТР), търговският регистър е публичен и всеки може да извършва справки за вписано обстоятелство или обявен акт.

По смисъла на чл. 3 от Закона за защита на личните данни администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. Министърът е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

Предоставянето на исканите преписки е действие по обработване на лични данни по смисъла на параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, а именно - всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на лични данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. Обработването на лични данни следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Законосъобразните условия, при които се допуска обработването

на лични данни са регламентирани в чл. 4 от ЗЗЛД. Според неговите разпоредби обработването на лични данни е законосъобразно, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените условия за допустимост.

В искането за становище са посочени правомощията на народния представител, въз основа на които следва да се разкрият данните, а именно:

- чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България (Народните представители имат право на въпроси и на питання до Министерския съвет или до отделни министри, които са длъжни да отговарят.); и

- чл. 91, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание (Народните представители отправят до министър-председателя, заместник министър-председател или до министър въпроси от актуален характер, които представляват обществен интерес и са в техния ресор на управление или засягат дейността на ръководената от тях администрация.).

Предвид изложеното по-горе, от гледна точка на законосъобразното обработване на лични данни, може да намерят приложение следните норми:

- чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД - обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;

- чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД - физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;

- чл. 4, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД - обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;

- чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД - обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните.

От друга страна, правомерното обработване на лични данни е необходимо да се извършва в съответствие със заложените в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД принципи на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност като данните:

1. се обработват законосъобразно и добросъвестно;

2. се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели с изключение на случаите, изрично предвидени в този закон;

3. бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;

4. бъдат точни и при необходимост да се актуализират;

5. се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват;

6. се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват; личните данни, които ще се съхраняват за по-дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид, непозволяващ идентифицирането на физическите лица

Преценката за наличие или липса на законово основание за предоставяне на лични данни на трети лица е в правомощието на администратора на лични данни, в зависимост от конкретния случай, като е необходимо да се следи за баланса между значимостта на обществения интерес, във връзка с който се извършва това обработване и степента, до която се засяга правото на неприкосновеност на личния живот на физическото лице, за което се отнасят данните. Това налага информацията, свързана с личните данни на физическите лица да се предоставя след преценка относно степента

на гарантиране на справедливо обработване на данните, за да бъде постигната целта на ЗЗЛД - гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

Във връзка с изложеното и с оглед спазване на нормативните задължения, съгласно КРБ, ПДОНС и ЗЗЛД, администраторът на лични данни би могъл да предостави исканите документи, след като личните данни в тях бъдат приведени във вид, който не позволява идентифициране на съответните физически лица, като например заличаване или анонимизиране чрез инициали, ако не е налично изричното съгласие на физическите лица, за които се отнасят. Когато обаче именно отделни категории лични данни на лицата са от значение за задоволяването на надделяващия обществен интерес, администраторът следва да извърши подходящите действия за да ги предостави, без да предоставя прекомерен обем от данни и без да засяга интересите на конкретните физически лица.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

Предоставянето на исканата информация е допустимо в случаите, когато е налице поне едно от посочените в разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1-7 условия. Възможно условие за допустимост на обработването под формата на предоставяне на данните в конкретния случай е наличието на съгласие на съответните физически лица (чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД). Алтернативно, при липса на съгласие, възможни условия за допустимост биха могли да са разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т. 1, т. 5 и т. 6 от ЗЗЛД.

С оглед гарантиране справедливото обработване на данните в посочените нормативни хипотези и за да бъде постигната целта на ЗЗЛД - гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот, администраторът на лични данни следва да предостави исканите документи, след като личните данни в тях бъдат приведени във вид, който не позволява идентифициране на съответните физически лица, като например заличаване или анонимизиране чрез инициали.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов
Цветелин Софрониев
Мария Матева
Веселин Целков

Информационен бюлетин № 4 (55) 2015 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид